MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

För År

1824

STOCKHOLM

och Kongl. Privilegierade Not Tryckeriet.

Ouverture till Op. Demetzio e Polibio af J. Rossini

№ 1 och 2.

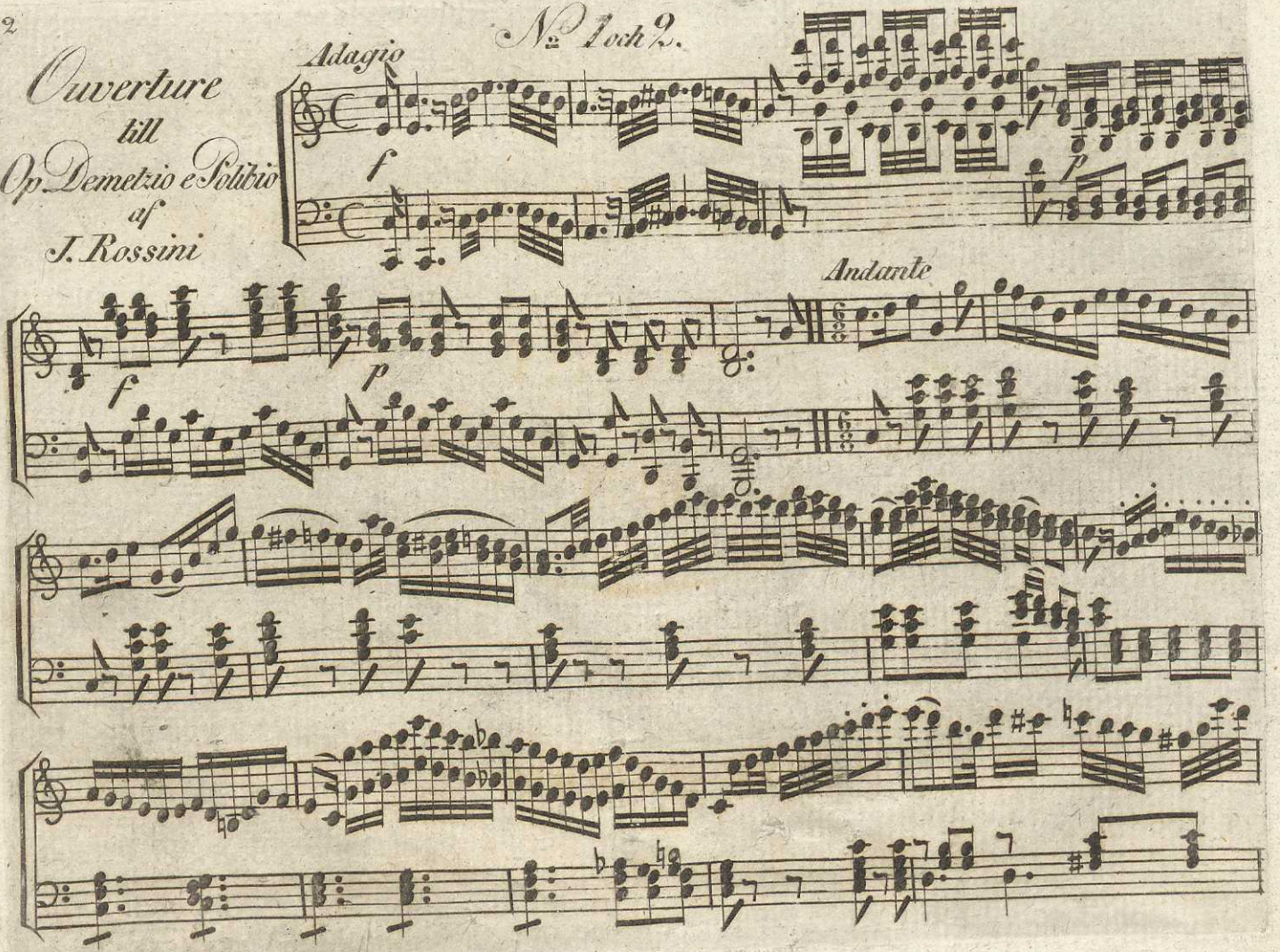

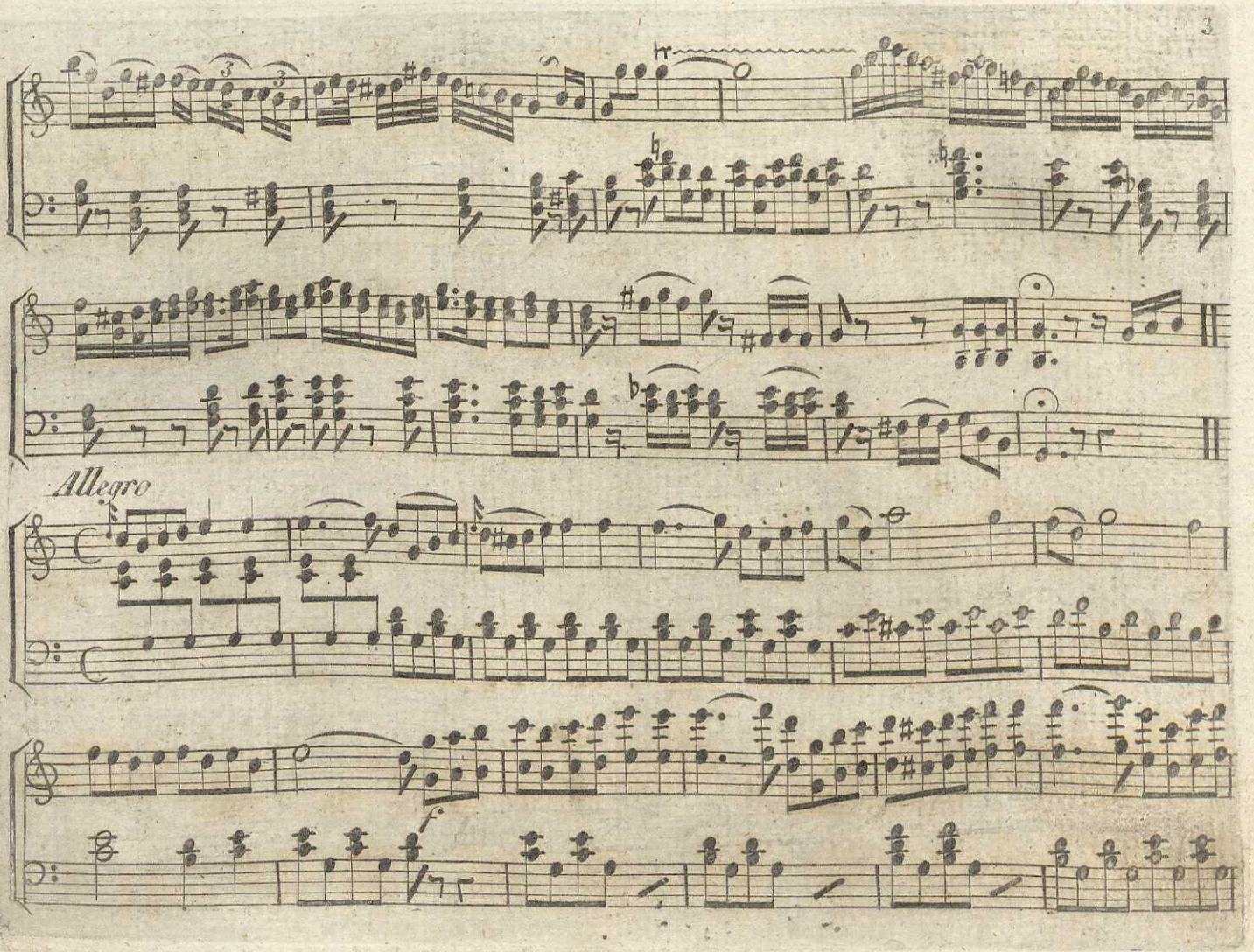
Allegro
f

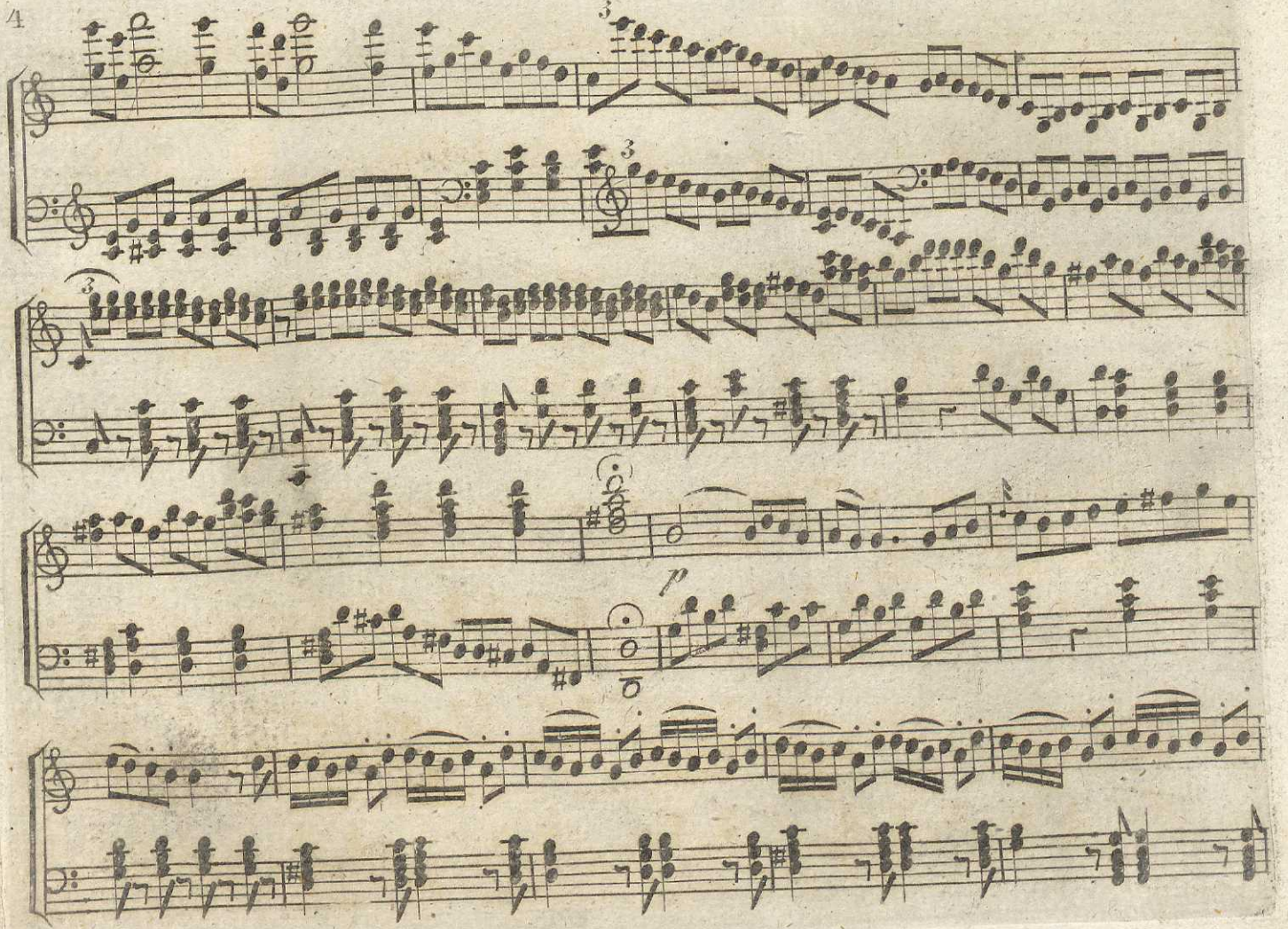
3
3
3
p

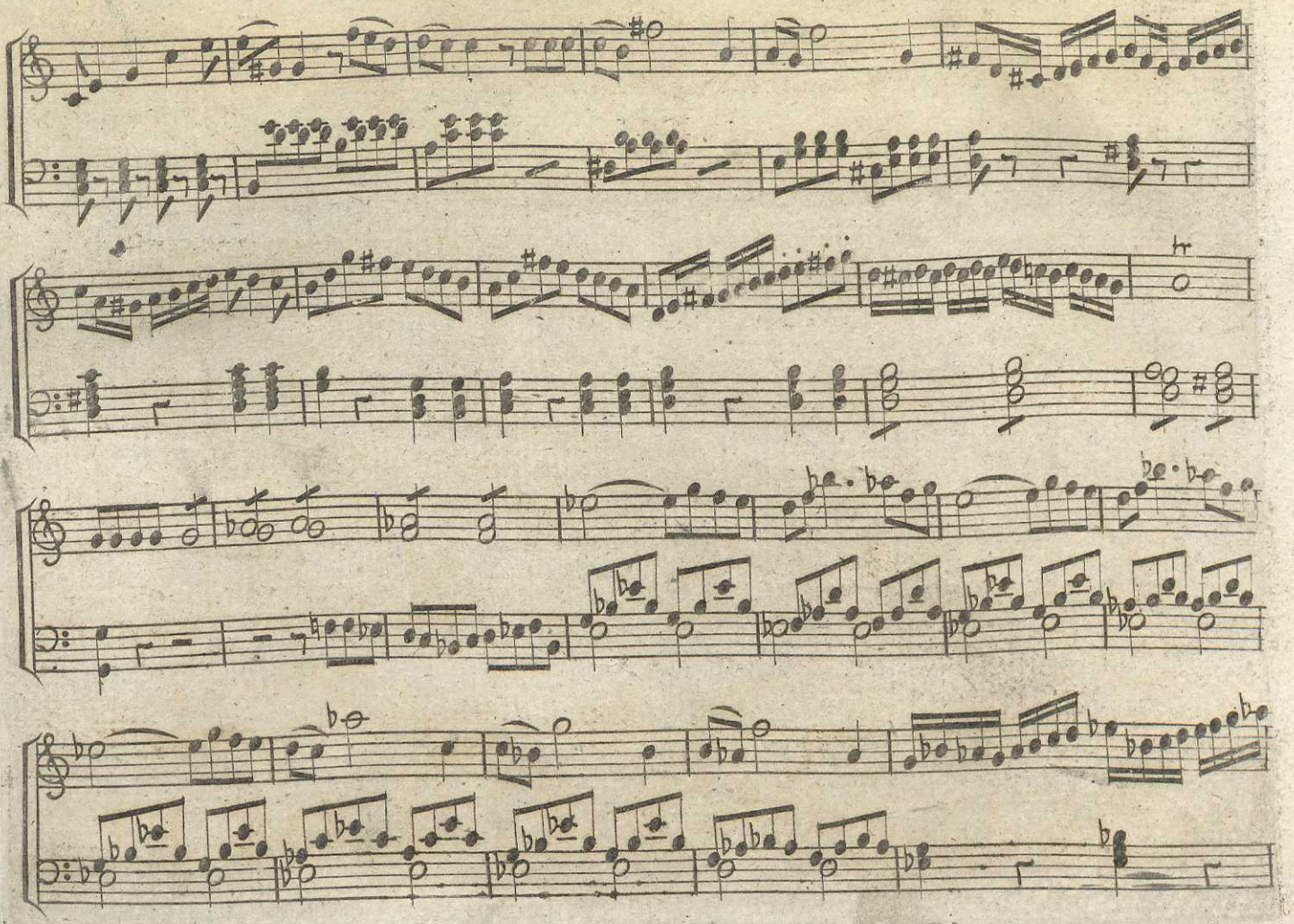

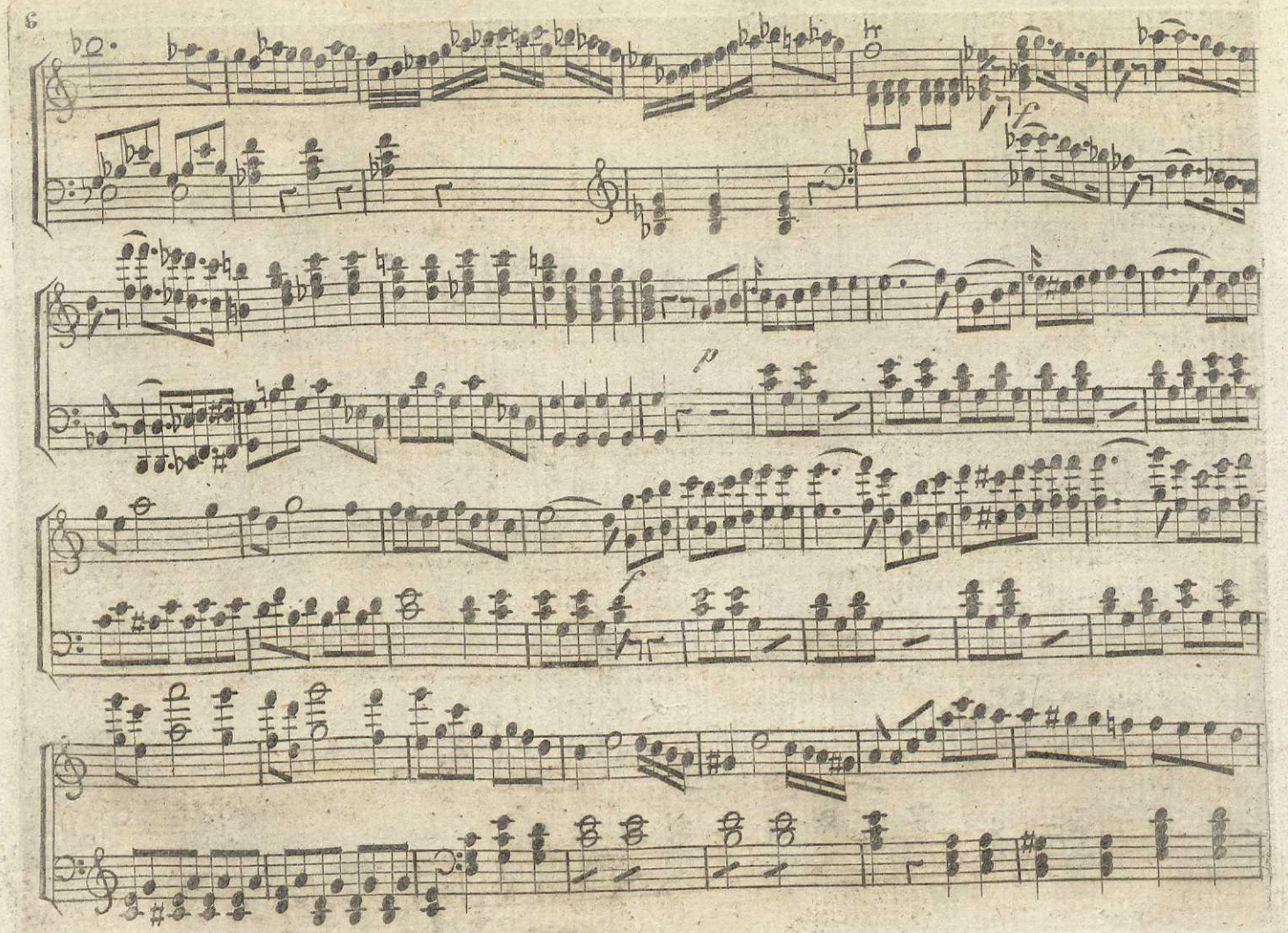
f
p
f

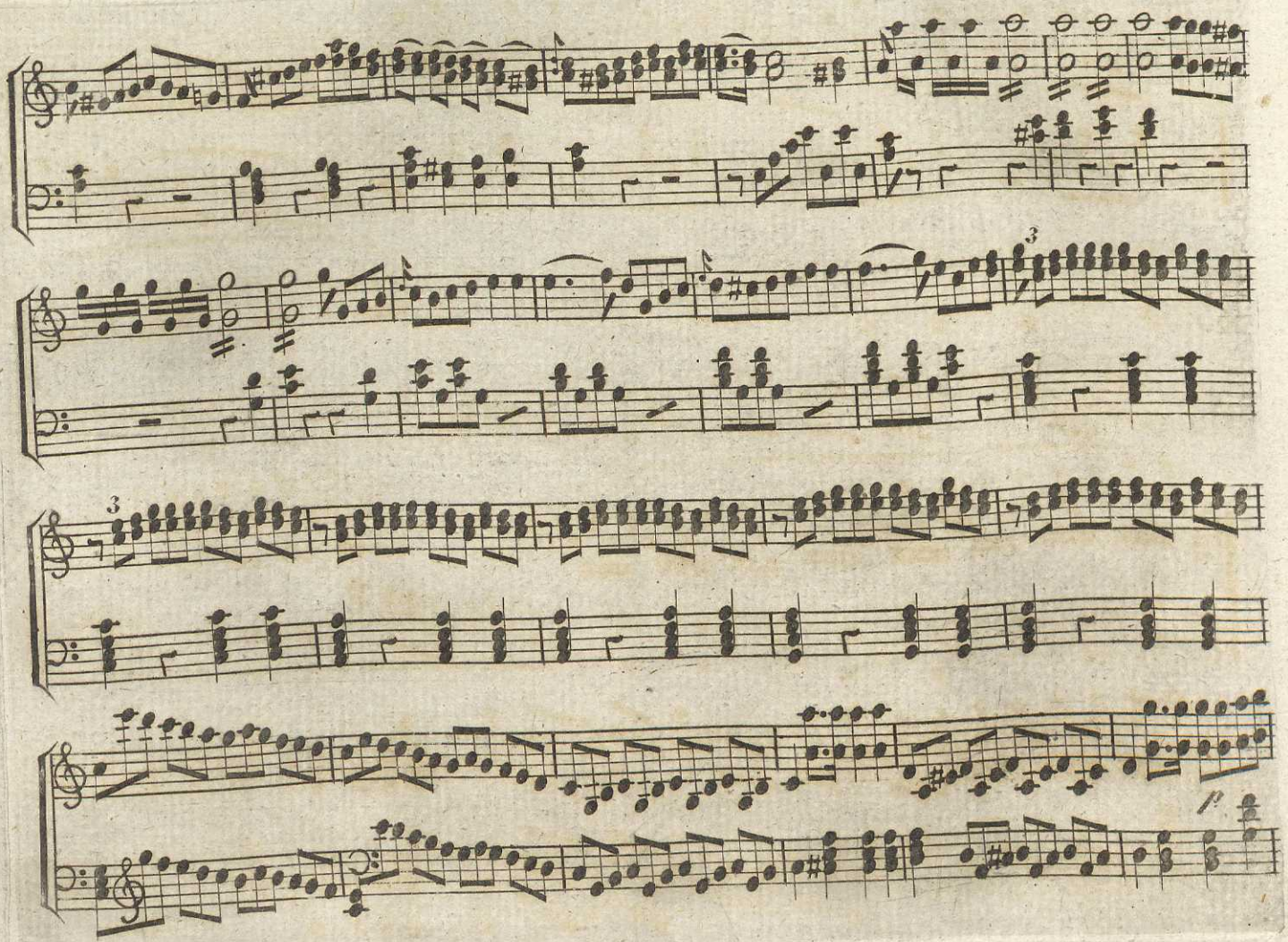
3
3
3
p

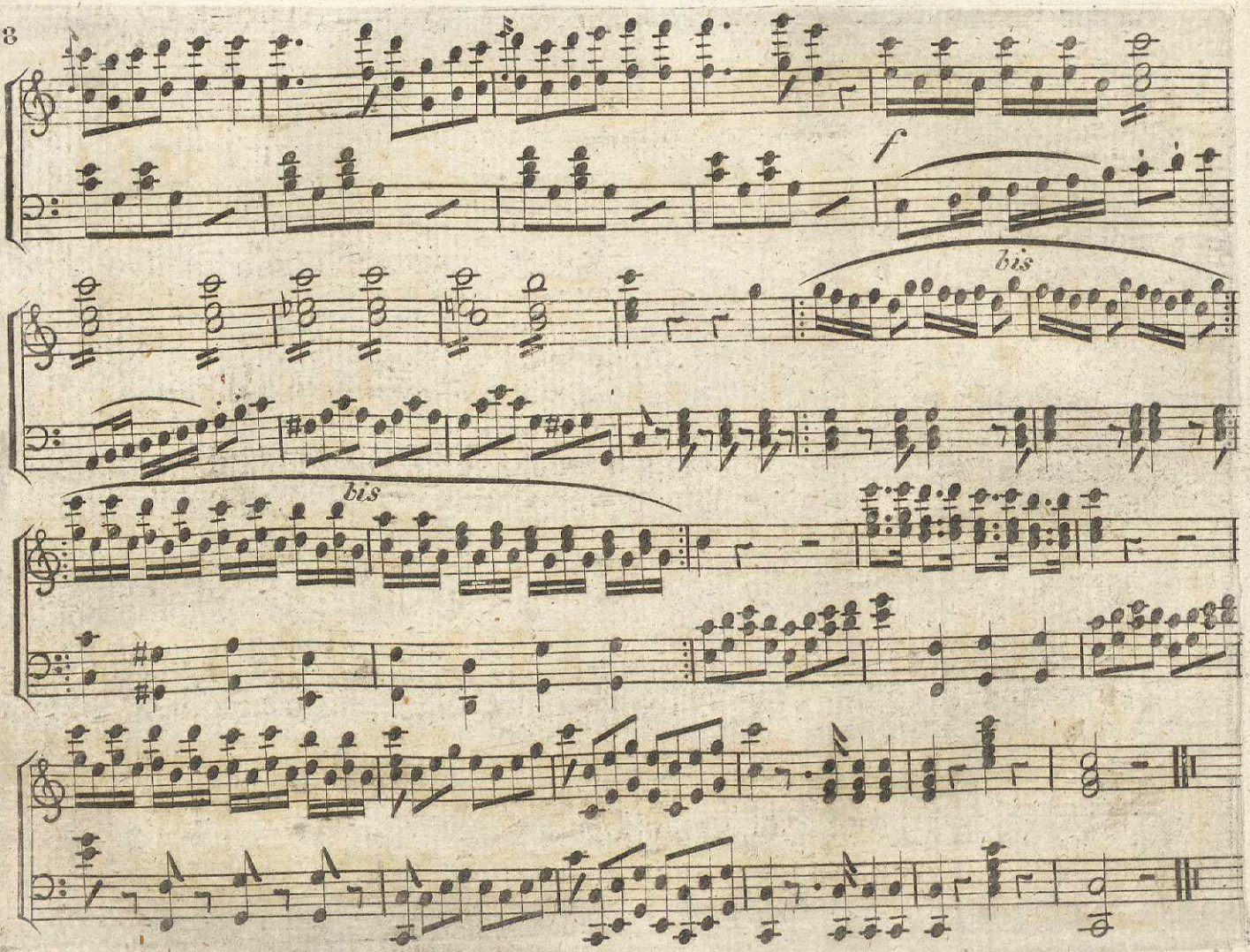
f
bis
bis

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 3 och 4

Aria af J. Haydn

Andante

p

* *Rigtigt, ja, rig-tigt den nygif-te säger: mer jag ej ä-ger*

fri-heten qvar! *Rigtigt, ja, rig-tigt den ny-gif-te*

* *Öfversättning från Italienskan*

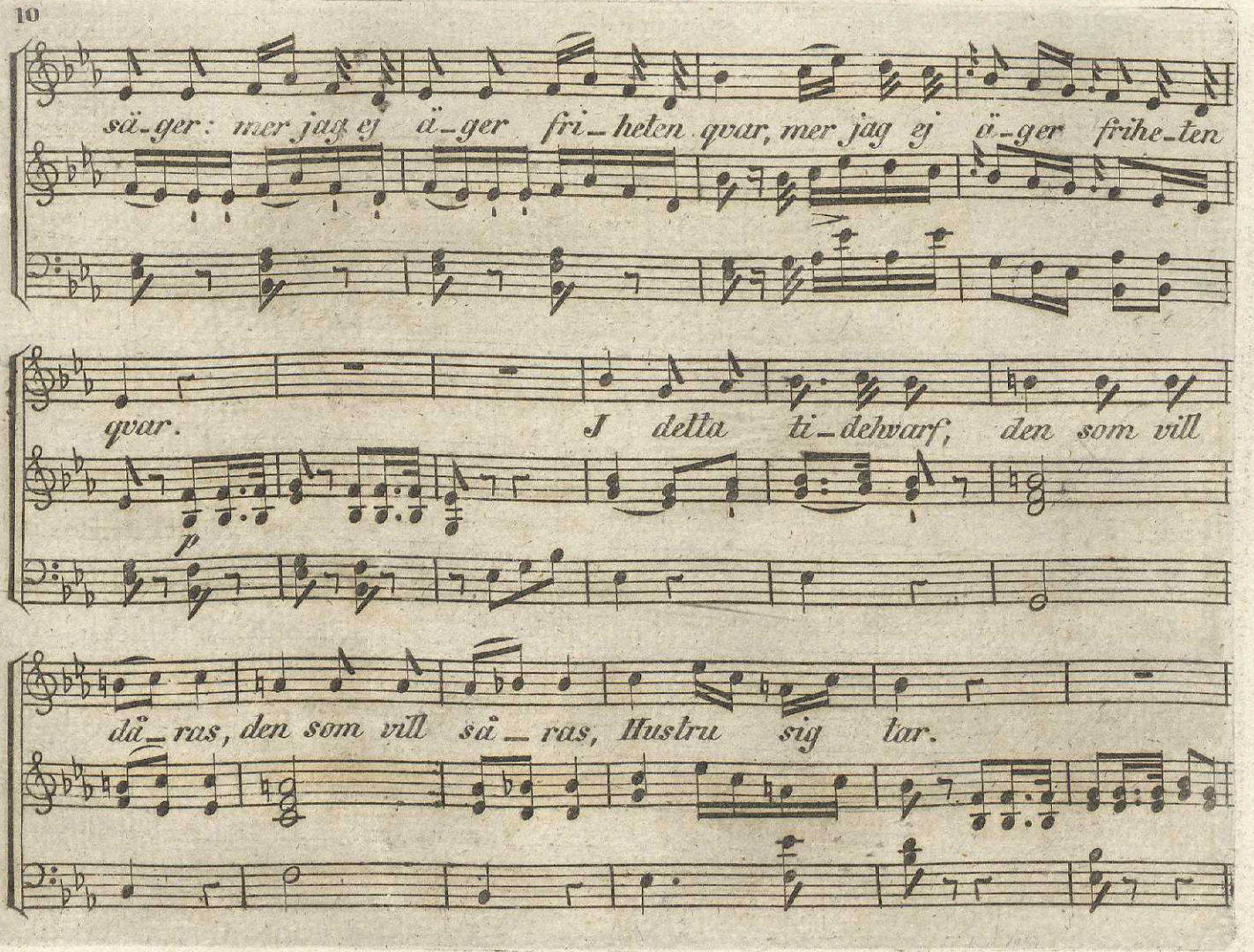
sä-ger: mer jag ej ä-ger fri-heten qvar, mer jag ej ä-ger frihe-ten
qvar.
I detta ti-dehvarf, den som vill
p
dä-ras, den som vill så-ras, Hustru sig tar.

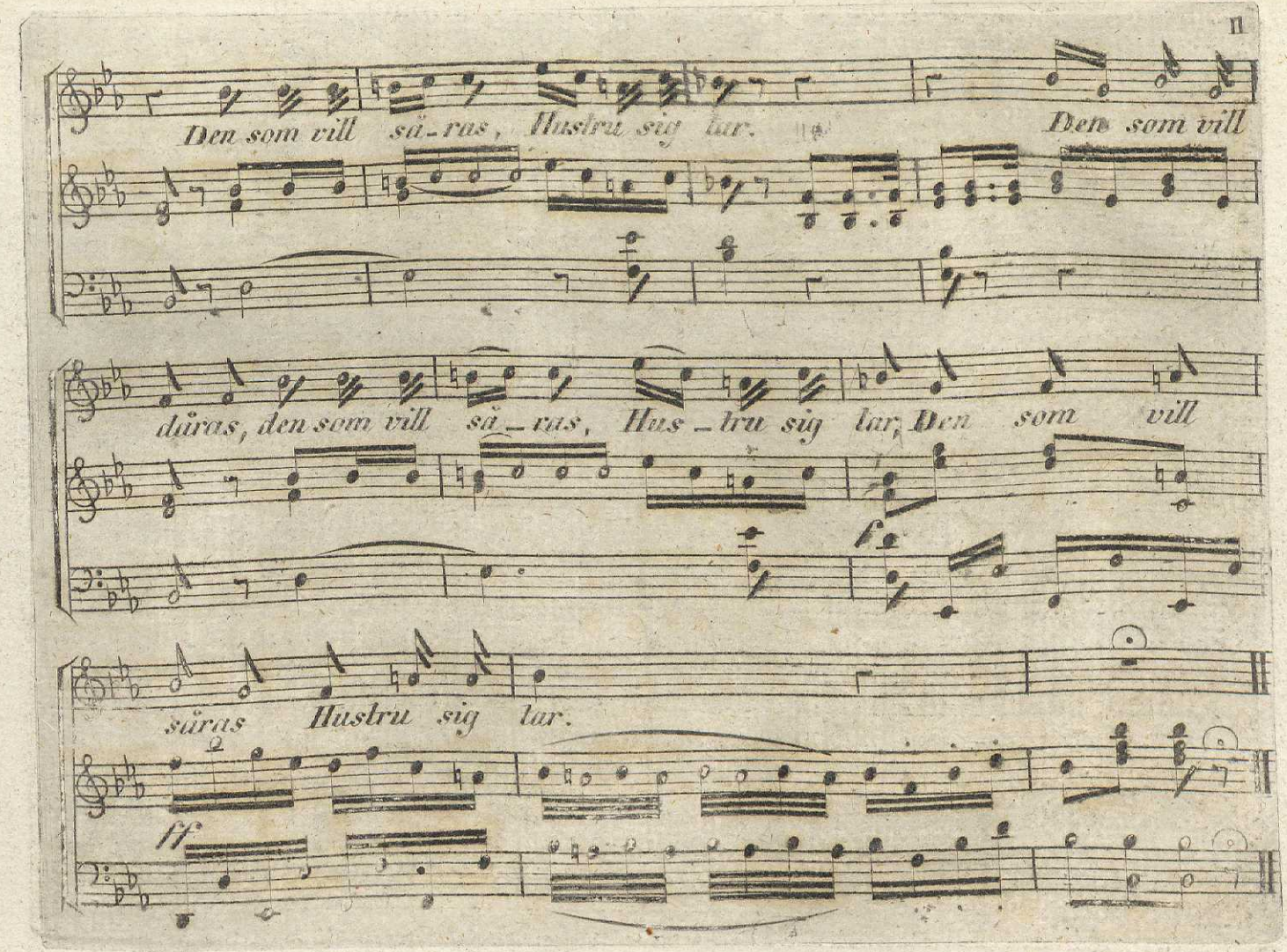
Den som vill sä-ras, Hustru sig lar. Den som vill
düras, den som vill sä-ras, Hus-tru sig lar, Den som vill
f
süras Hustru sig lar.
ff

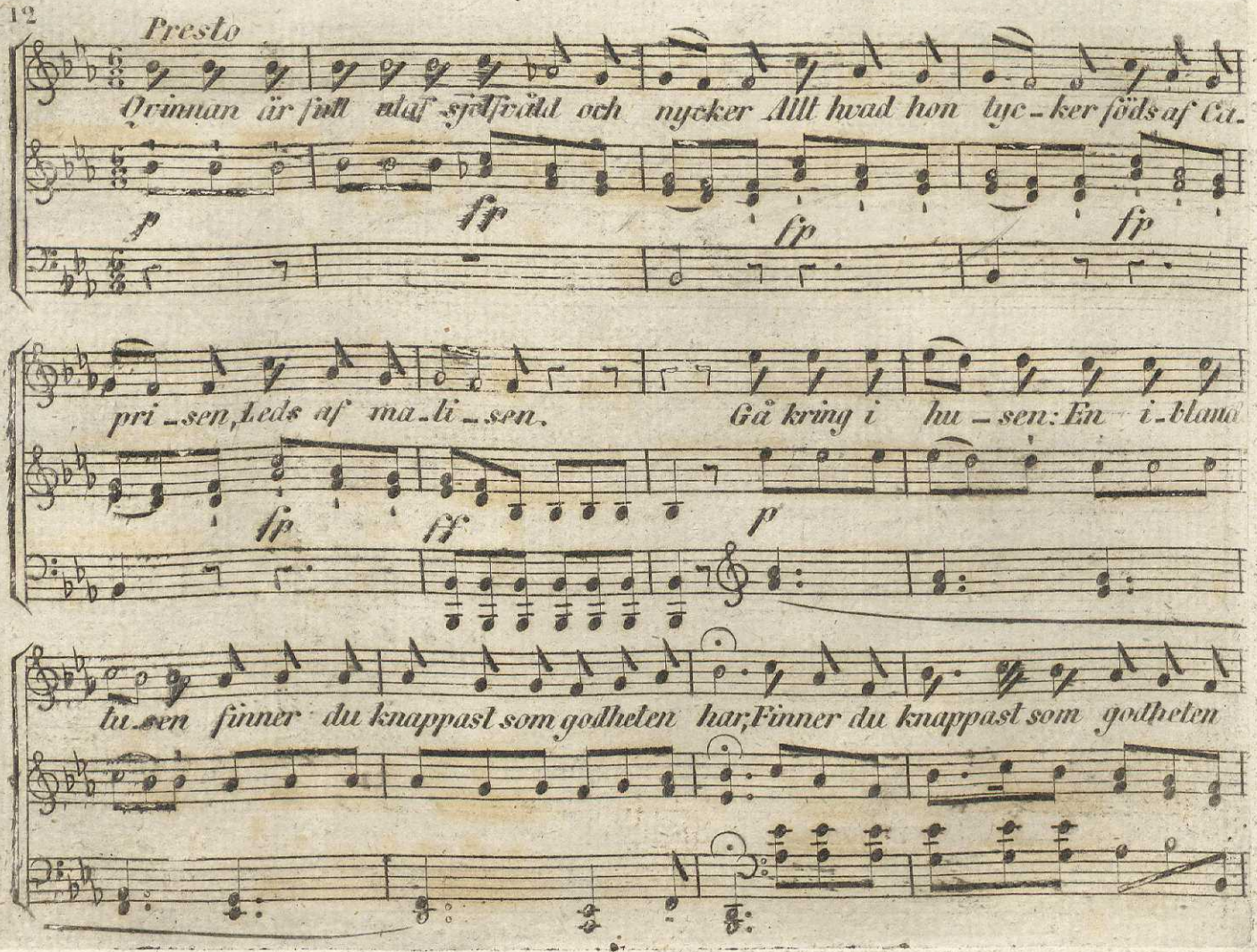
Presto
Qvinnan är full utaf sjelfvåld och nycker Allt hwad hon tyc-ker föds af Ca-
pri-sen, Leds af ma-li-sen. Gå kring i hu-sen: En i-bland
hu-sen finner du knappast som godheten har; Finner du knappast som godheten

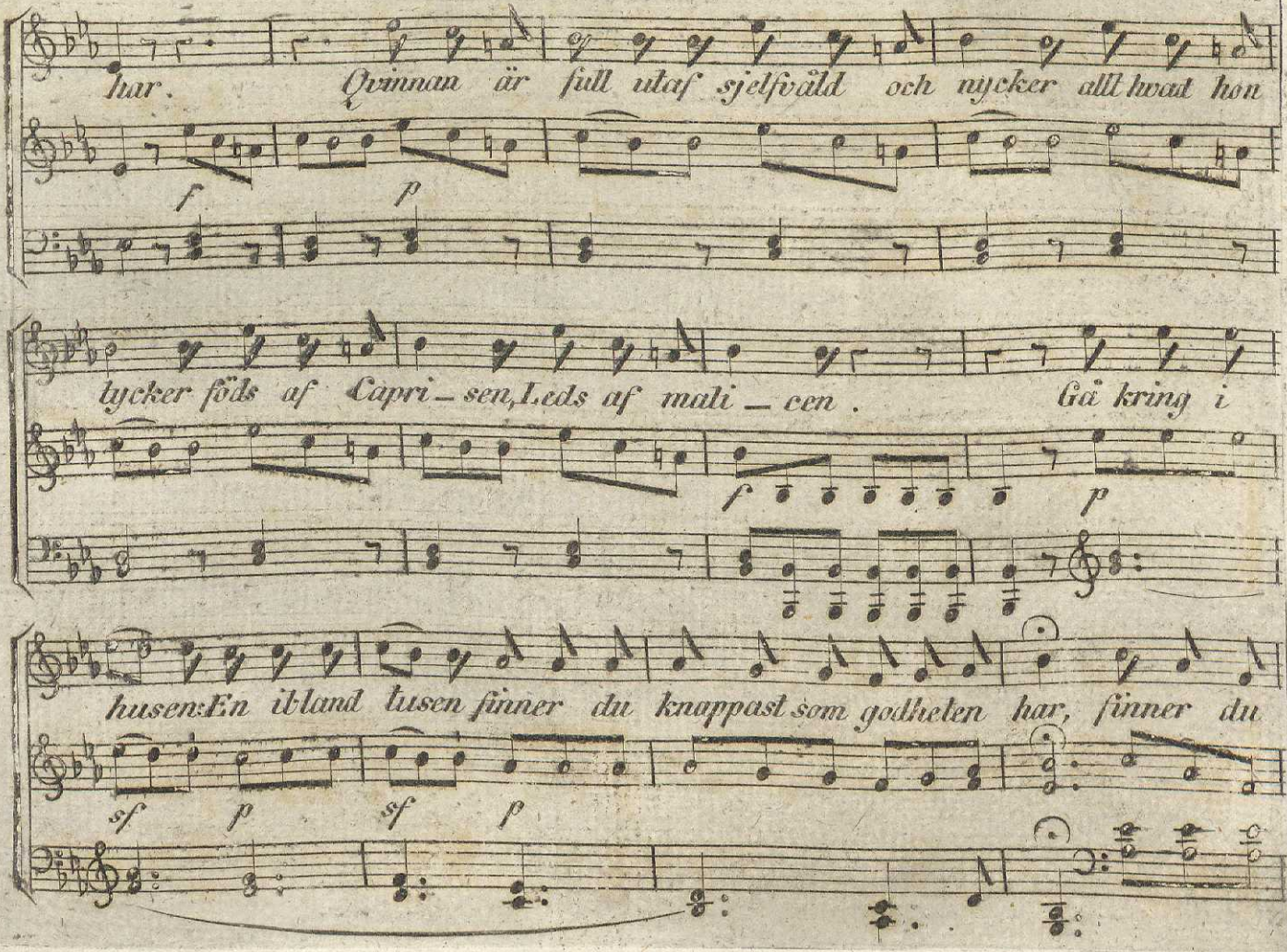
har. Qvinnan är full utaf sjelfvåld och nycker allt hvad hon
f p
lycker föds af Capri_sen, Leds af mali_cen. Gå kring i
f p
husen: En ibland tusen finner du knappast som godheten har, finner du
sf p sf p

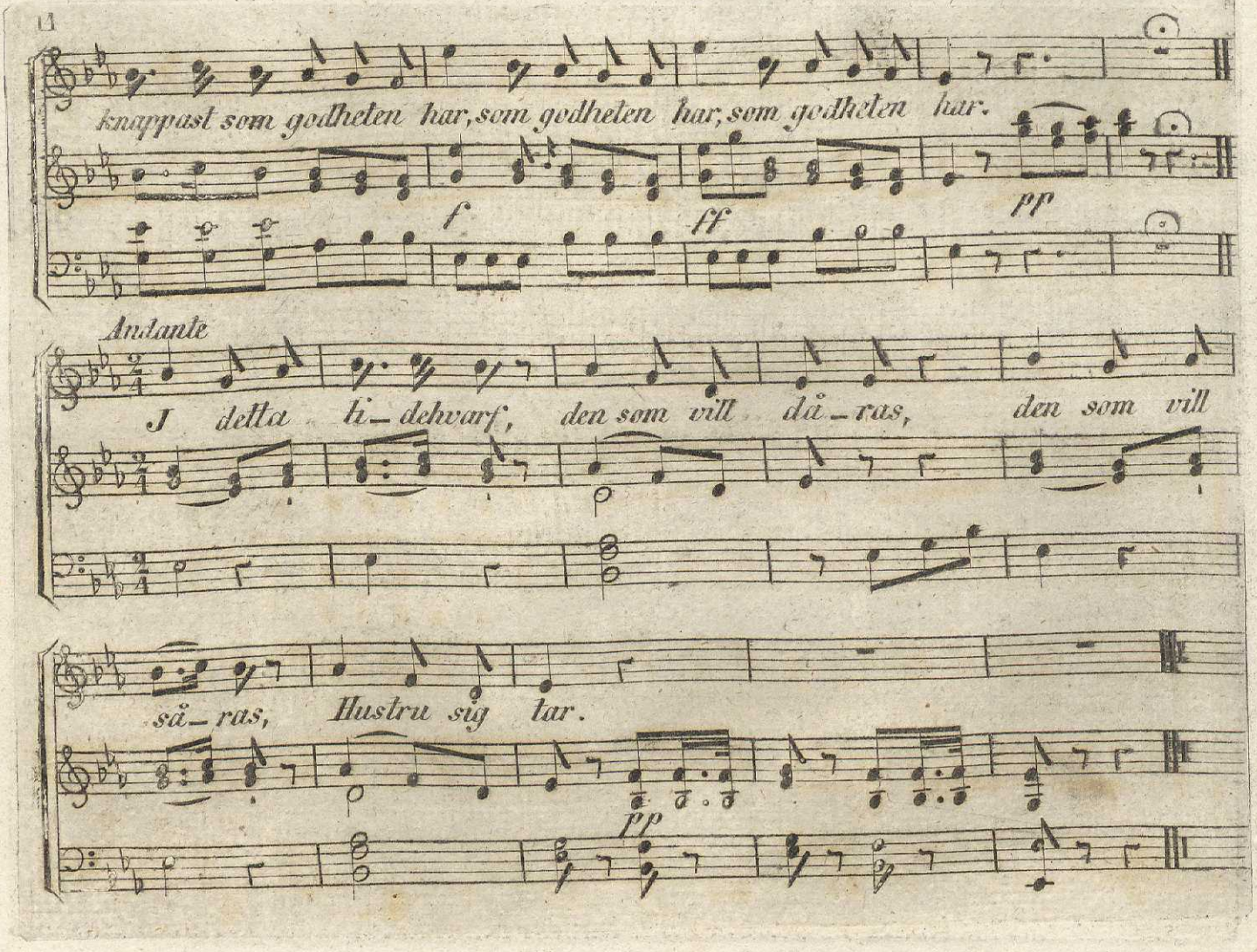
knappast som godheten har, som godheten har, som godheten har.
f
ff
pp
Andante
I detta li_dehvarf, den som vill då_ras, den som vill
så_ras, Hustru sig tar.
pp

Vals Favorite
ur Operan
Barbier de Sevilla
af
Rossini

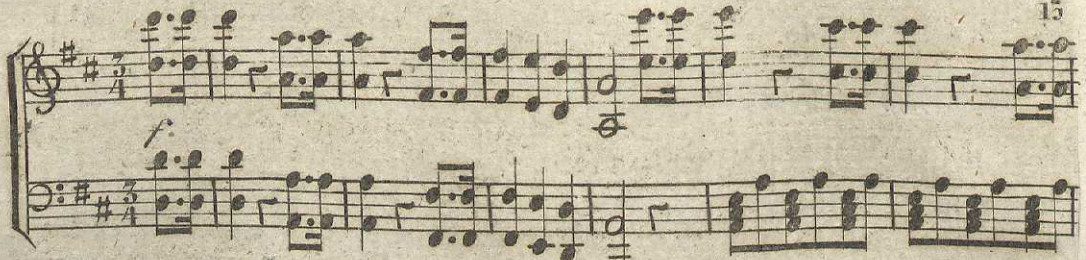

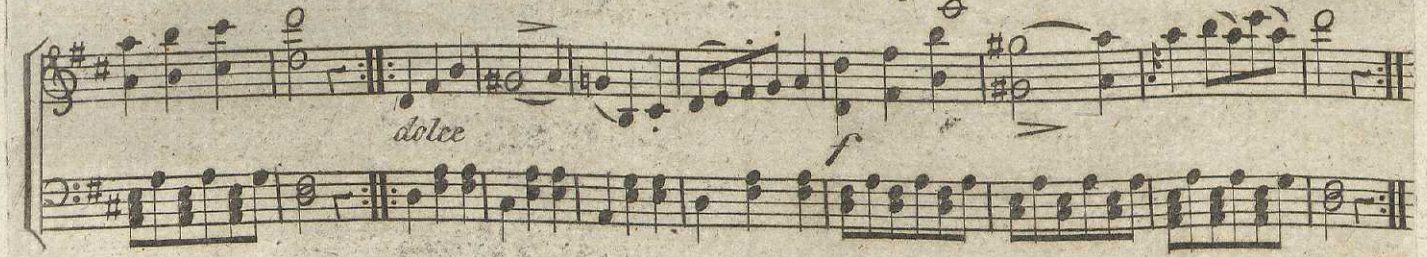

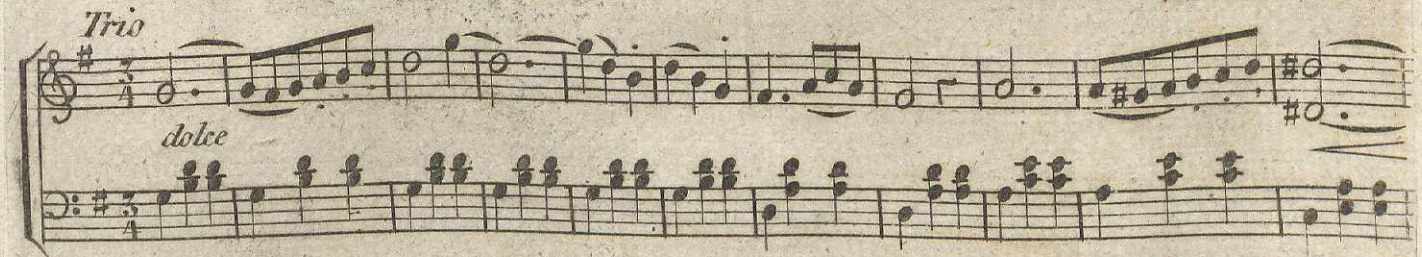

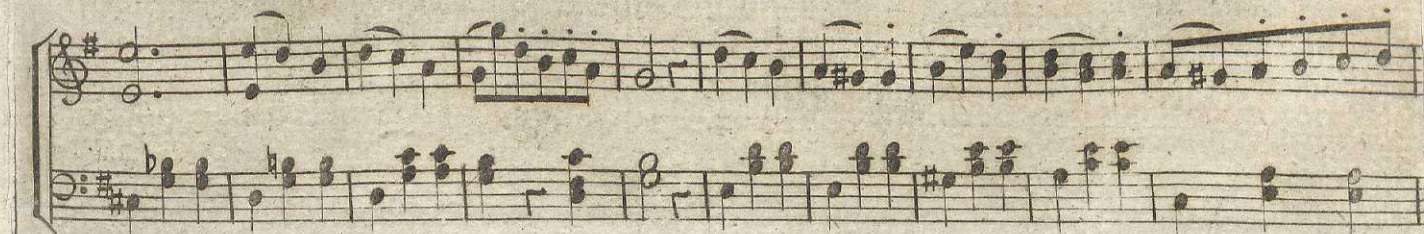

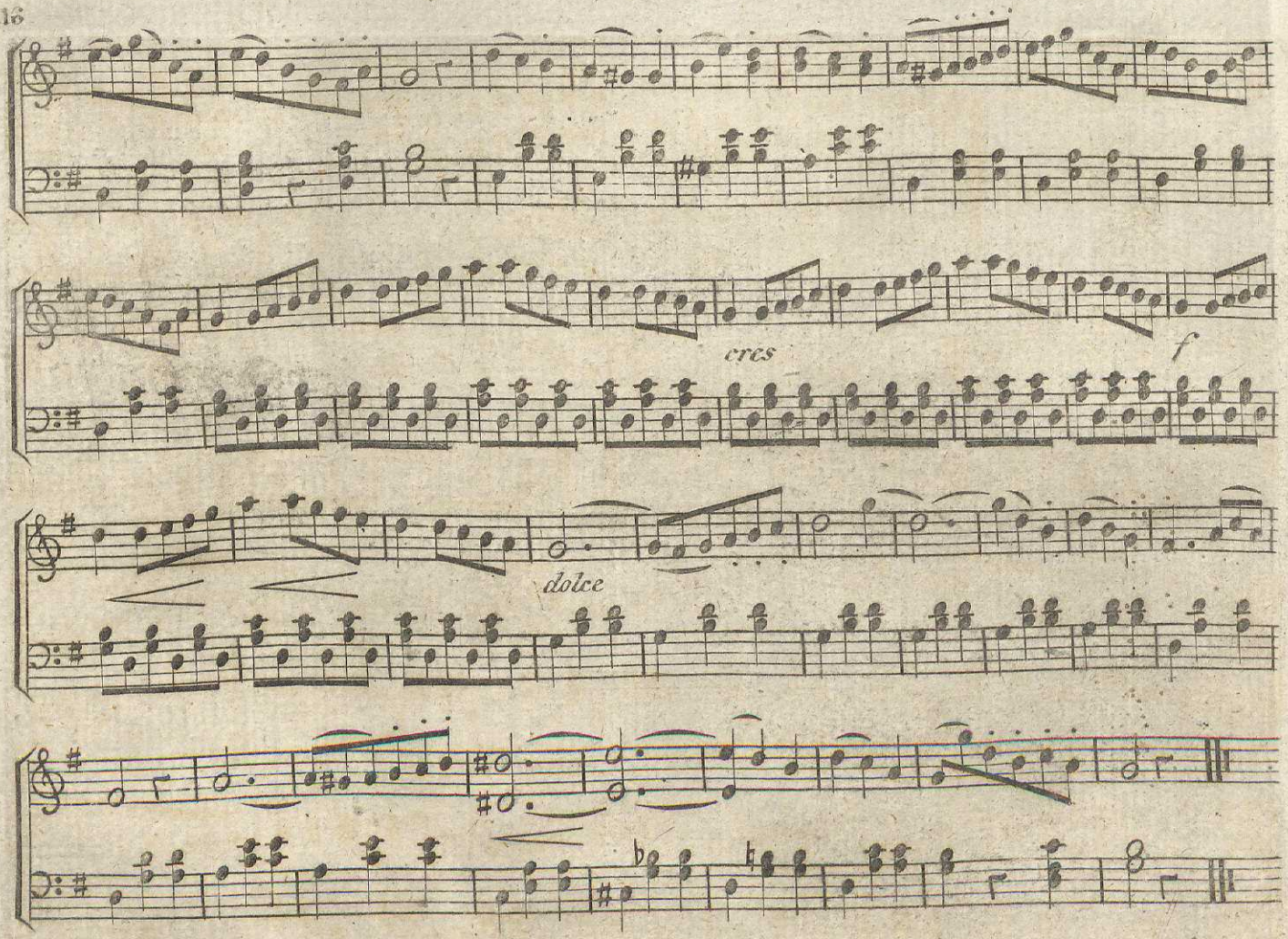
cres
f
dolce

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 5.

Romance
ur
Op. Sulmona
af
Lindpaintner.

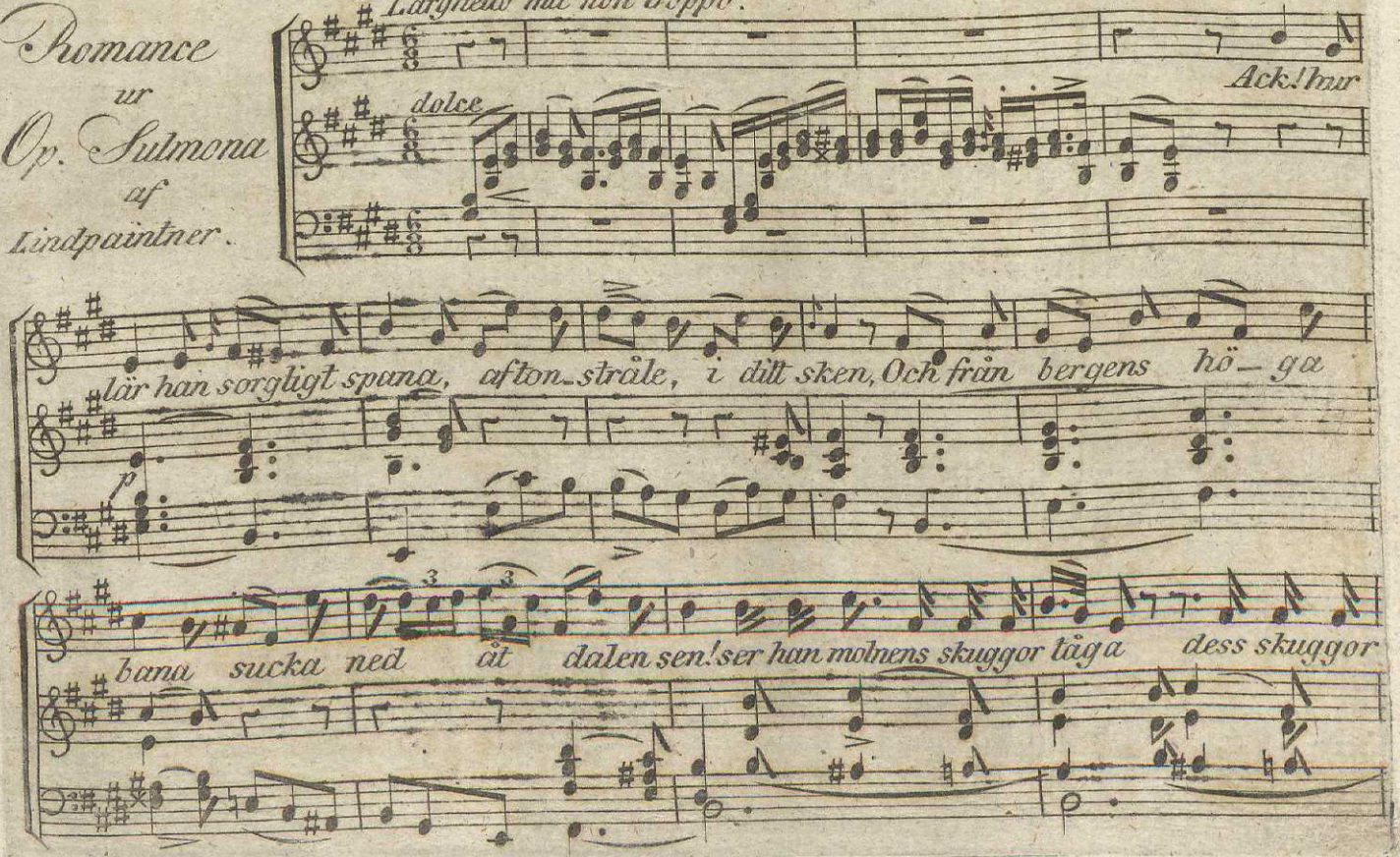

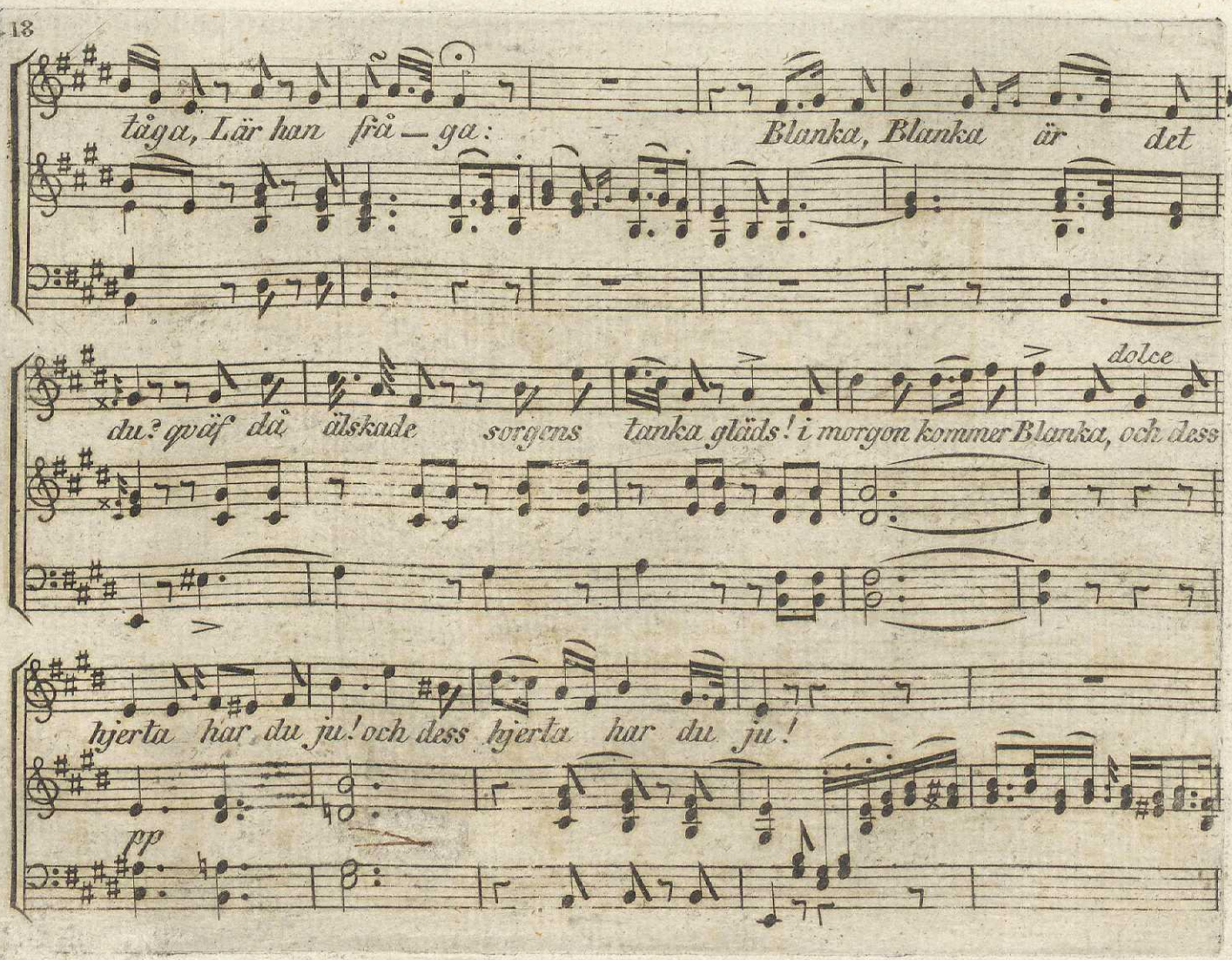
tåga, Lär han frå – ga: Blanka, Blanka är det
dolce
du? qväf då älskade sorgens tanka gläds! i morgon kommer Blanka, och dess
hjerta har du ju! och dess hjerta har du ju!
pp

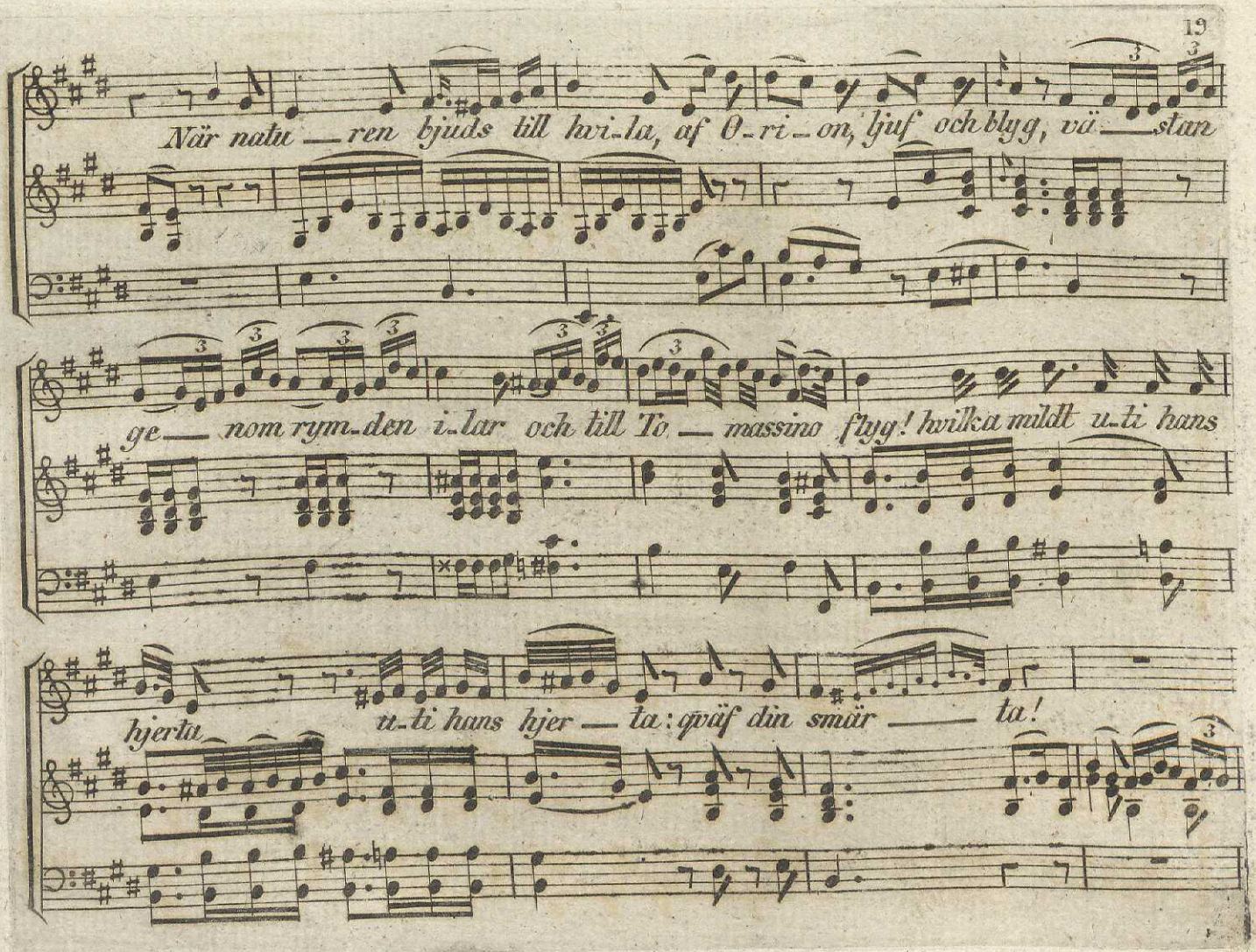
När natu — ren bjuds till hvi-la, af O-ri-on, ljuf och blyg, vä — stan
ge — nom rym-den i-lar och till To — massino flyg! hvilka mildt u-ti hans
hjerta
u-ti hans hjer — ta: qväf din smär — ta!

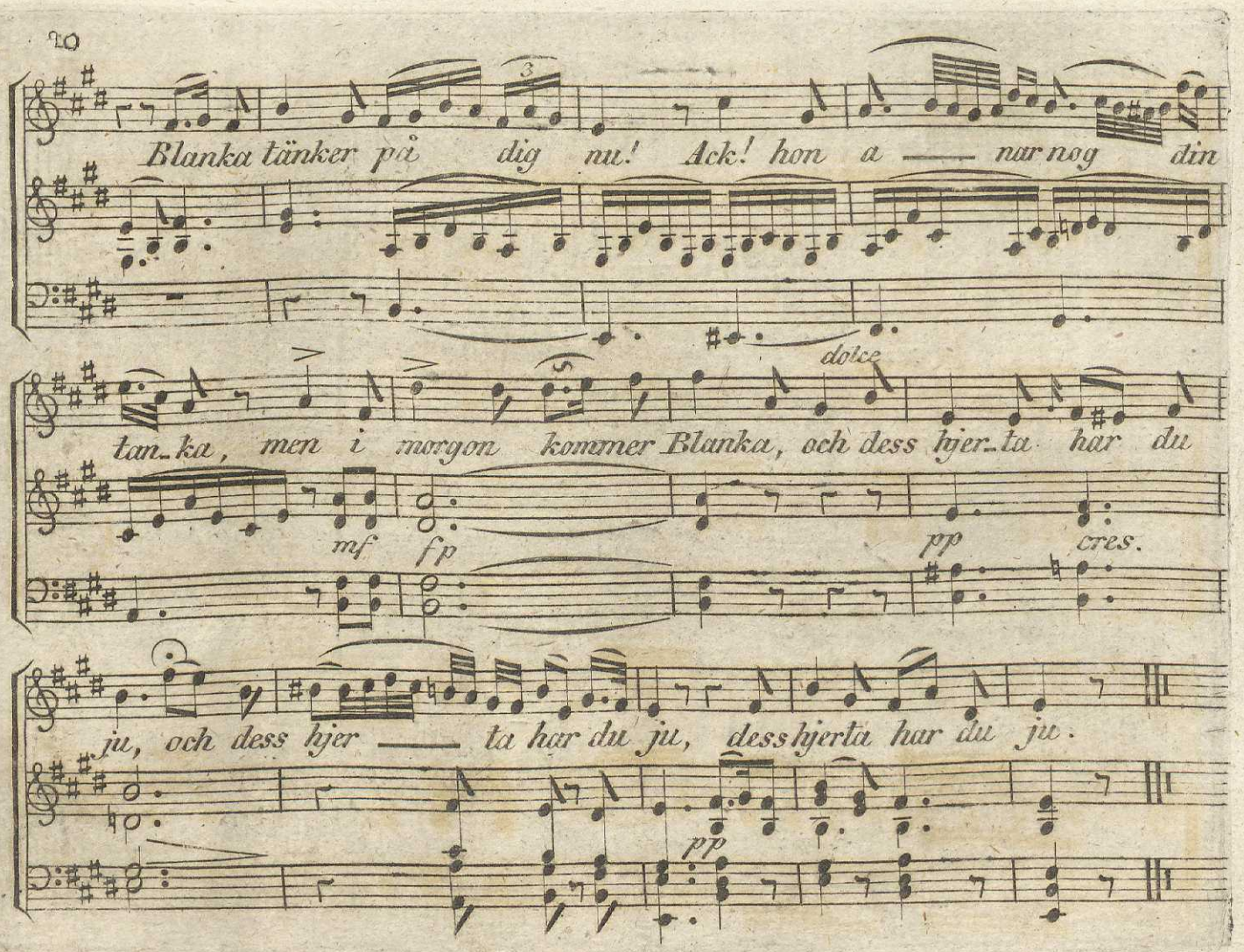
Blanka tänker på dig nu! Ack! hon a — nar nog din
dolce
tan-ka, men i morgon kommer Blanka, och dess hjer-ta har du
mf
fp
pp
cres.
ju, och dess hjer — ta har du ju, dess hjerta har du ju.
pp

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 6, 7, 8 och 9.

Aria ur Op. Turken i Italien af J. Rossini

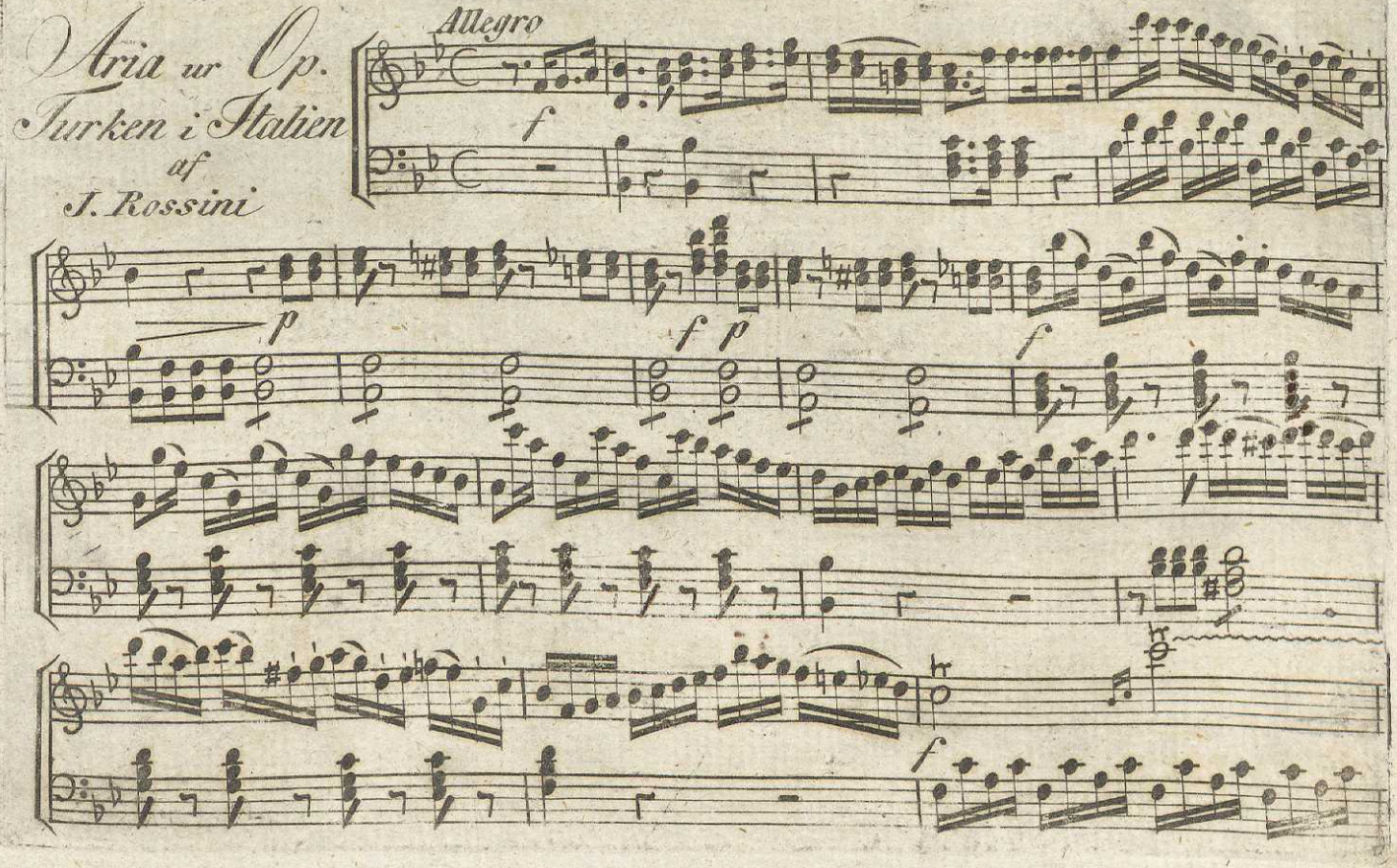

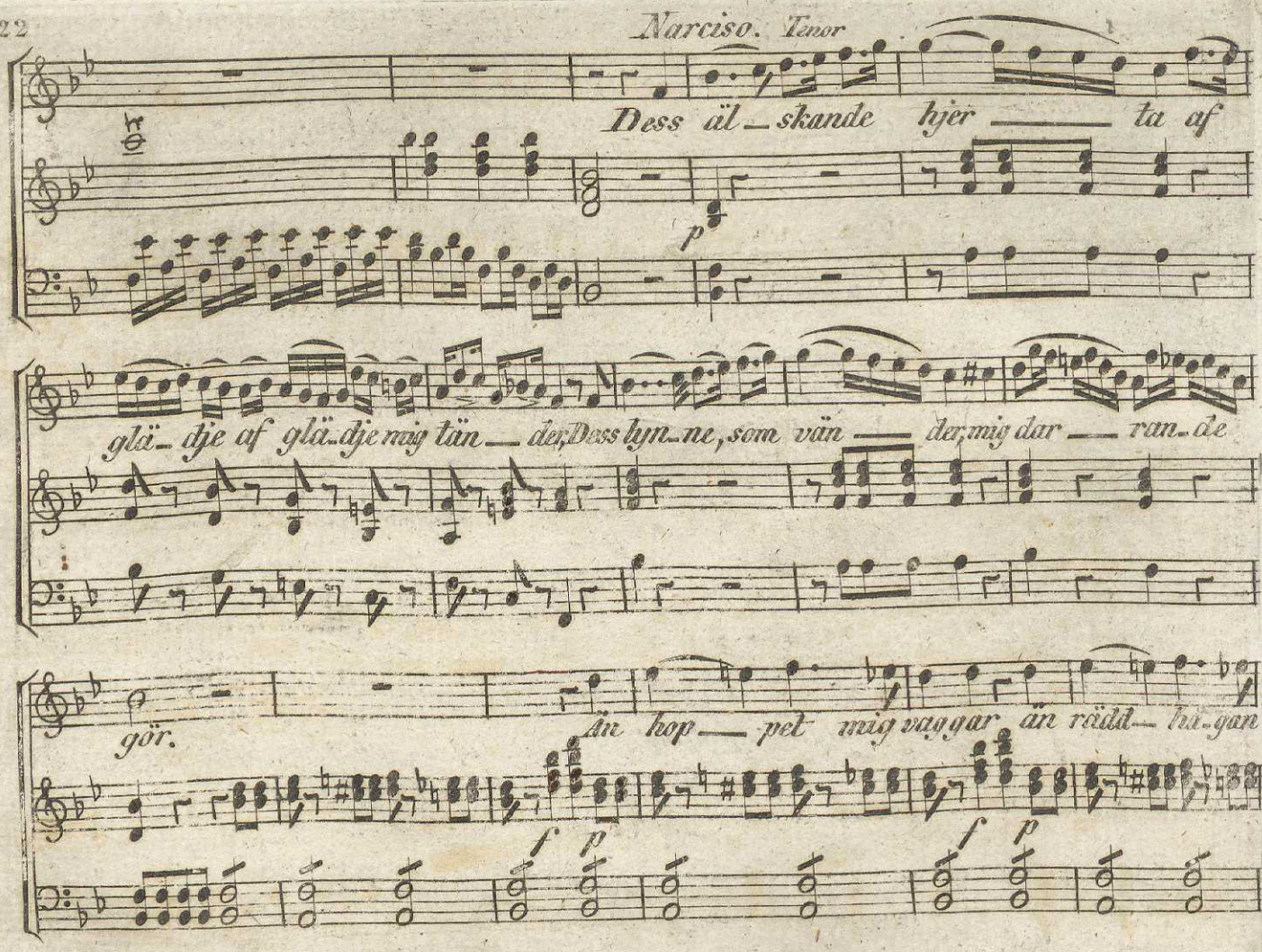
Narciso. Tenor
Dess äl_skande hjer ta af
p
glä_dje af glä_dje mig tän_der, Dess lyn_ne, som vän_der, mig dar_ran_de
gör.
Än hop_pet mig vag gar än rädd_hu_gan
f p f p

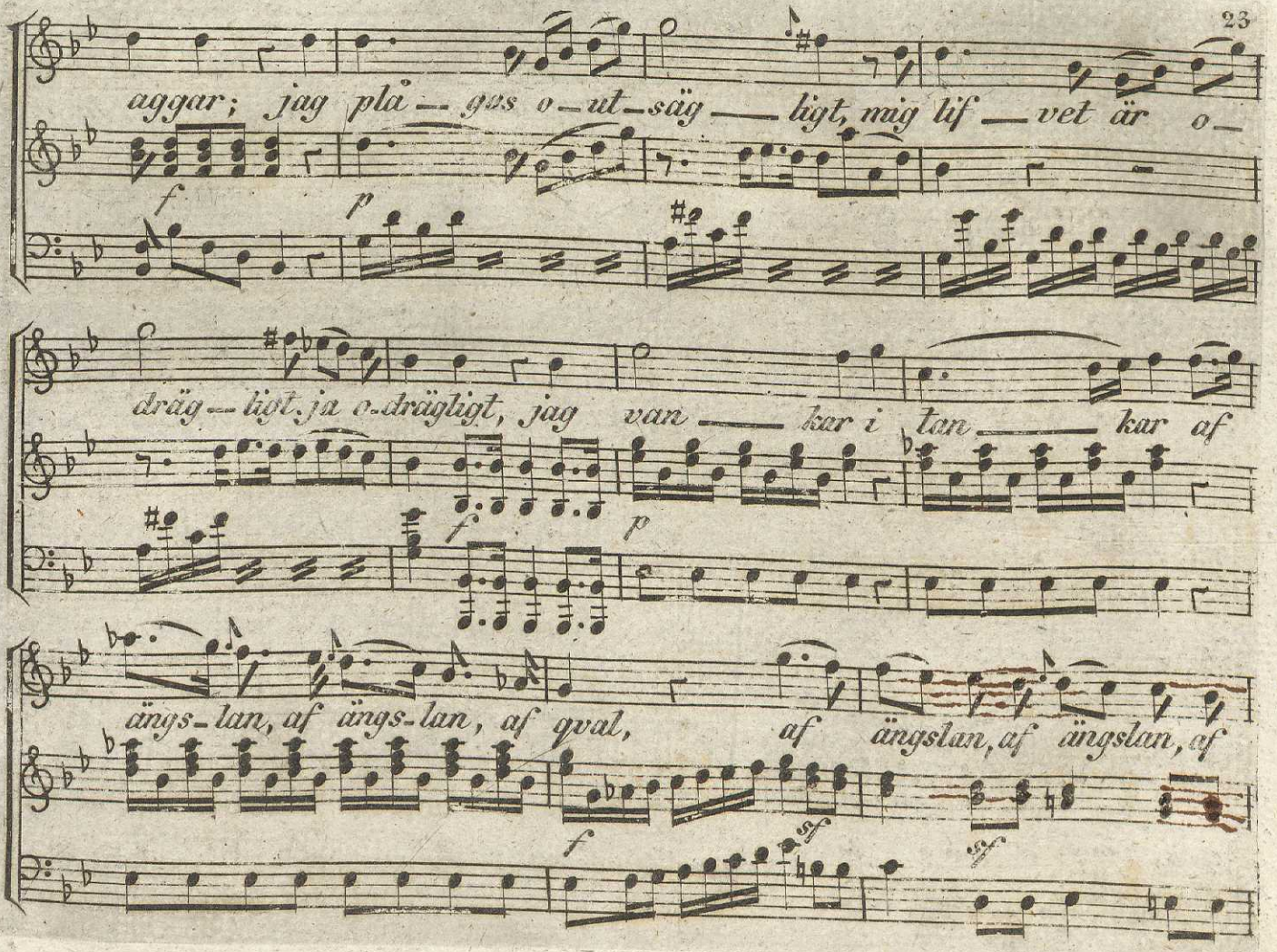
aggar; jag plå — gas o-ut-säg — ligt, mig lif — vet är o-
dräg — ligt, ja o-dräglig, jag van — kar i tan — kar af
ängs-lan, af ängs-lan, af qval, af ängslan, af ängslan, af

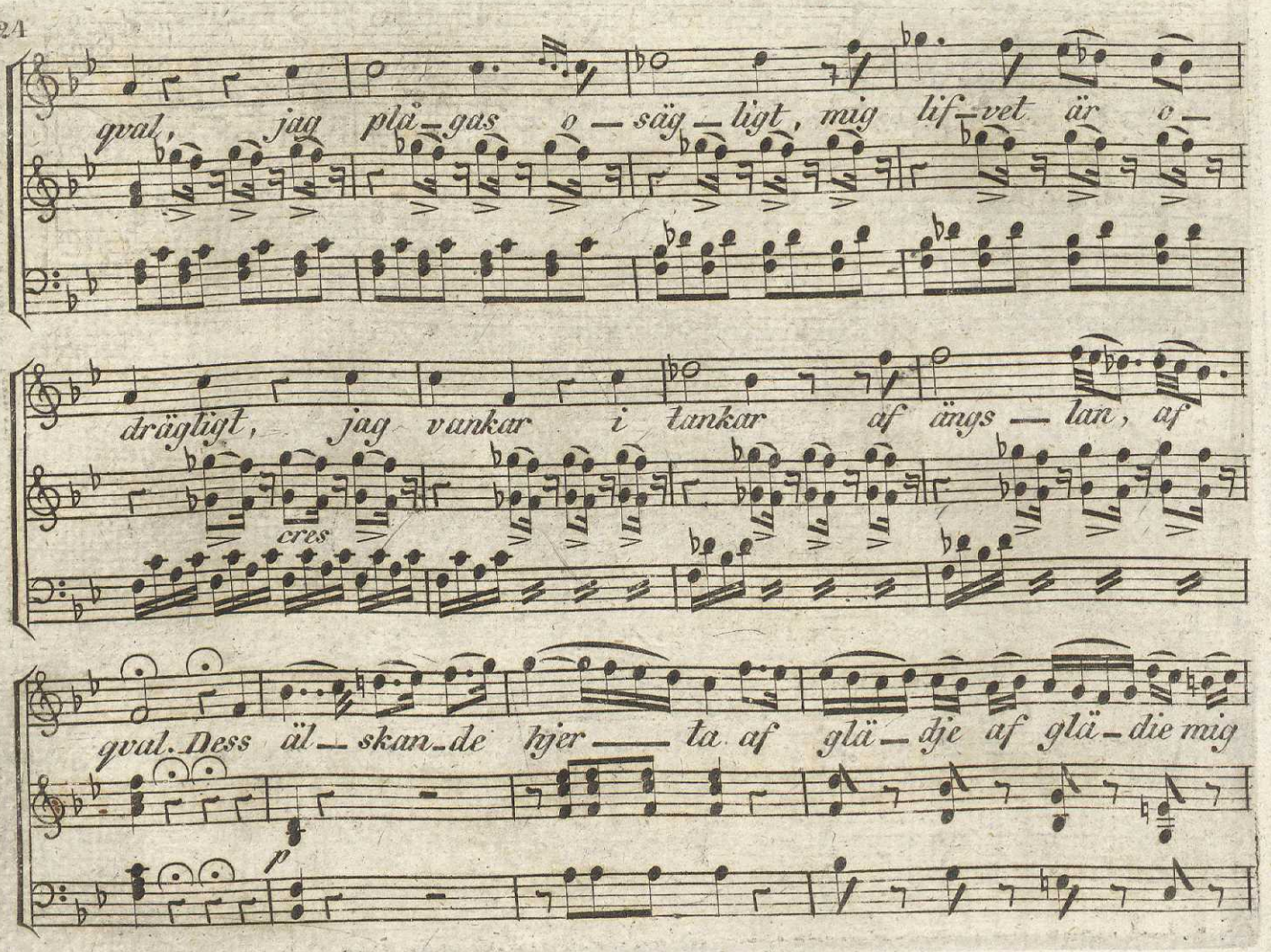
qval, jag plä-gas o-säg-ligt, mig lif-vet är o-
drägligt, jag vankar i tankar af ängs-lan, af
cres
qval. Dess äl-skan-de hjer-ta af glä-dje af glä-die mig
p

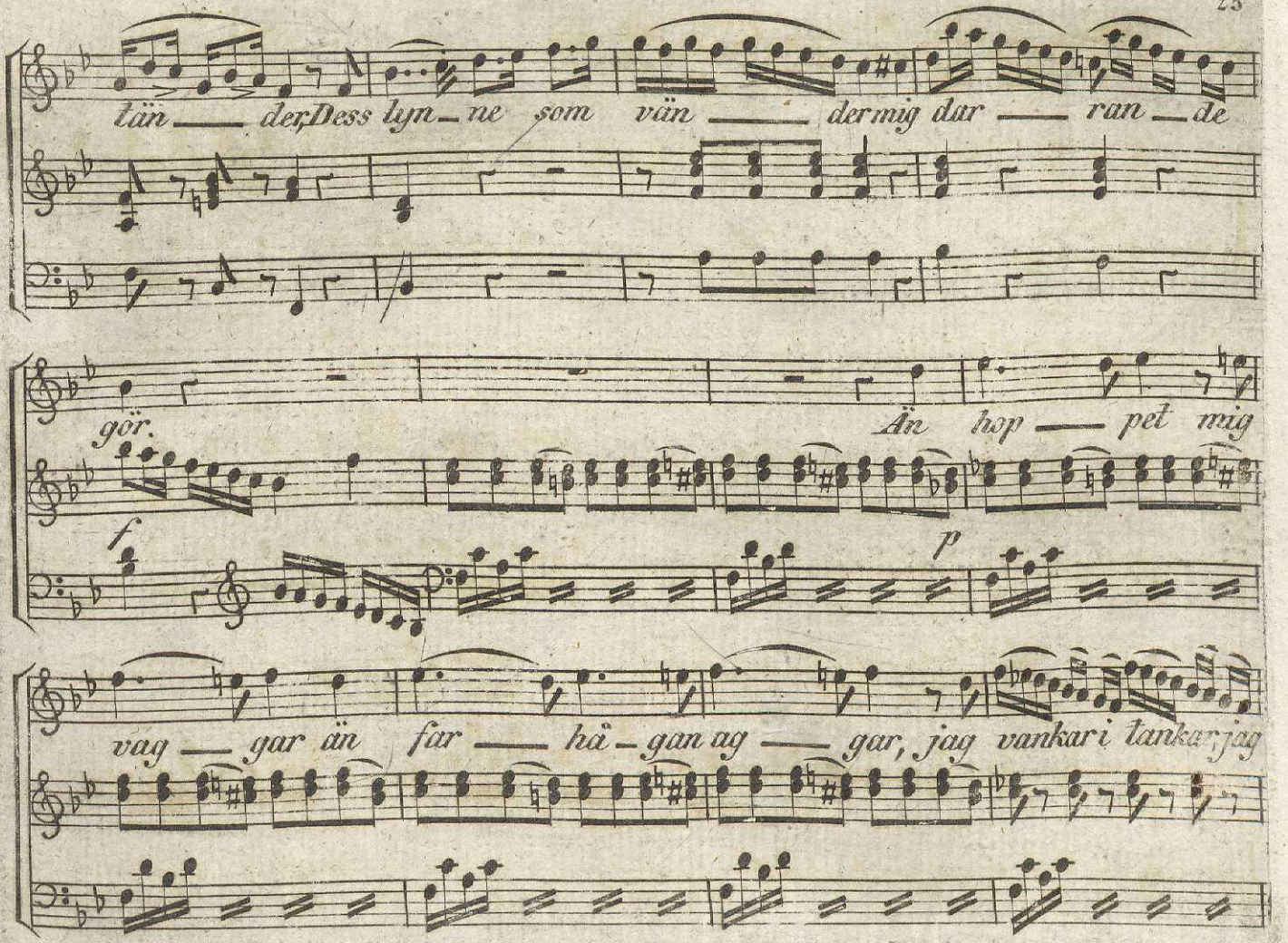
tän — der, Dess lyn — ne som vän — der mig dar — ran — de
gör.
Än hop — pet mig
f
p
vag — gar än far — hå — gan ag — gar, jag vankar i tanka r jag

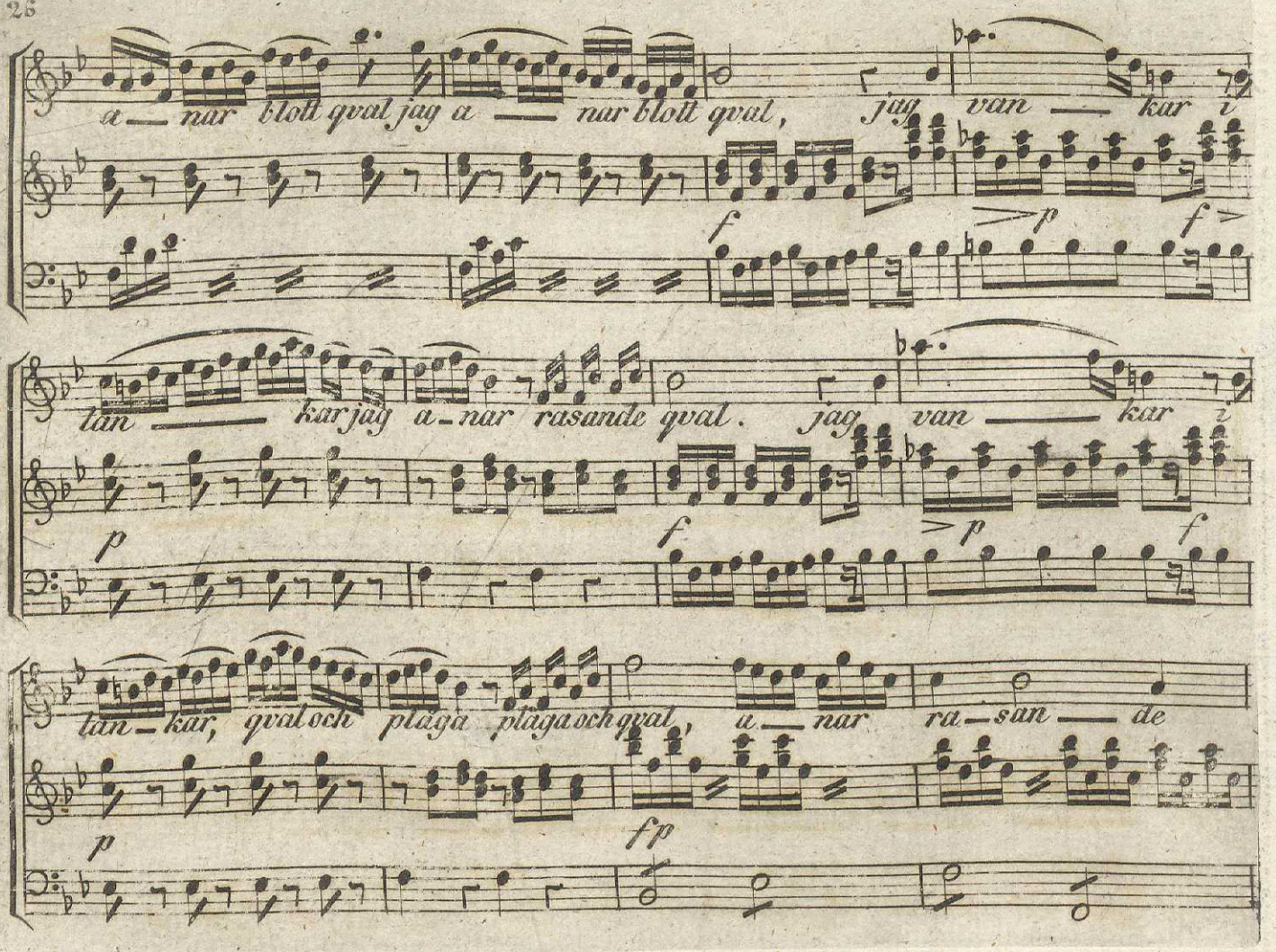
a — nar blott qval jag a — nar blott qval, jag van — kar i
f
p
f
tan — kar jag a-nar rasande qval. jag van — kar i
p
f
p
f
tan-kar, qval och plaga plaga och qval, a — nar ra-san — de
p
fp

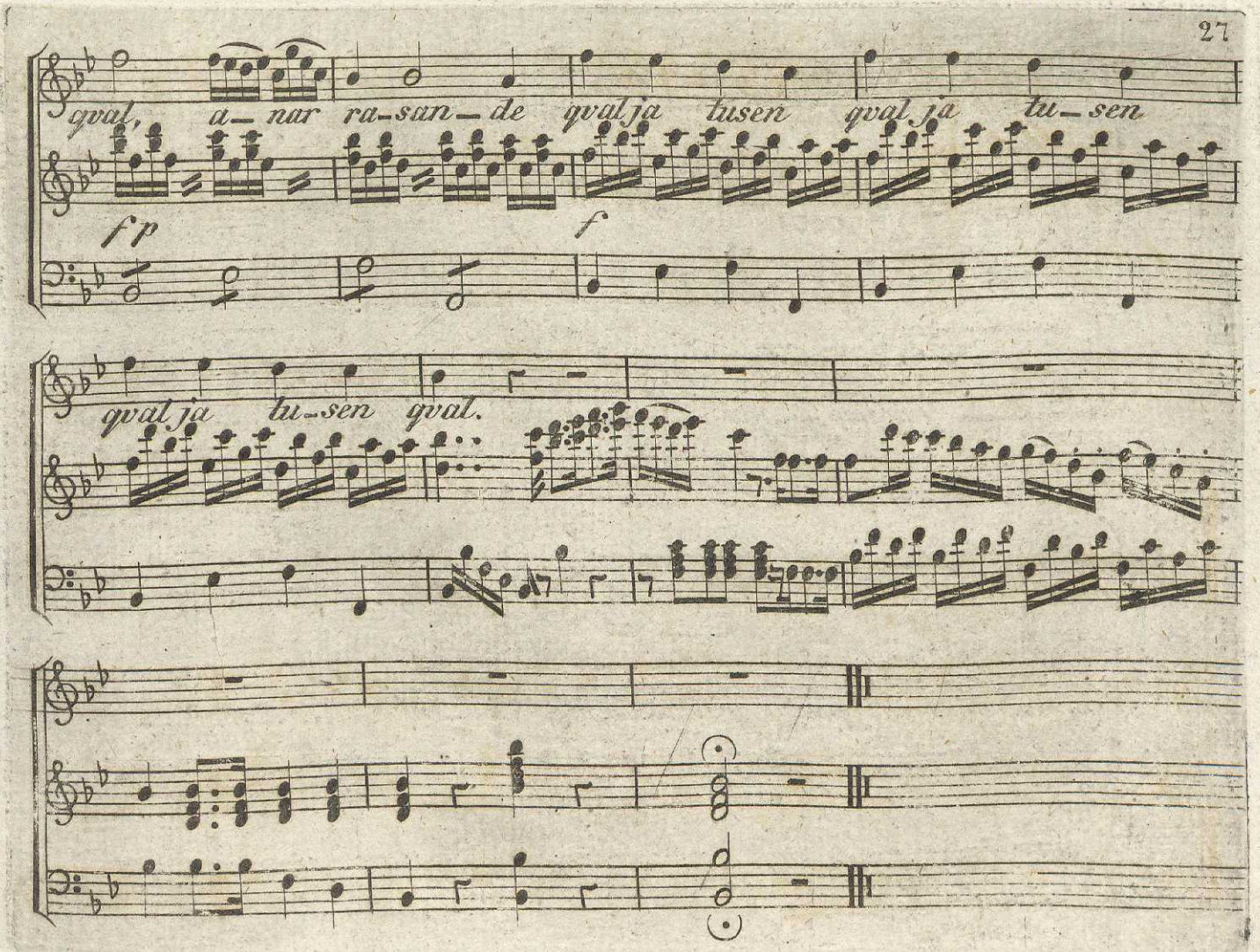
qval, a_nar ra-san_de qval ja tusen qval ja tu_sen
fp
f
qval ja tu_sen qval.

Aria ur Op. Turken i Italien af J. Rossini

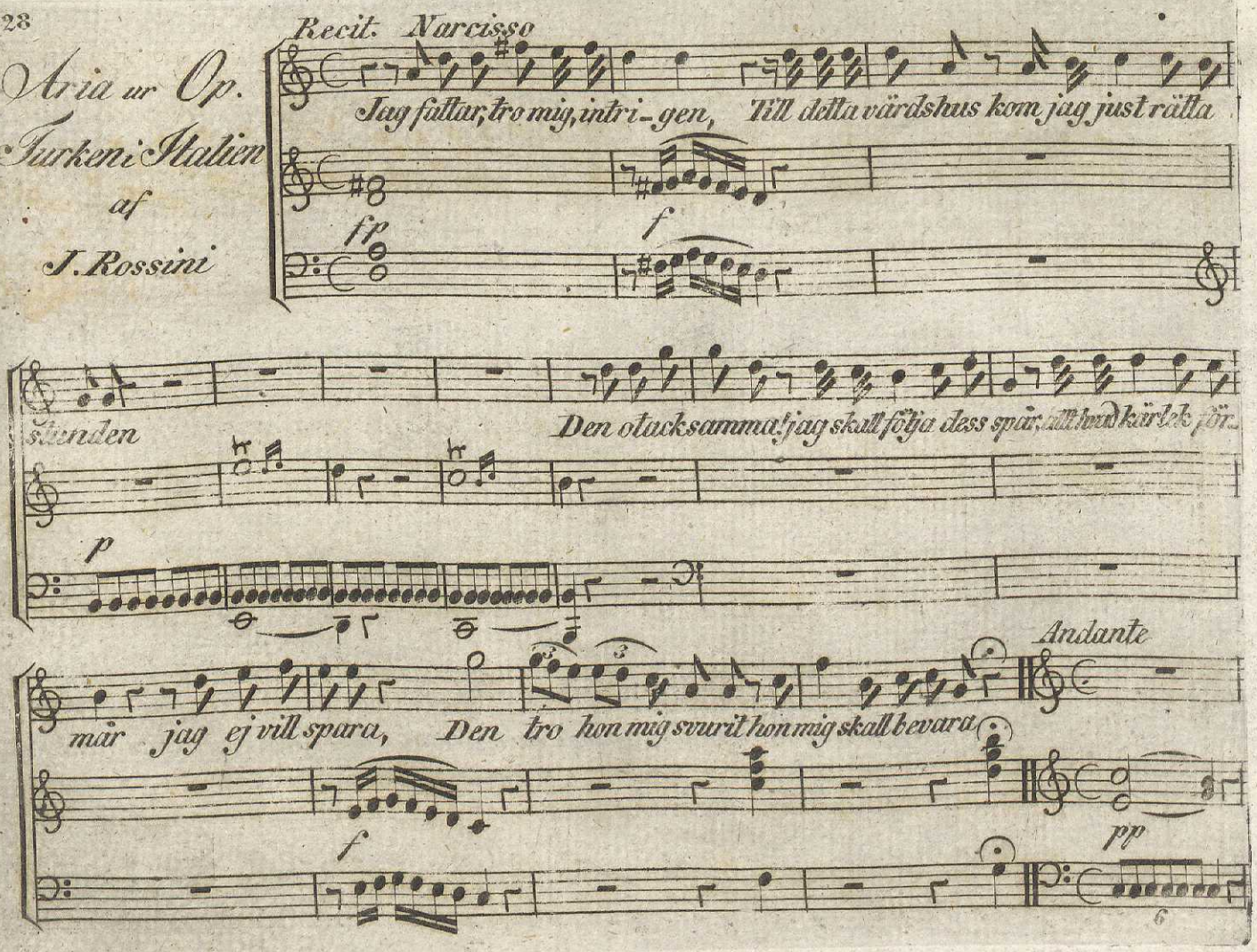

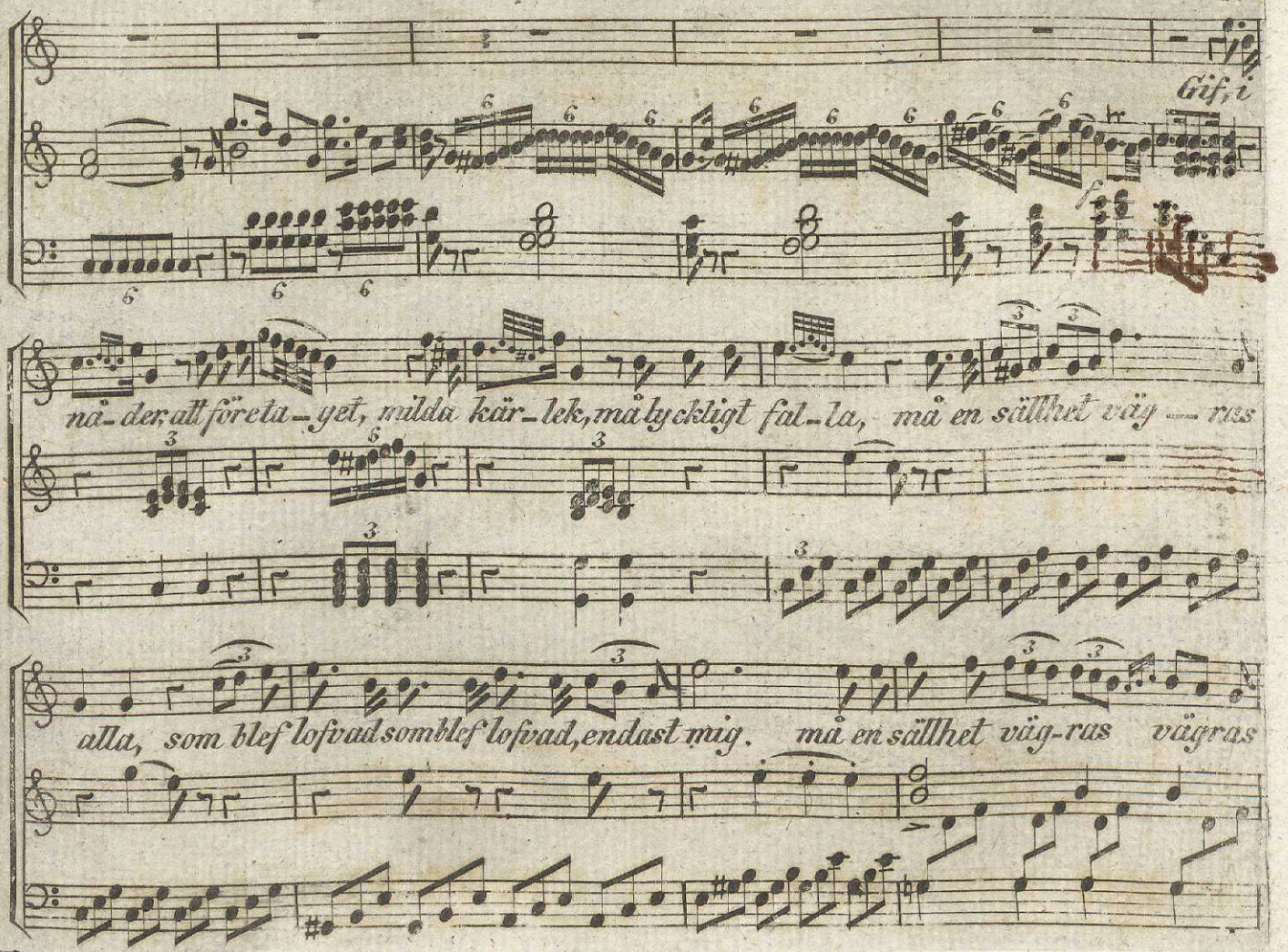
Gif, i
f
nå-der, att företa-get, milda kär-lek, må lyckligt fal-la, må en sällhet väg-ras
alla, som blef lofvad som blef lofvad, endast mig. må en sällhet väg-ras vägras

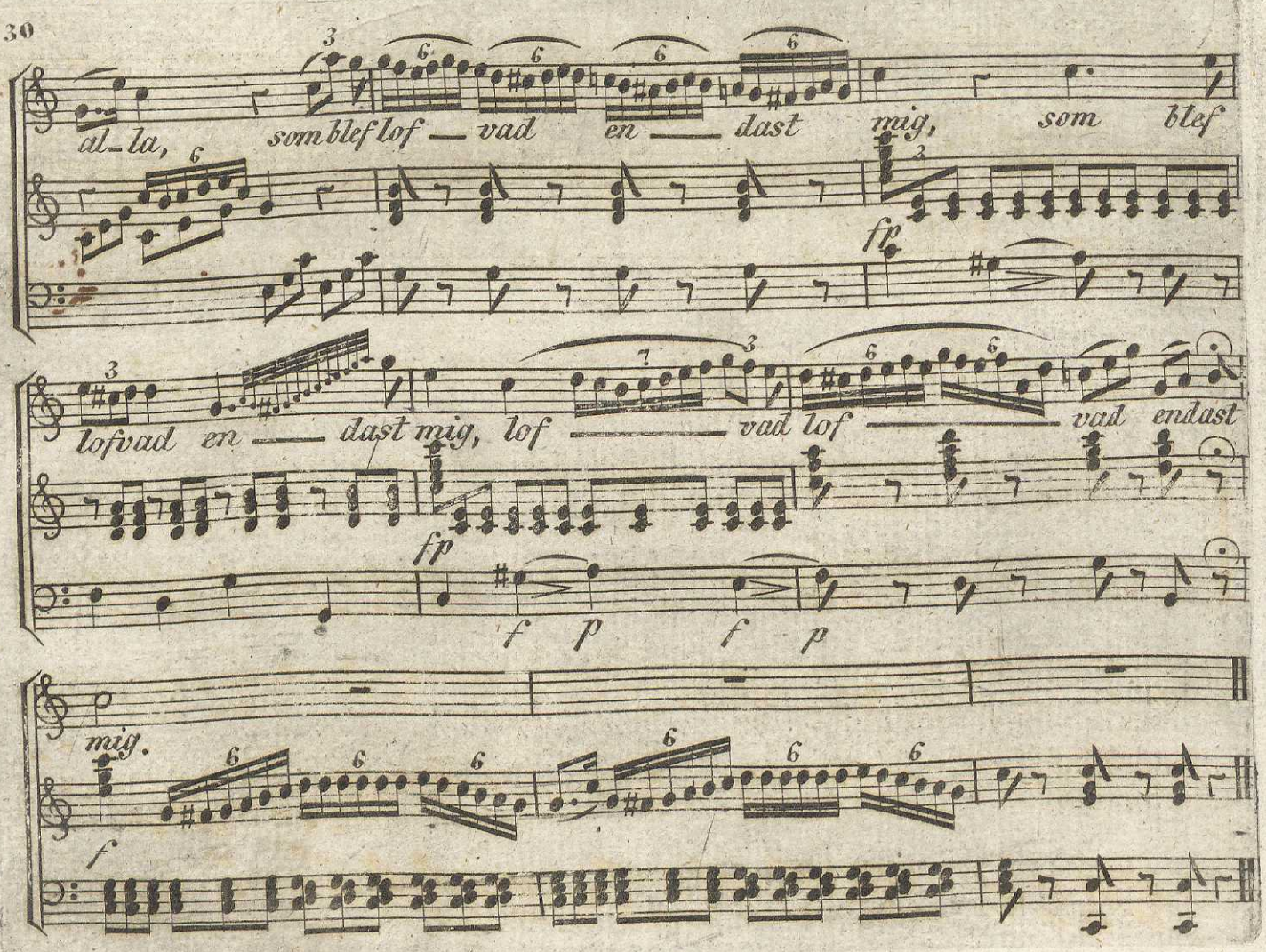
al_la, som blef lof_vad en_dast mig, som blef
fp
lofvad en_dast mig, lof_vad lof_vad endast
fp
f p f p
mig.
f

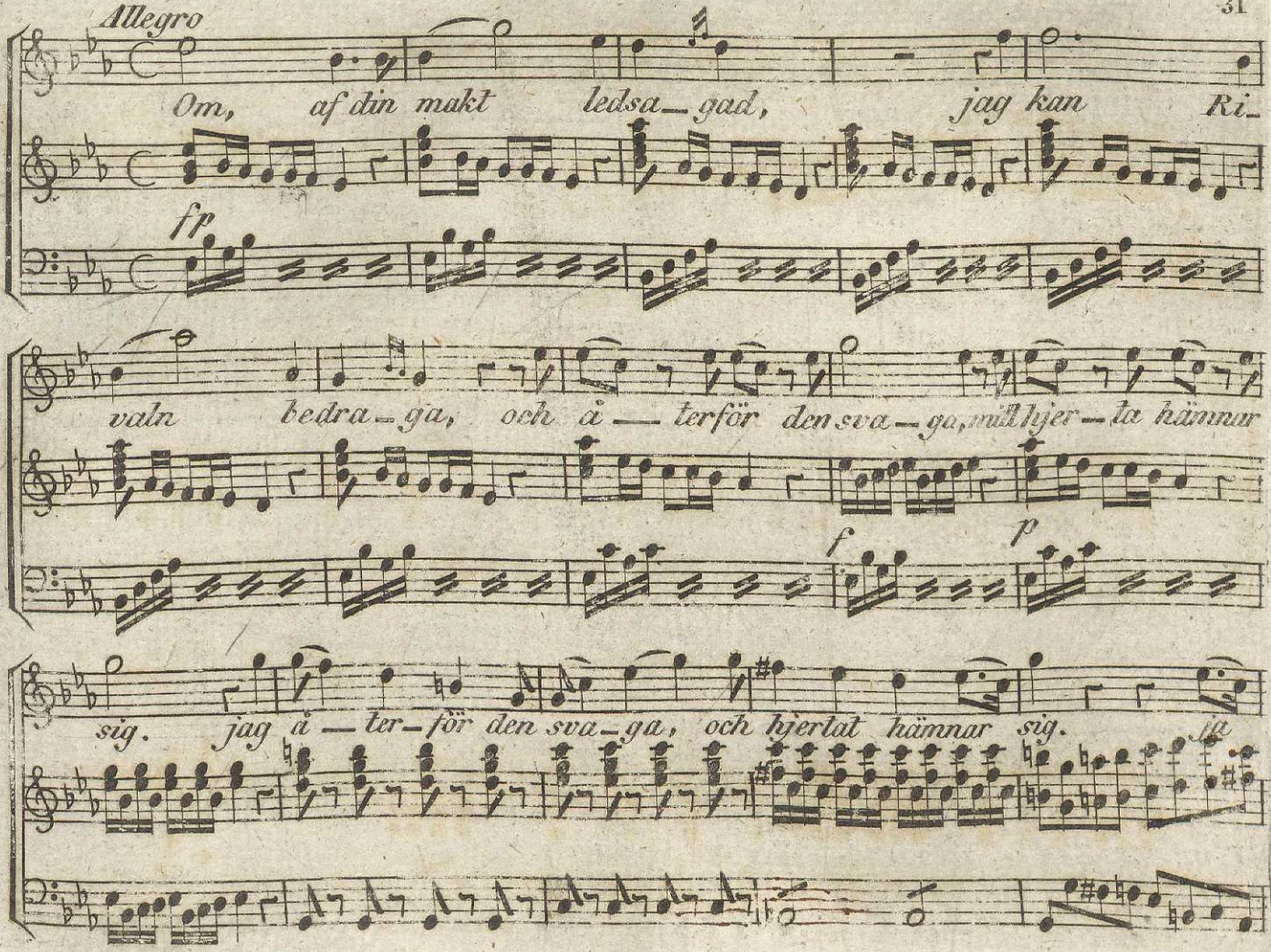
Allegro
Om, af din makt ledsa_gad, jag kan Ri_
fp
val bedra_ga, och å_ter för den sva_ga, mill hjer_ta hämnar
f
p
sig. jag å_ter_för den sva_ga, och hjertat hämnar sig. så

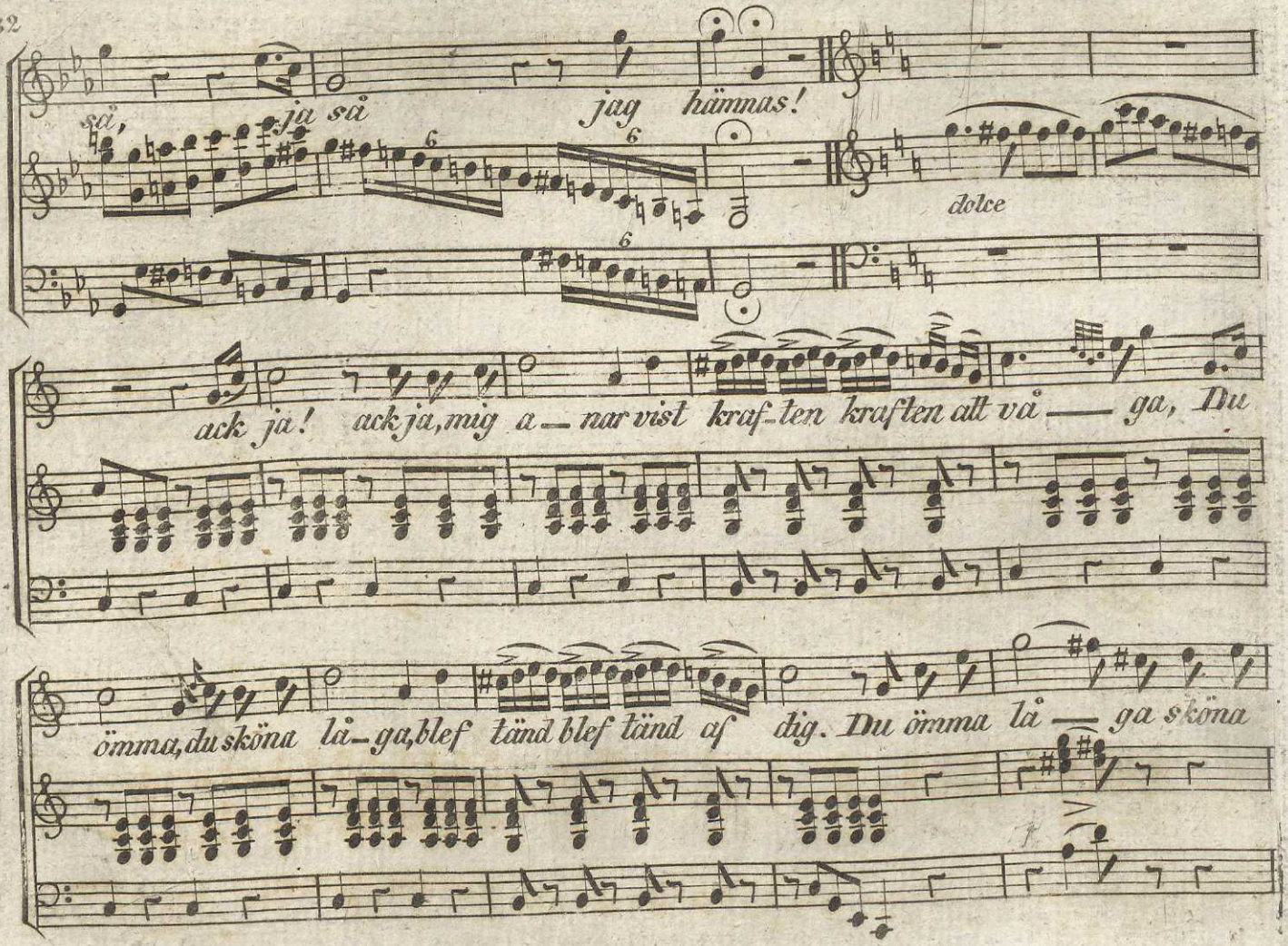
så, ja så jag hämnas!
dolce
ack ja! ack ja, mig a — nar vist kraf-ten kraften att vå — ga, Du
ömma, du sköna lå-ga, blef tänd blef tänd af dig. Du ömma lå — ga sköna

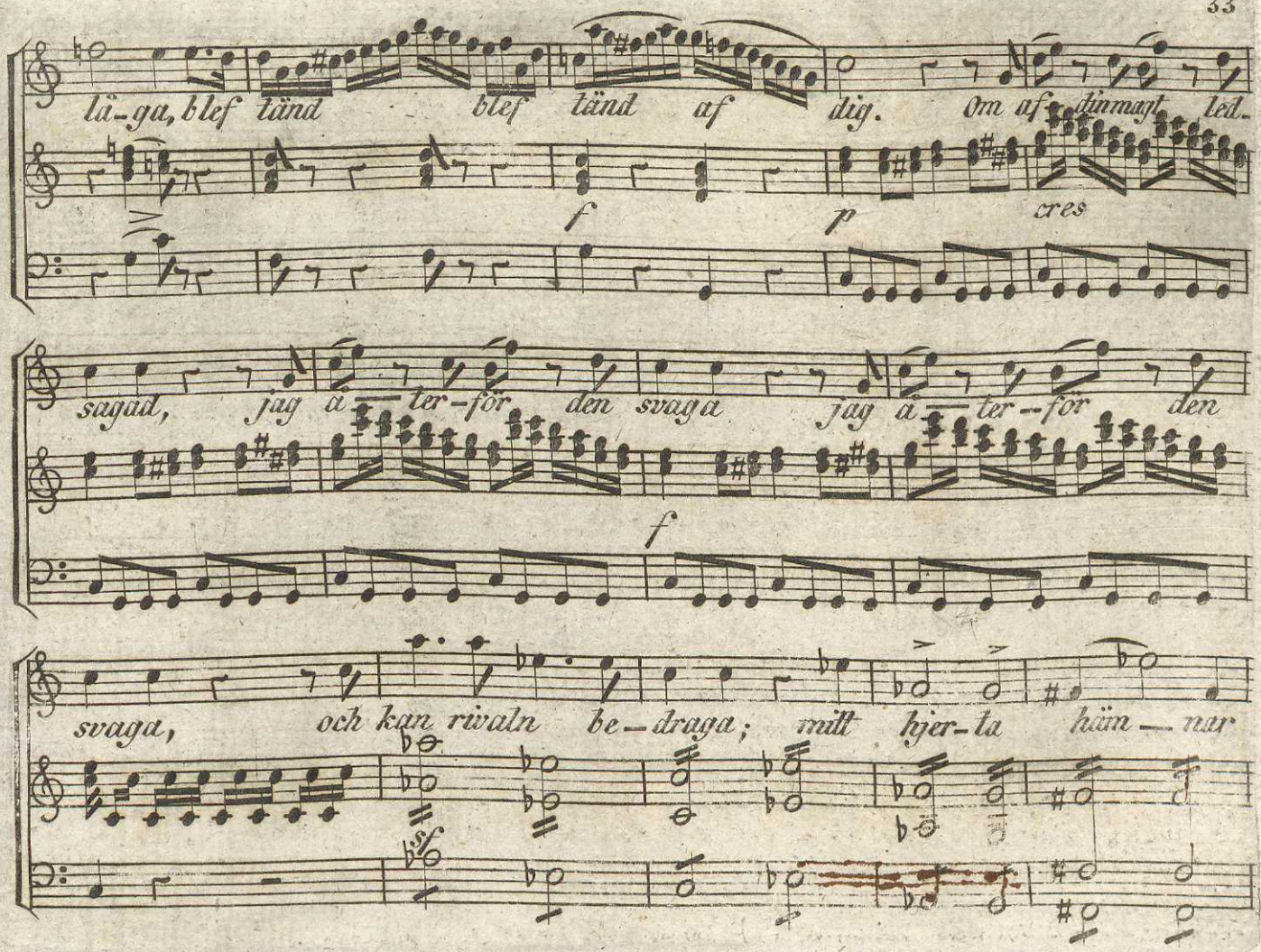
lä-ga, blef tänd blef tänd af dig. Om af dinmagt led-
f p cres
sagad, jag å-ter-för den svaga jag å-ter-för den
f
svaga, och kan rivaln be-draga; mitt hjer-ta häm-nar
sf

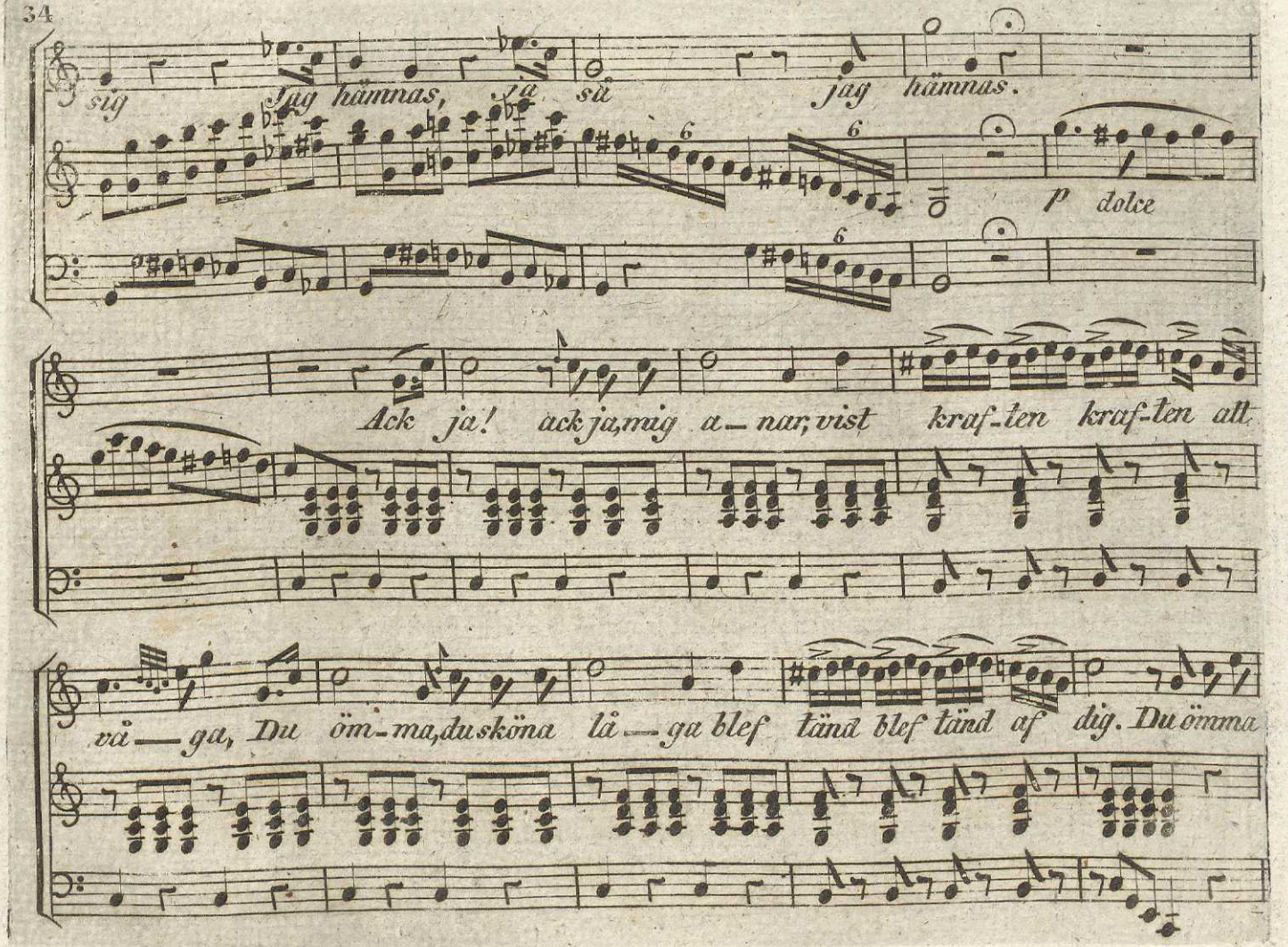
Jag hämnas, ja så jag hämnas.
p dolce
Ack ja! ack ja, mig a_nar; vist kraf_ten kraf_ten all
vå_ga, Du öm_ma, du sköna lå_ga blef tänd blef tänd af dig. Du ömma

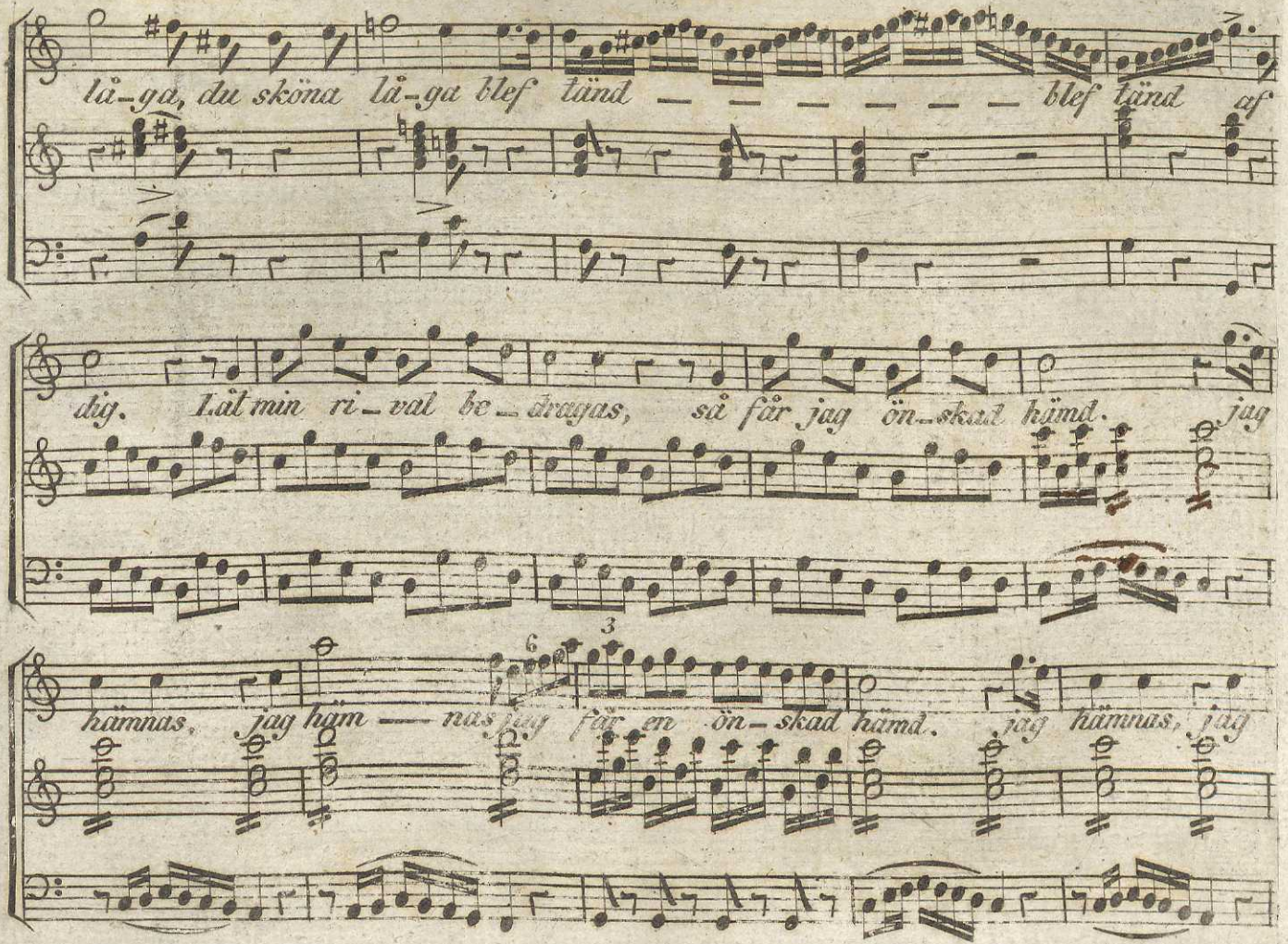
lå-ga, du sköna lå-ga blef tänd — — — — — — blef tänd af
dig. Låt min ri-val be-dragas, så får jag ön-skad hämd. jag
hämnas, jag häm — nas jag får en ön-skad hämd. jag hämnas, jag

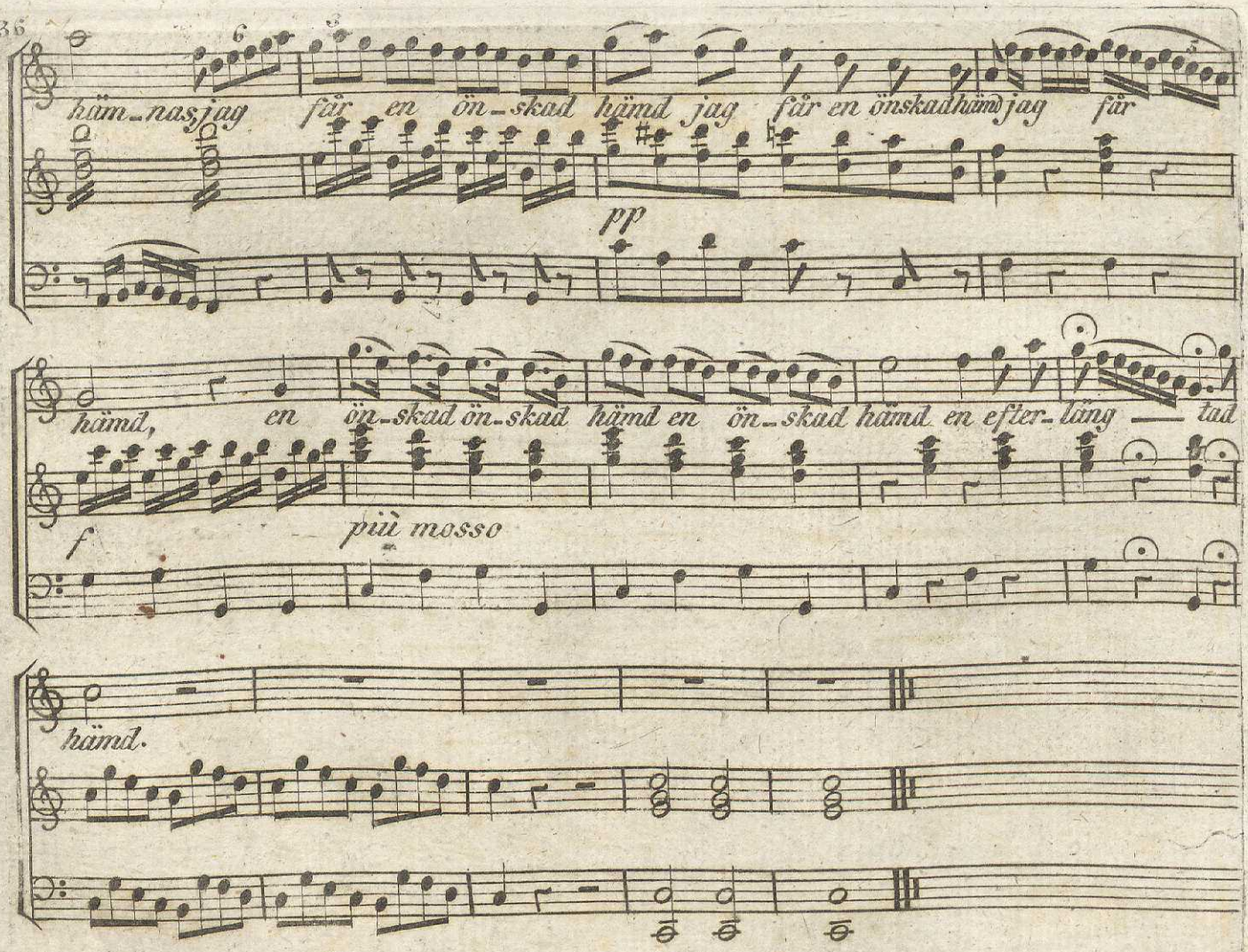
häm-nas jag får en ön-skad hämd jag får en önskad häm jag får
pp
hämd, en ön-skad ön-skad hämd en ön-skad hämd en efter-läng — tad
f
più mosso
hämd.

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 10 och 11.

Maestoso
af
J.B. Cramer

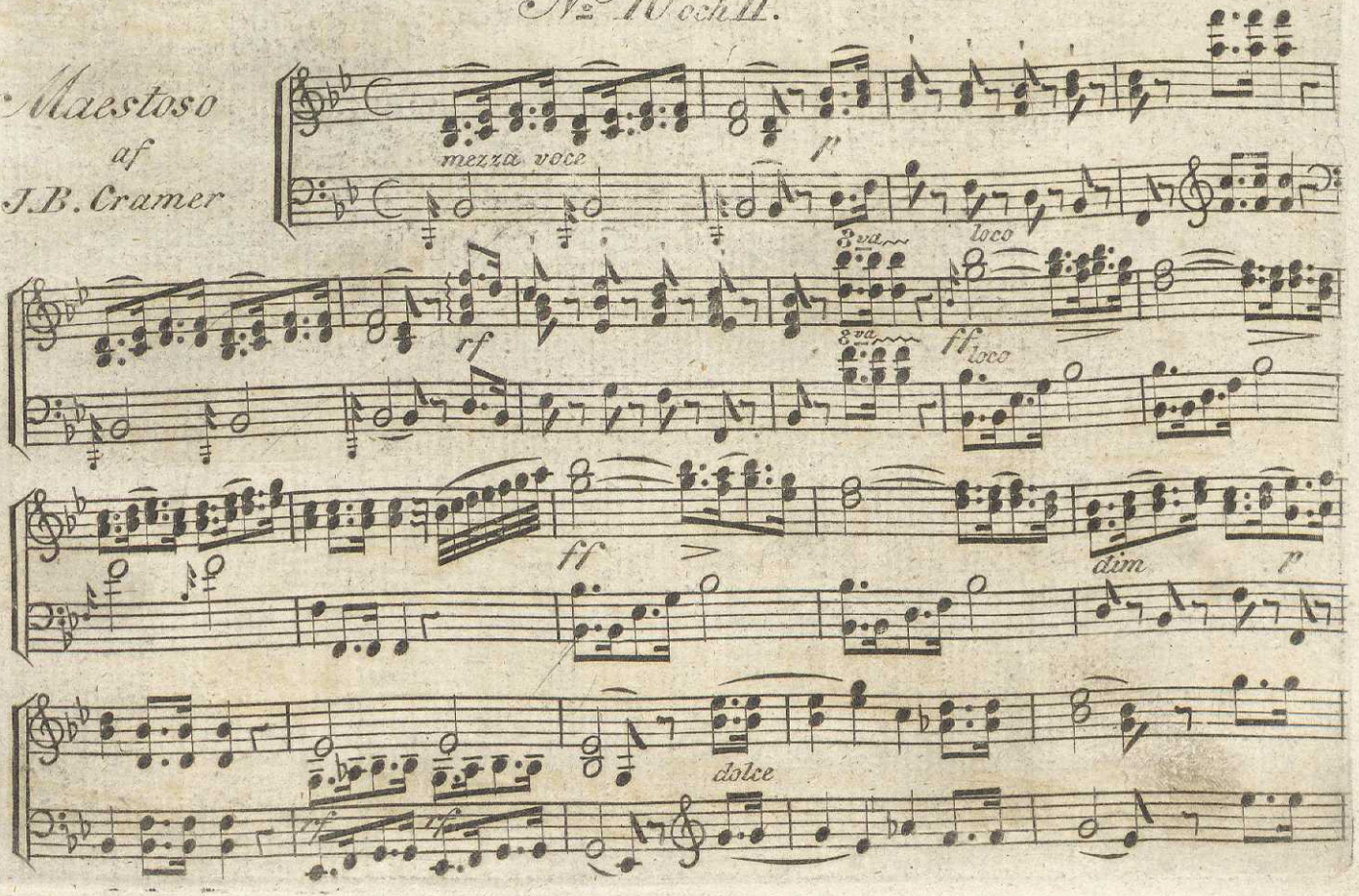

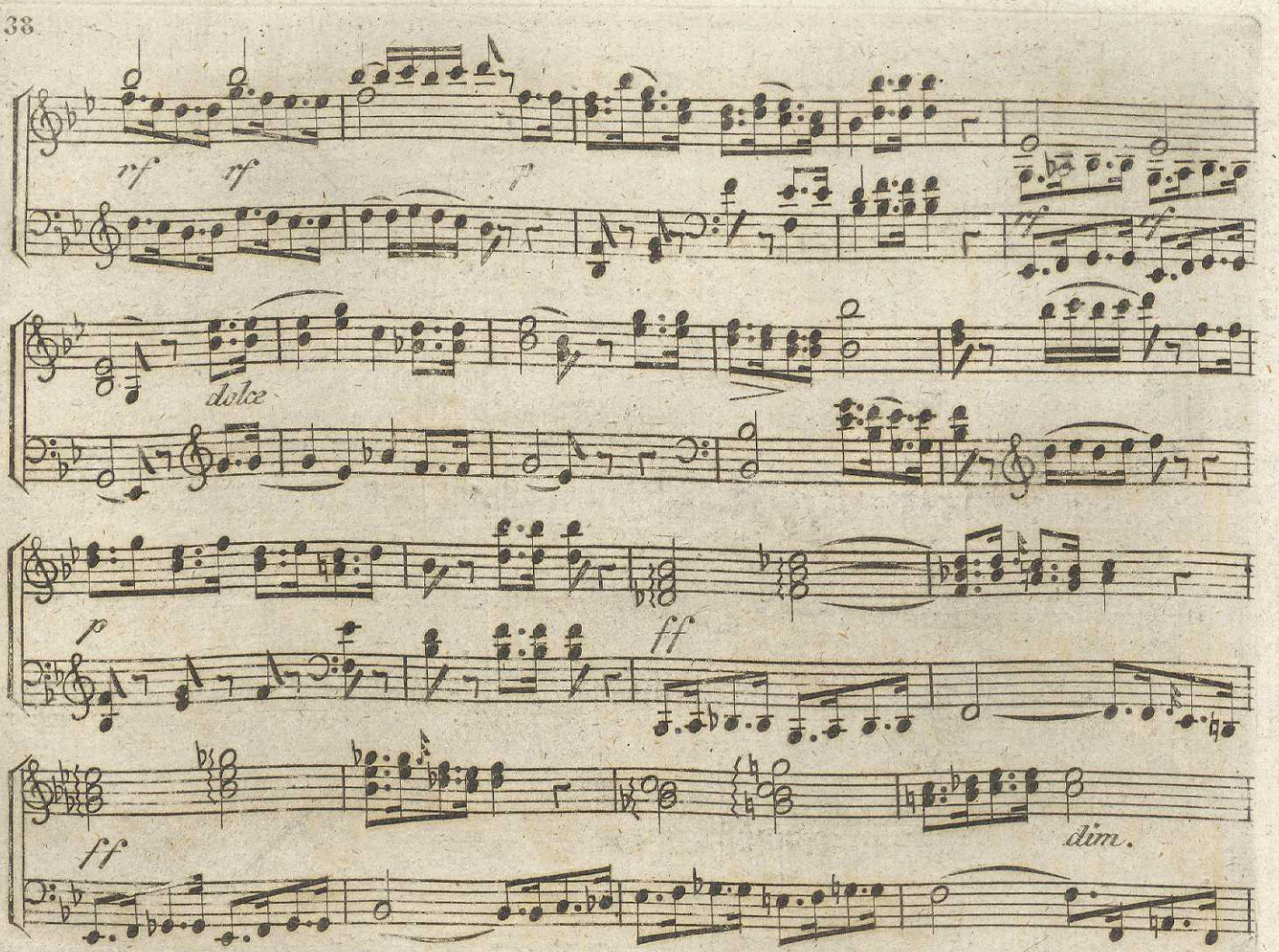
rf
rf
p
rf
rf
dolce
p
ff
ff
dim.

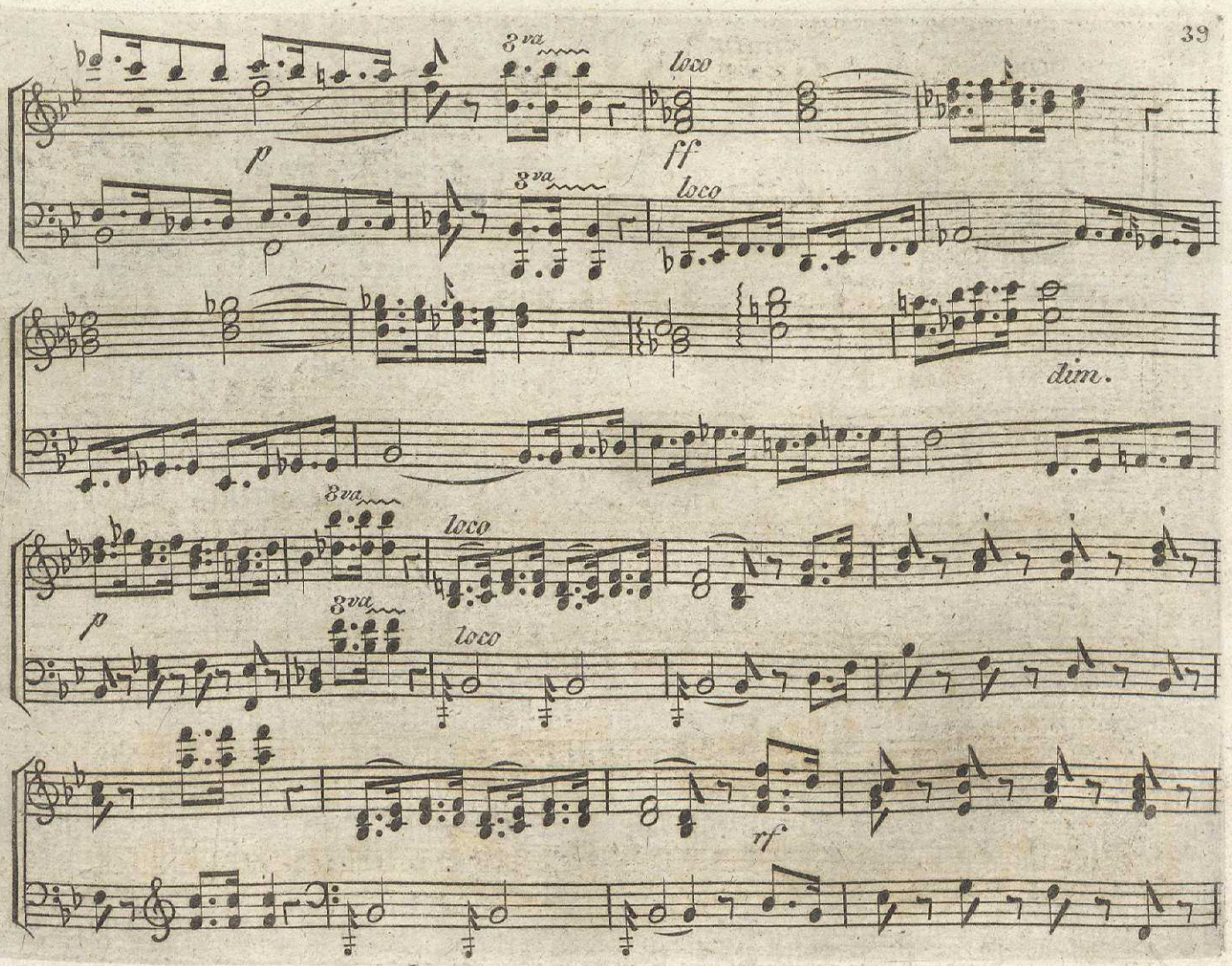
8va
loco
p
ff
8va
loco
dim.
8va
loco
p
8va
loco
rf

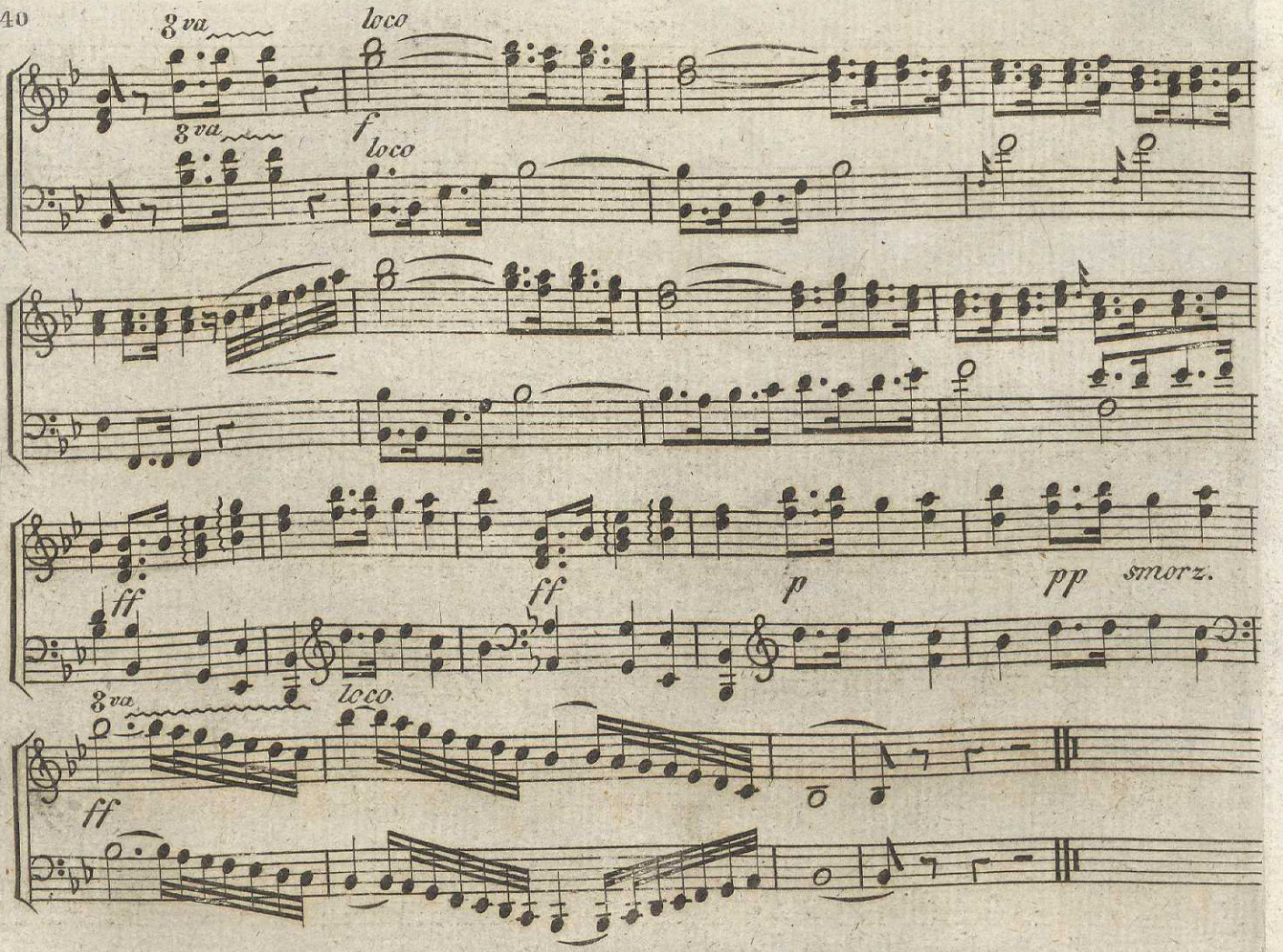
8va
loco
8va
f
loco
ff
ff
p
pp
smorz.
8va
loco
ff

Norsk Wals

af

H.H. Falbe

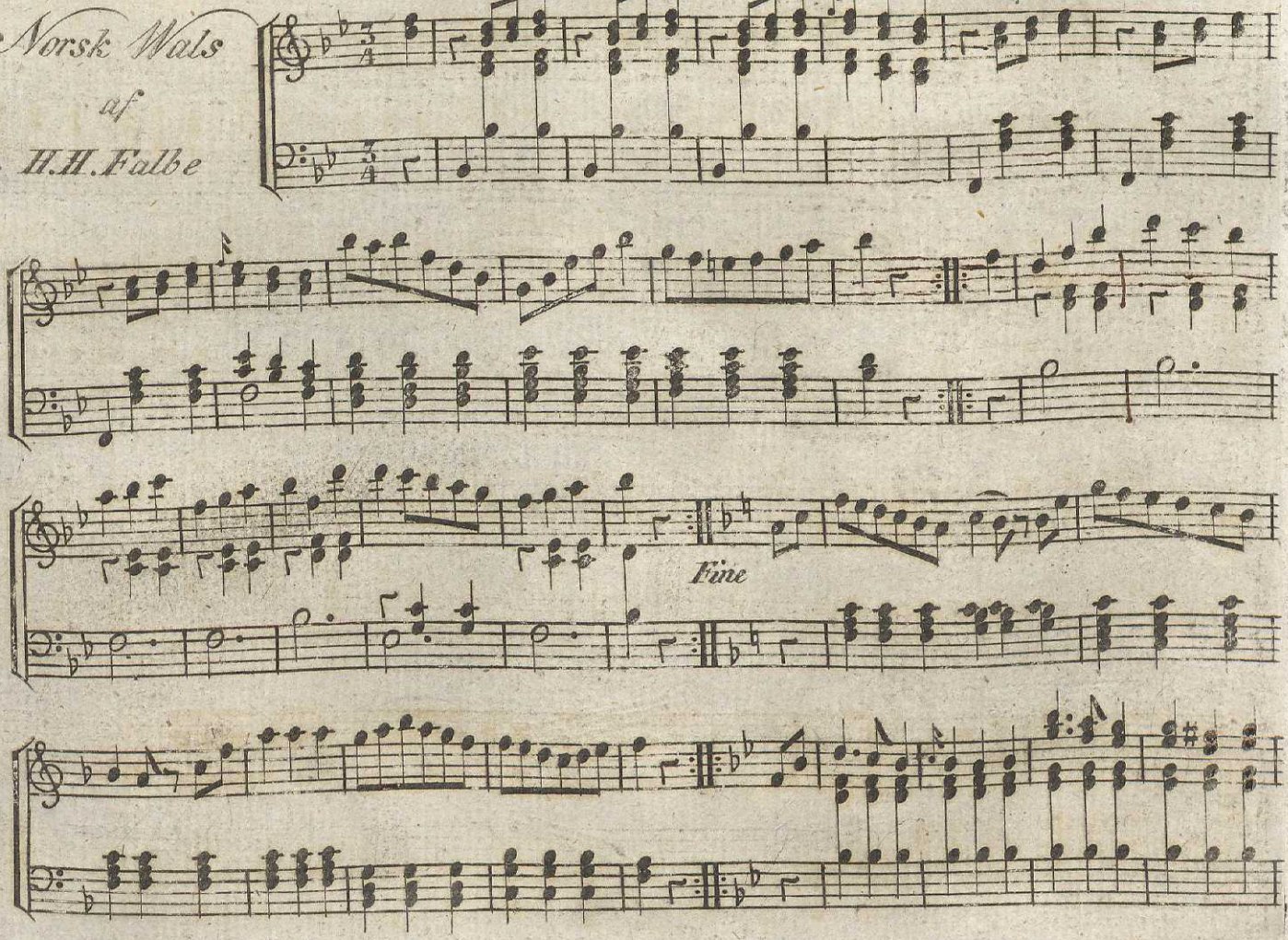

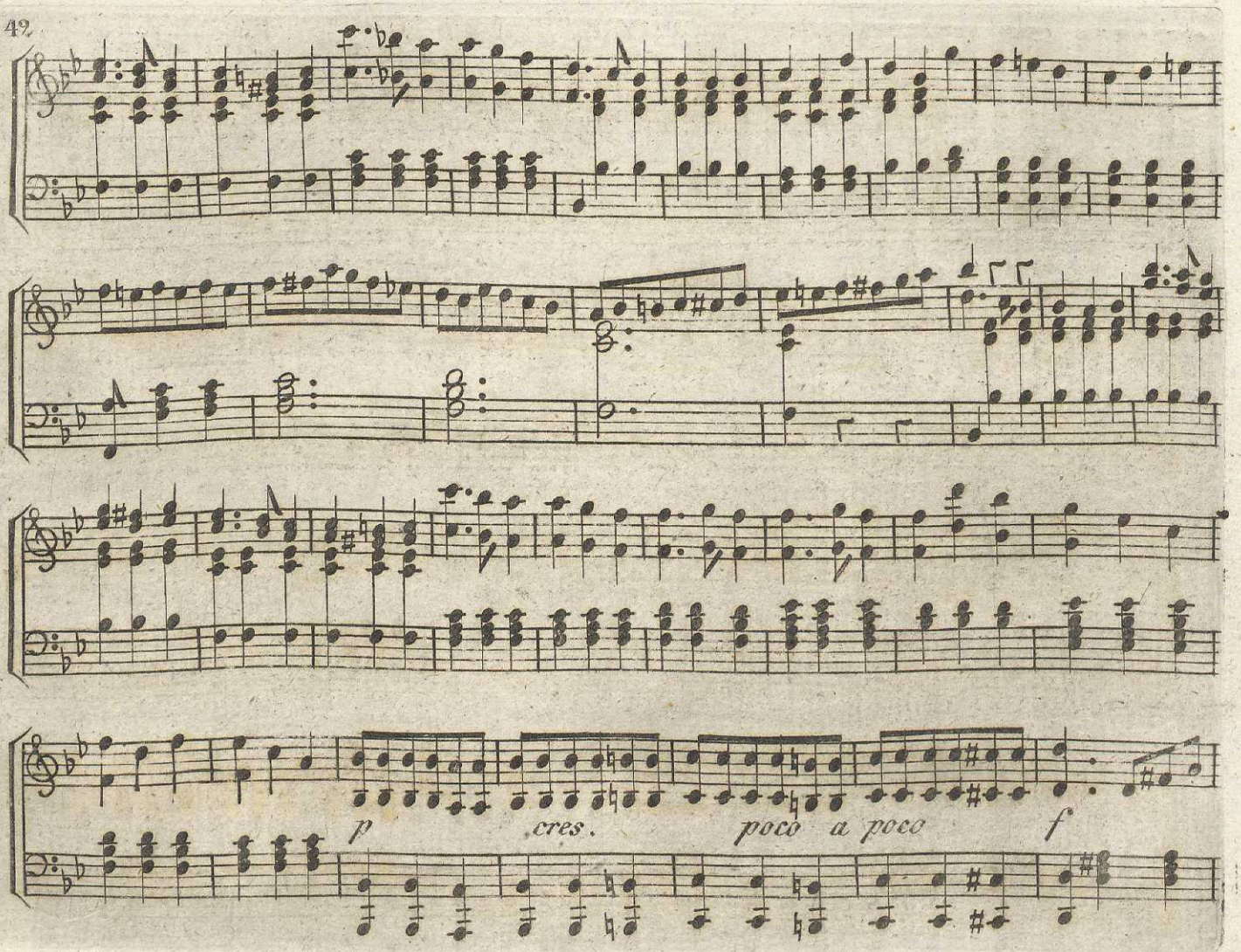
p
cres.
poco a poco
f

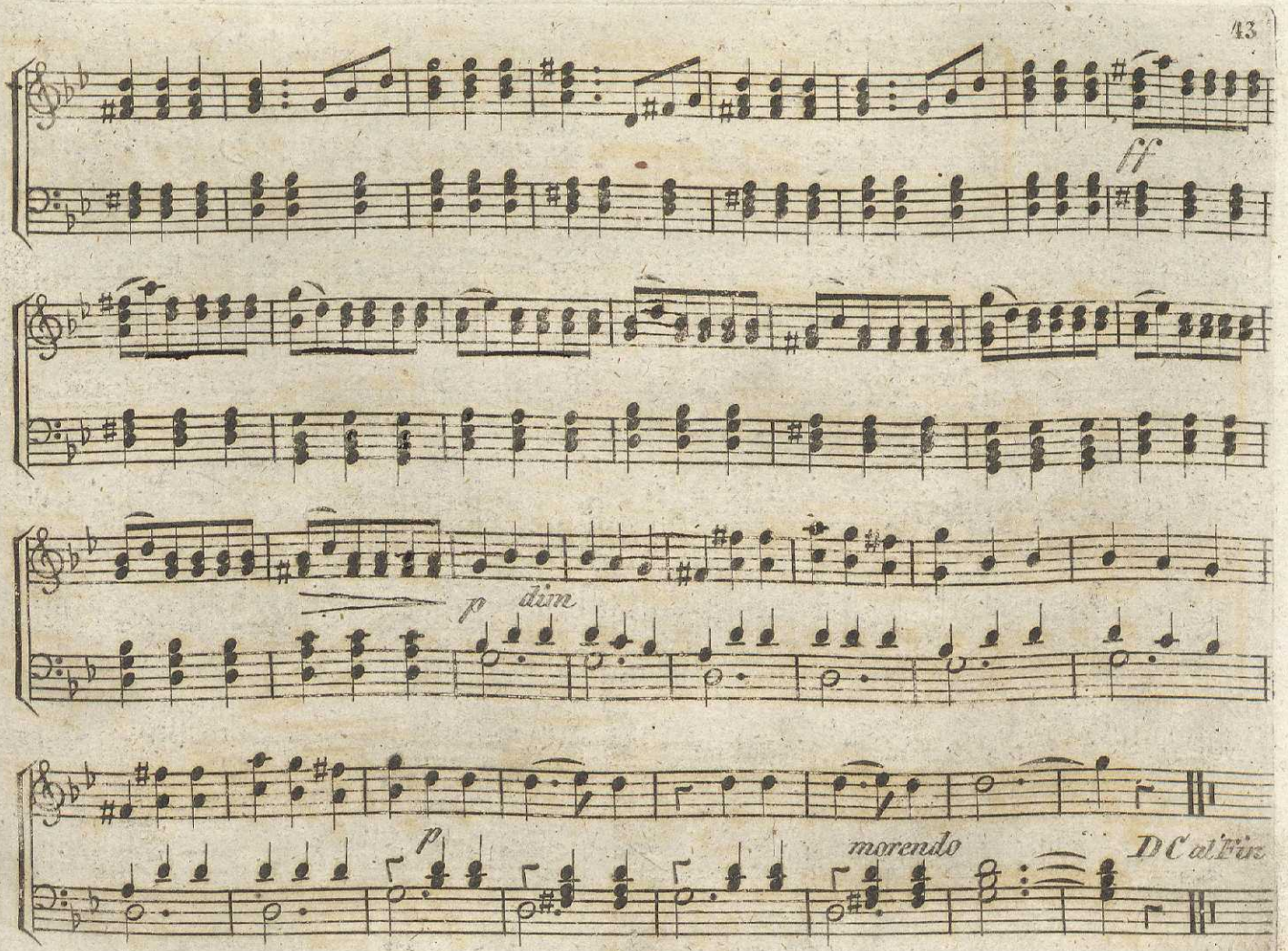
ff
p
dim
p
morendo
D C al Fin

Andante af Beethoven

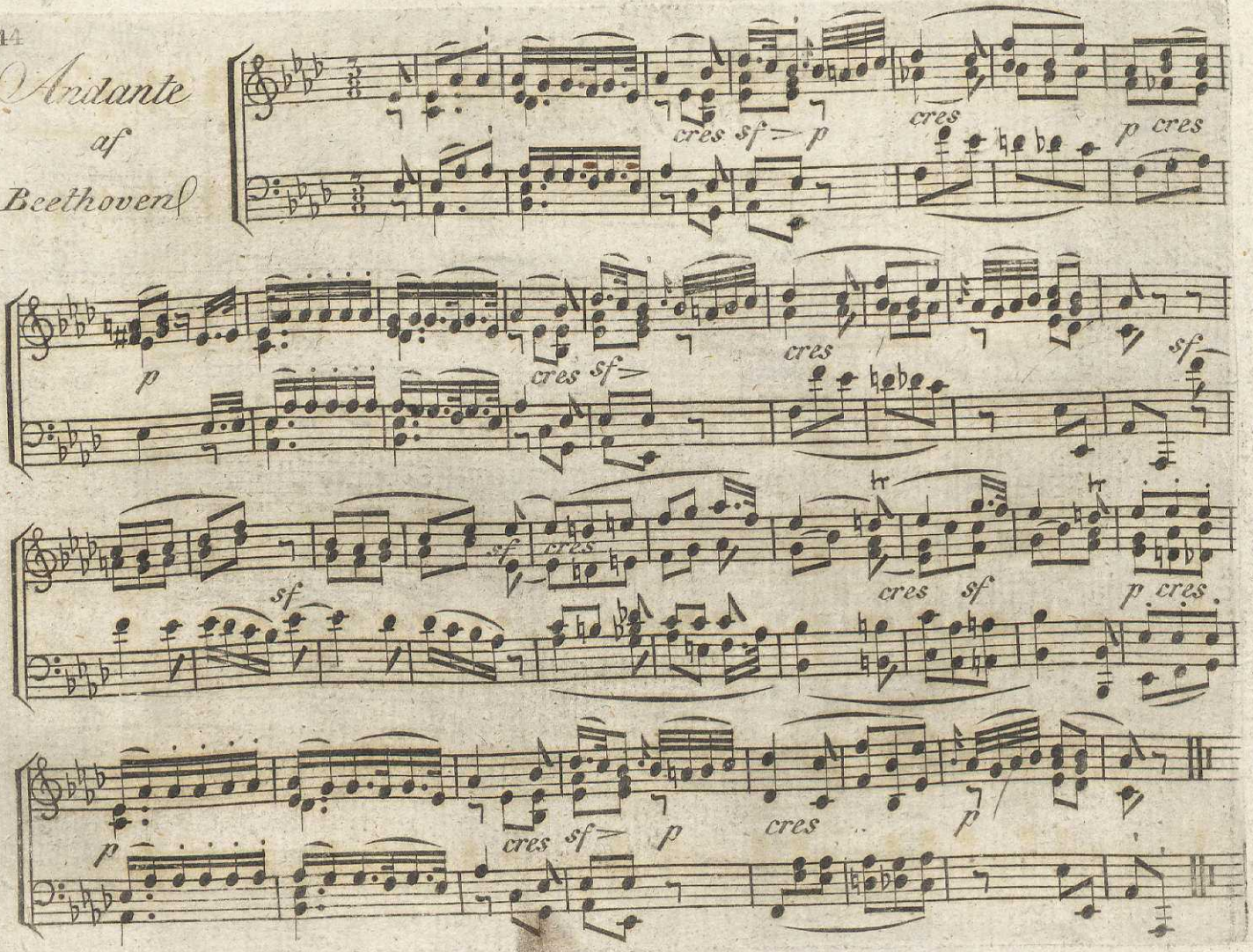

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 12 och 13.

Ouverture
till
Op. La Donna del Lago
af
J. Rossini

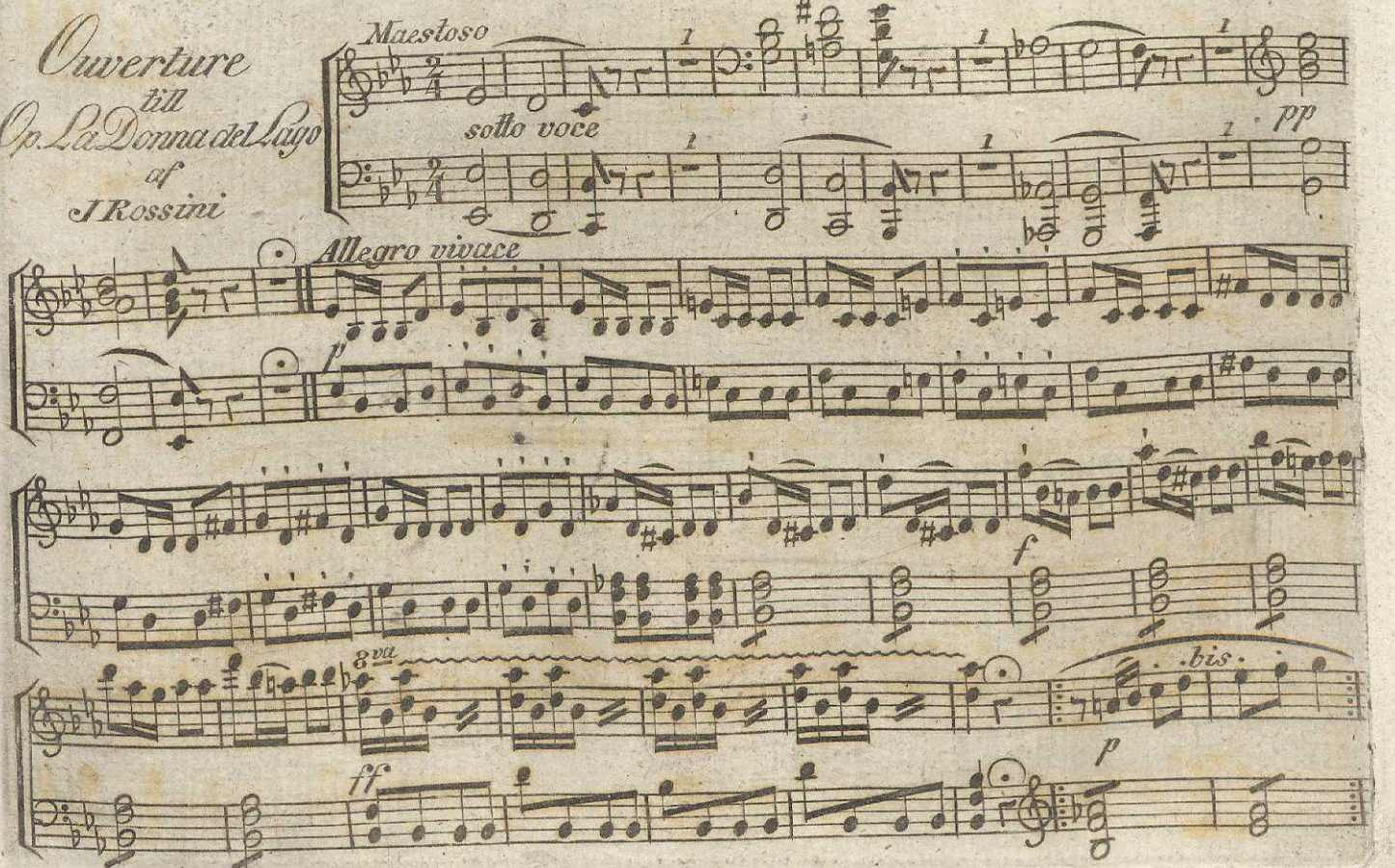

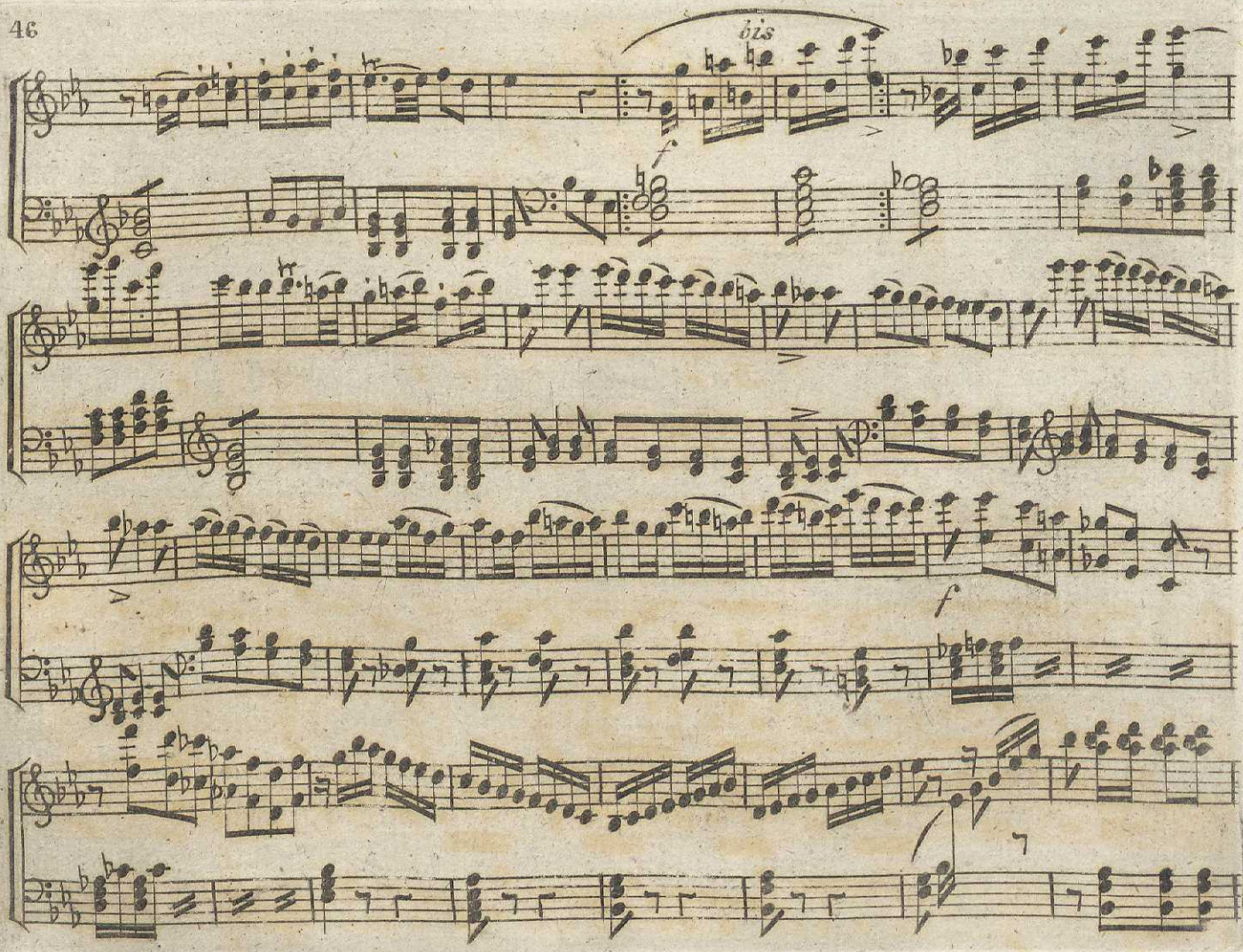
ózis
f
f

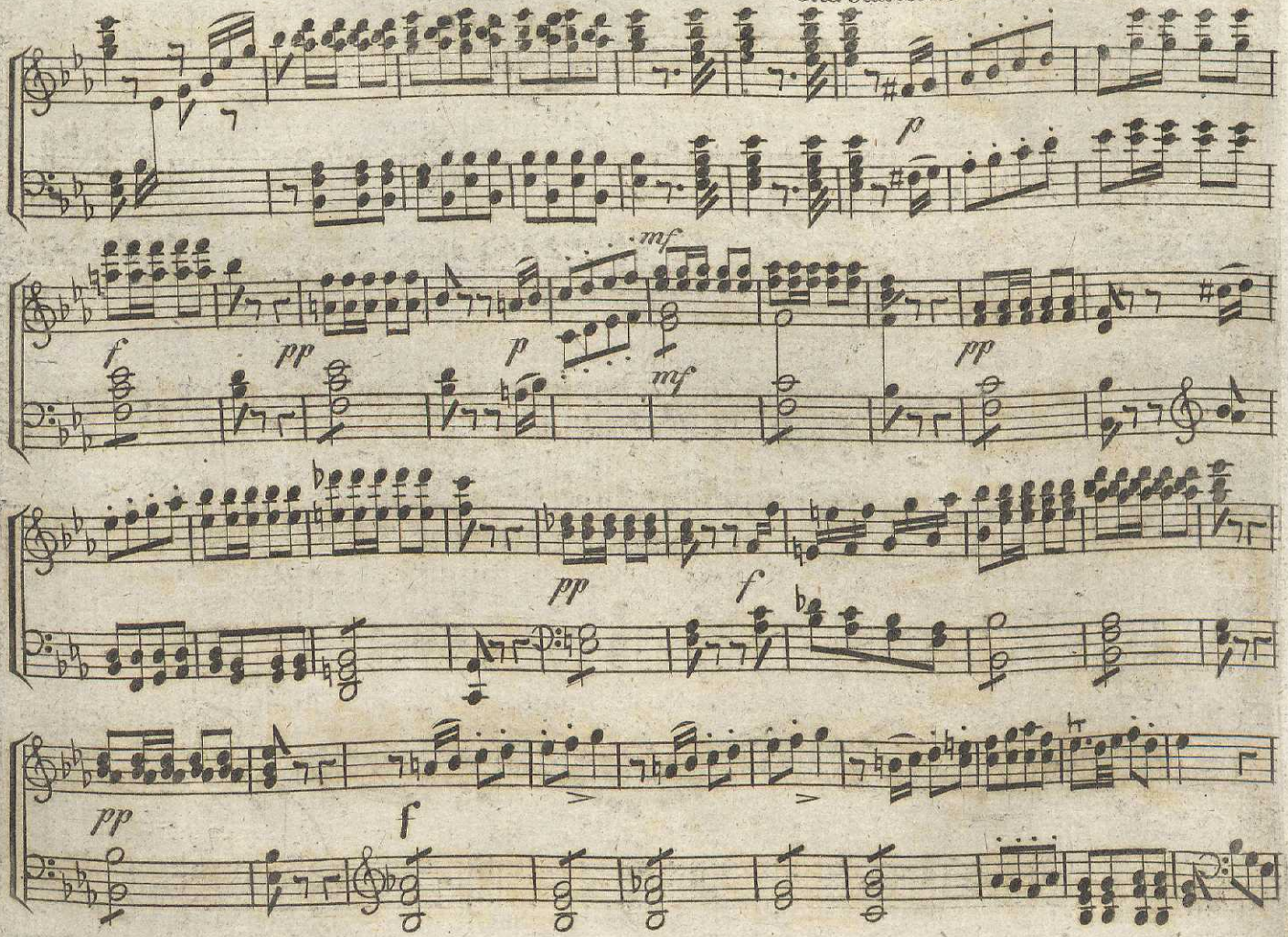
p
f
pp
mf
p
mf
pp
pp
f
pp
f

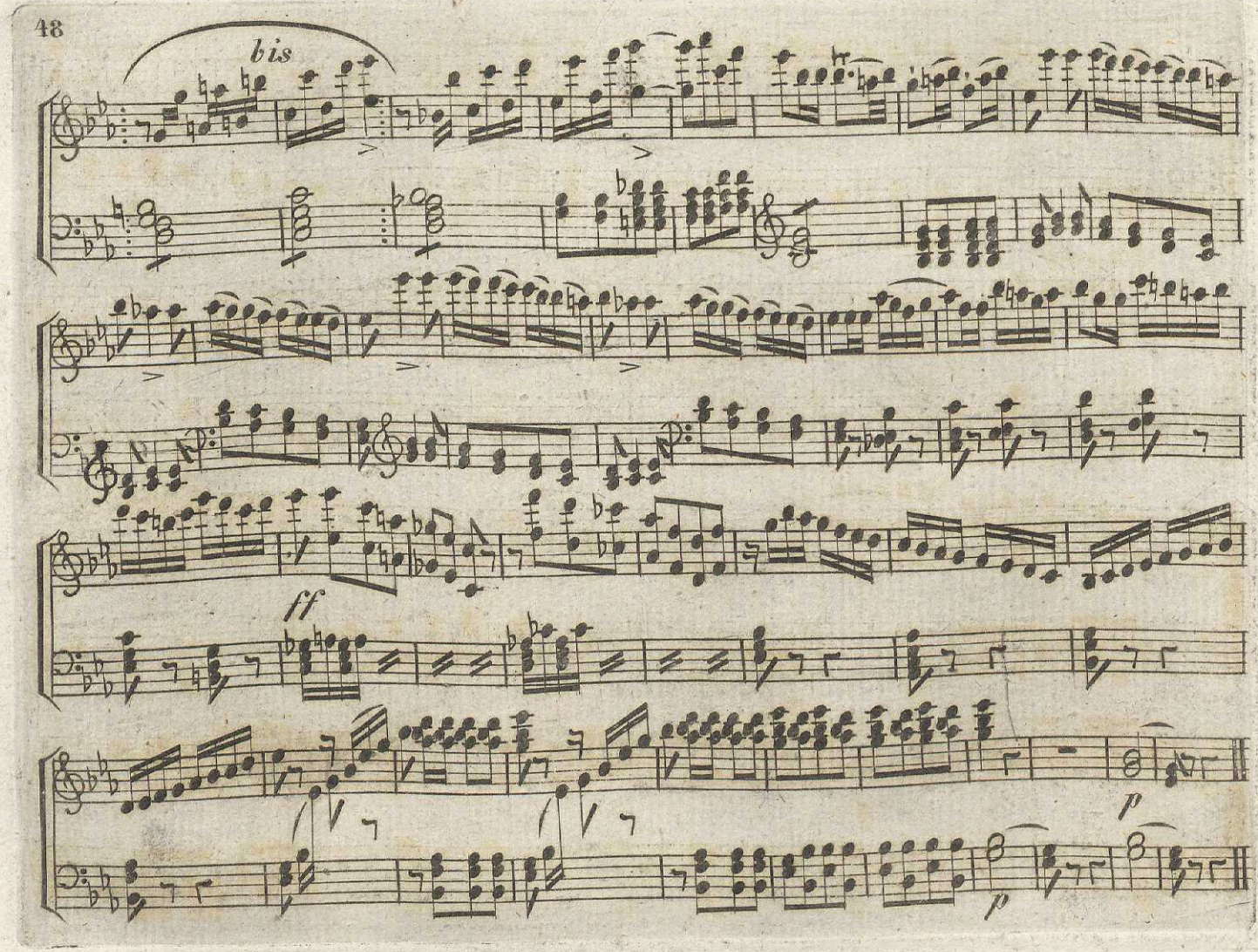
bis
ff
p
p

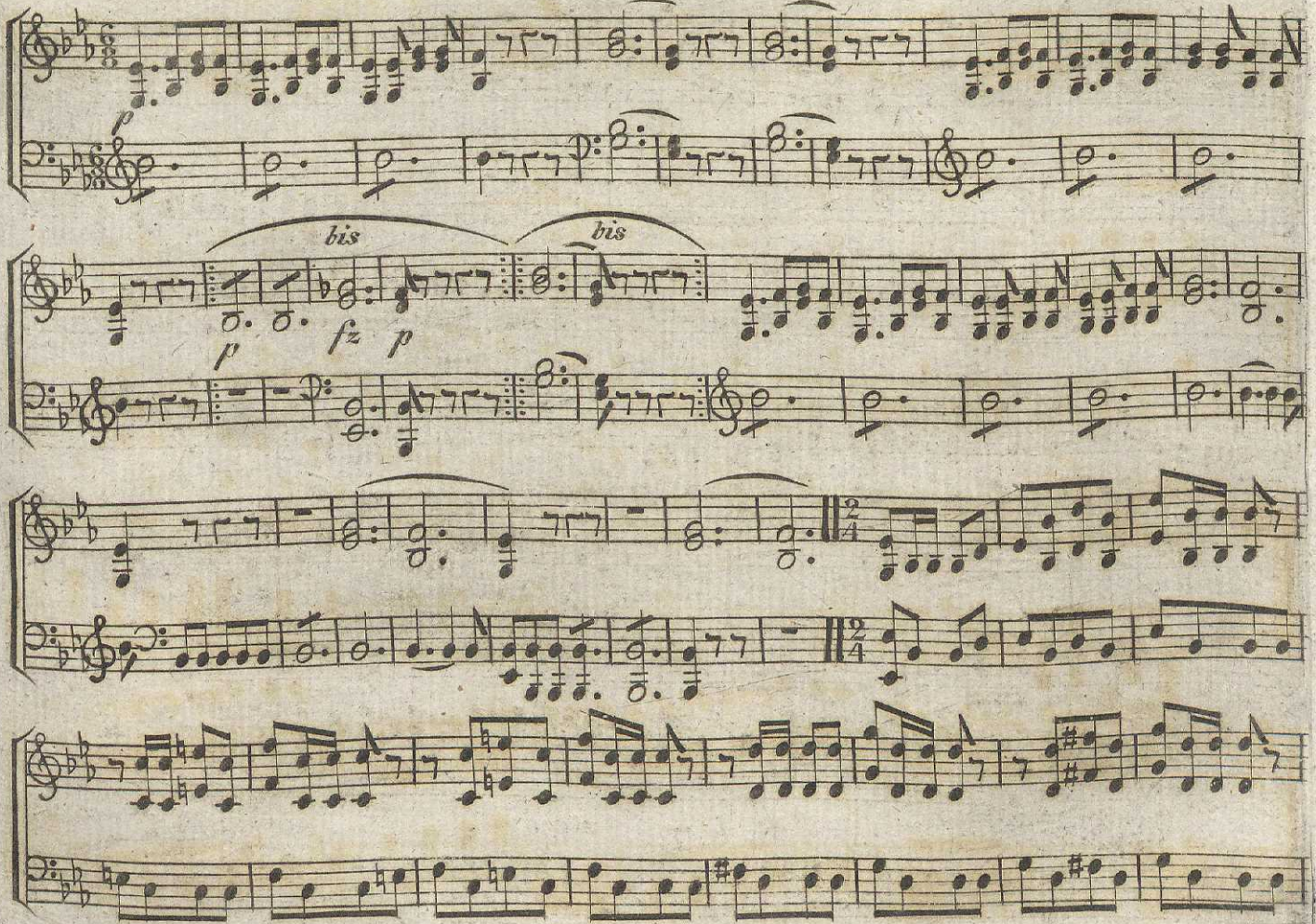
p
bis
bis
f
fz
p

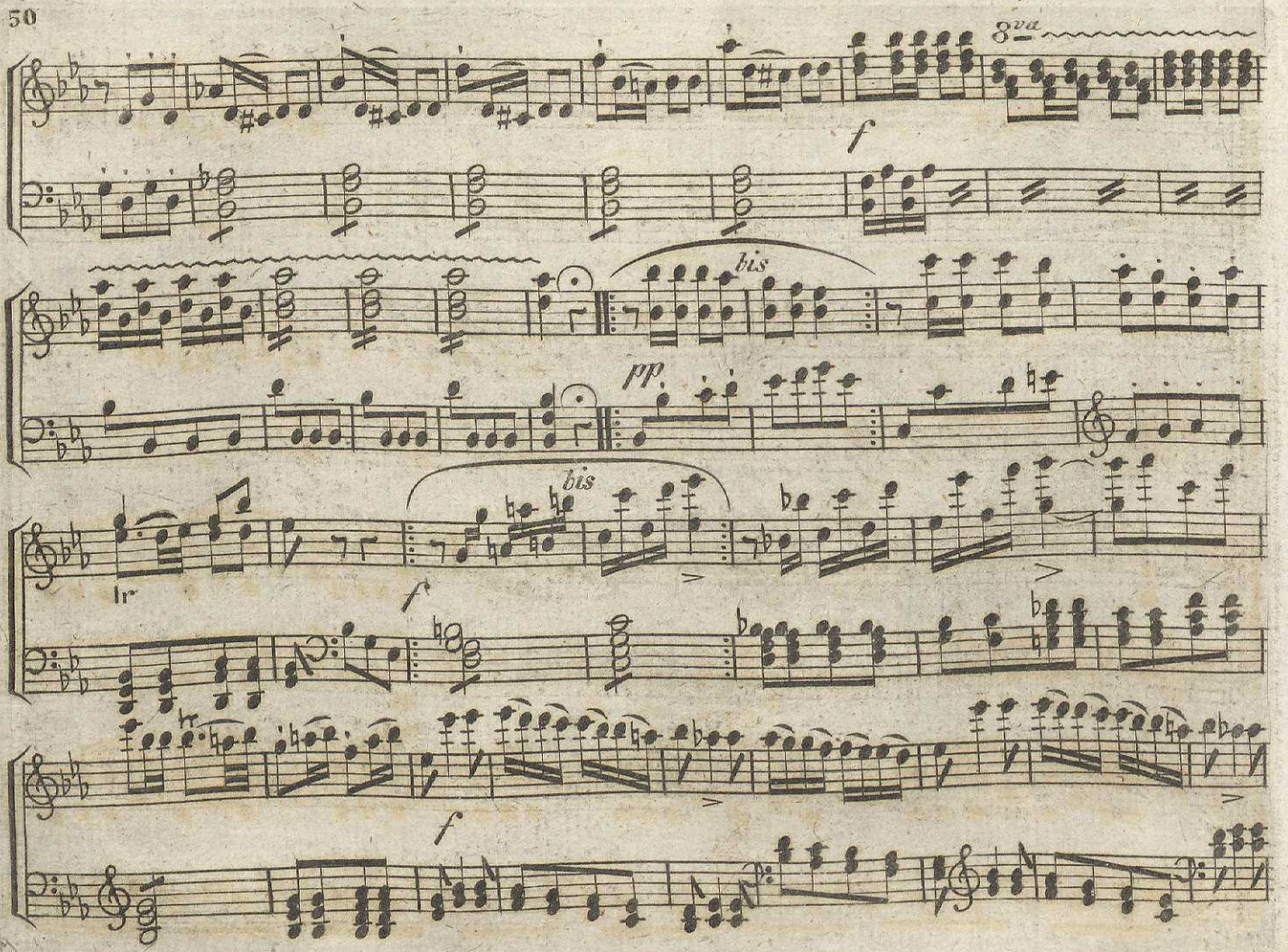
8va
f
bis
pp
bis
tr
f
tr
f

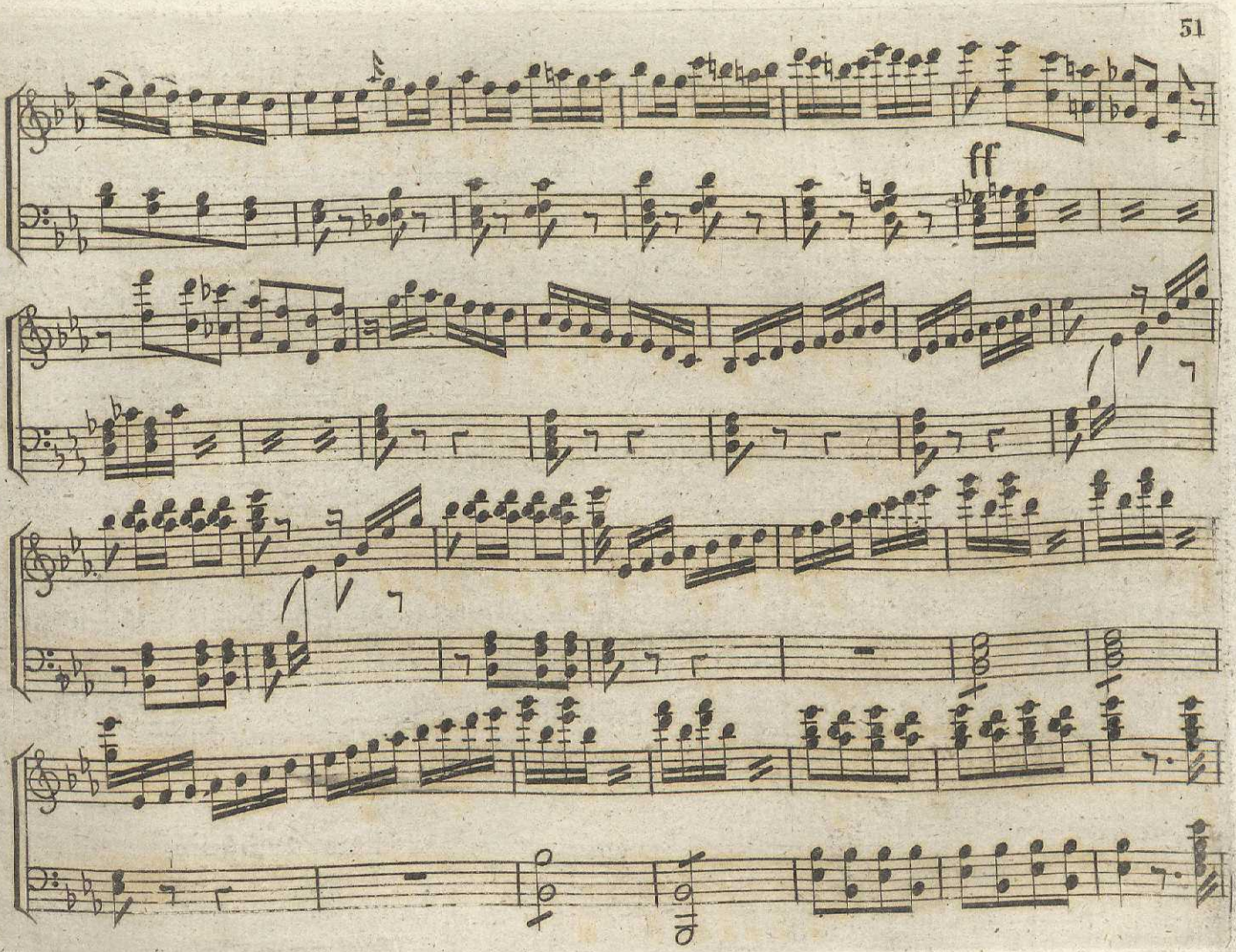
ff

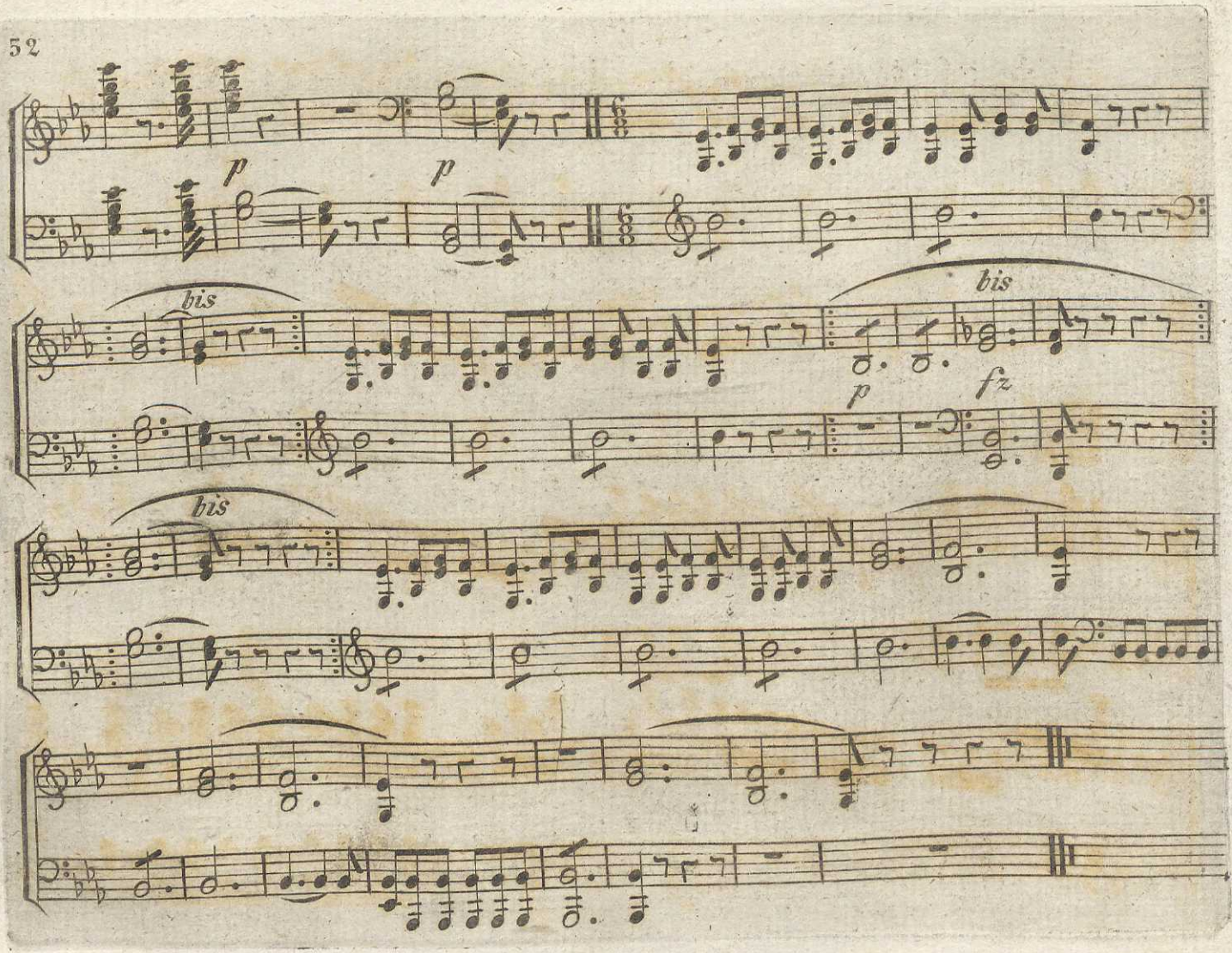
p
p
bis
bis
p
fz
bis

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 14 och 15

Aria
ur
Op. Le Delire
af
H. Berton

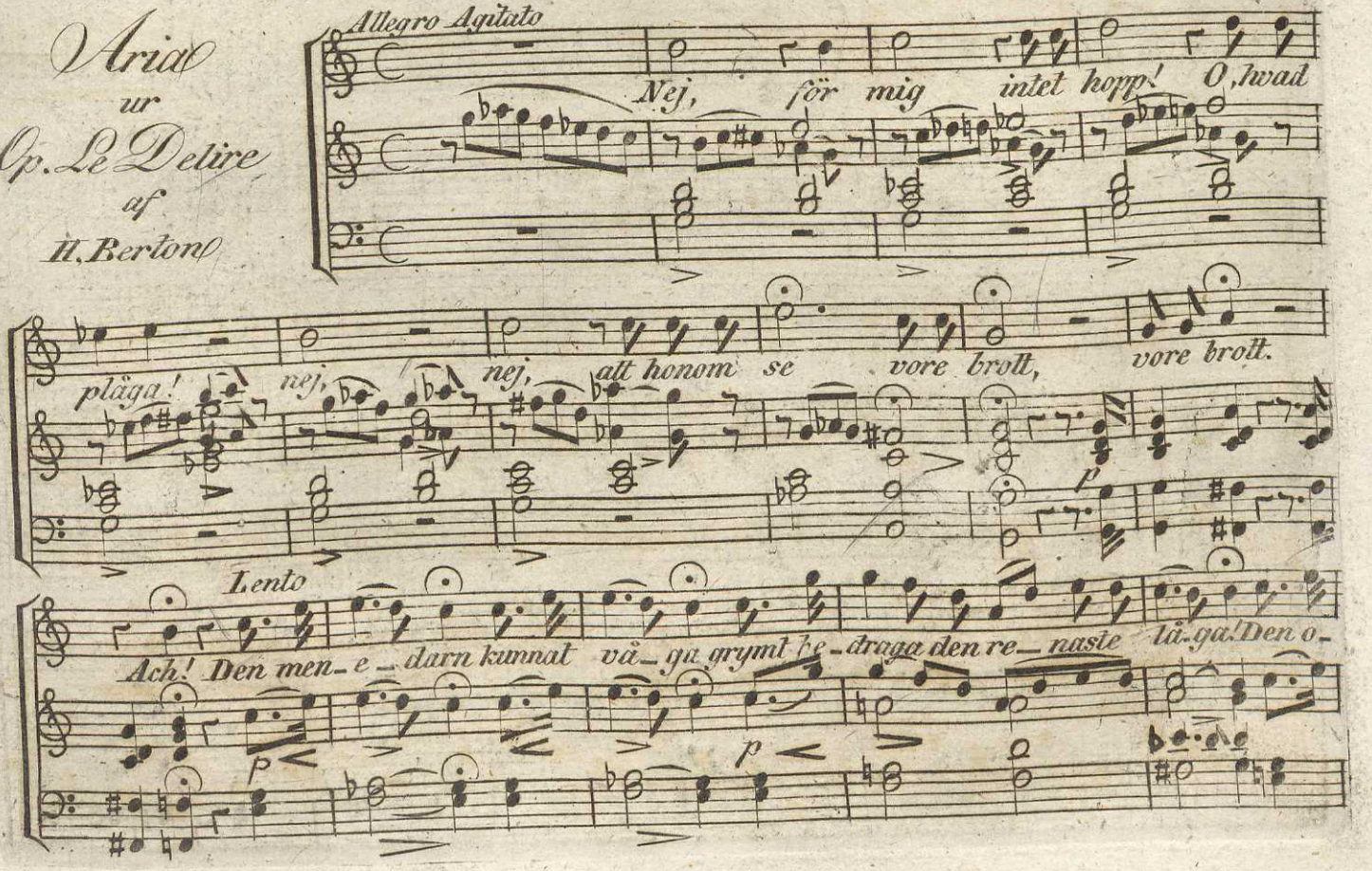

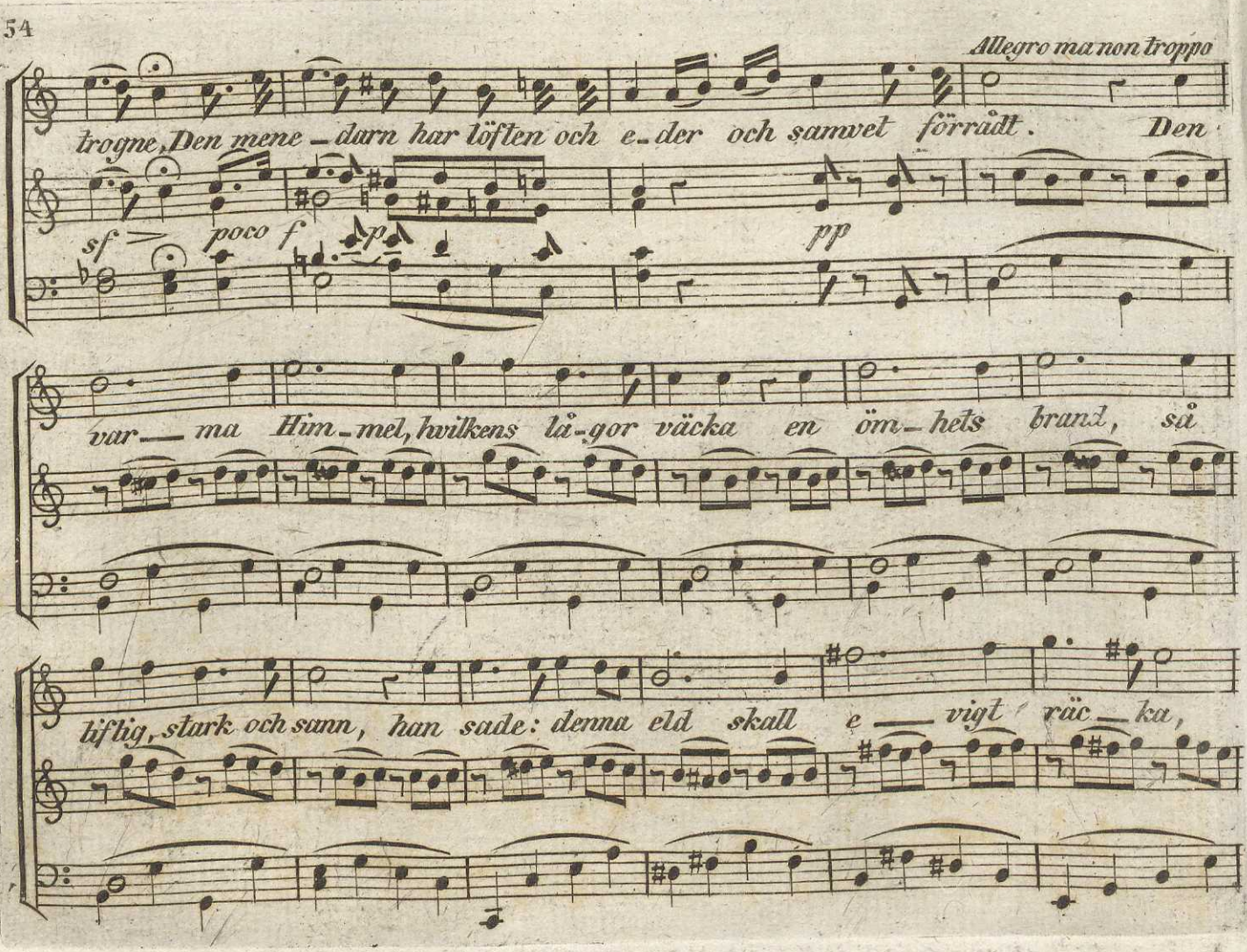
Allegro ma non troppo
trogne, Den mene_darn har löften och e_der och samvet förrådt. Den
sf poco f p pp
var_ma Him_mel, hvilkens lå_gor väcka en öm_hets brand, så
lif lig, stark och sann, han sade: denna eld skall e_vigt räc_ka,

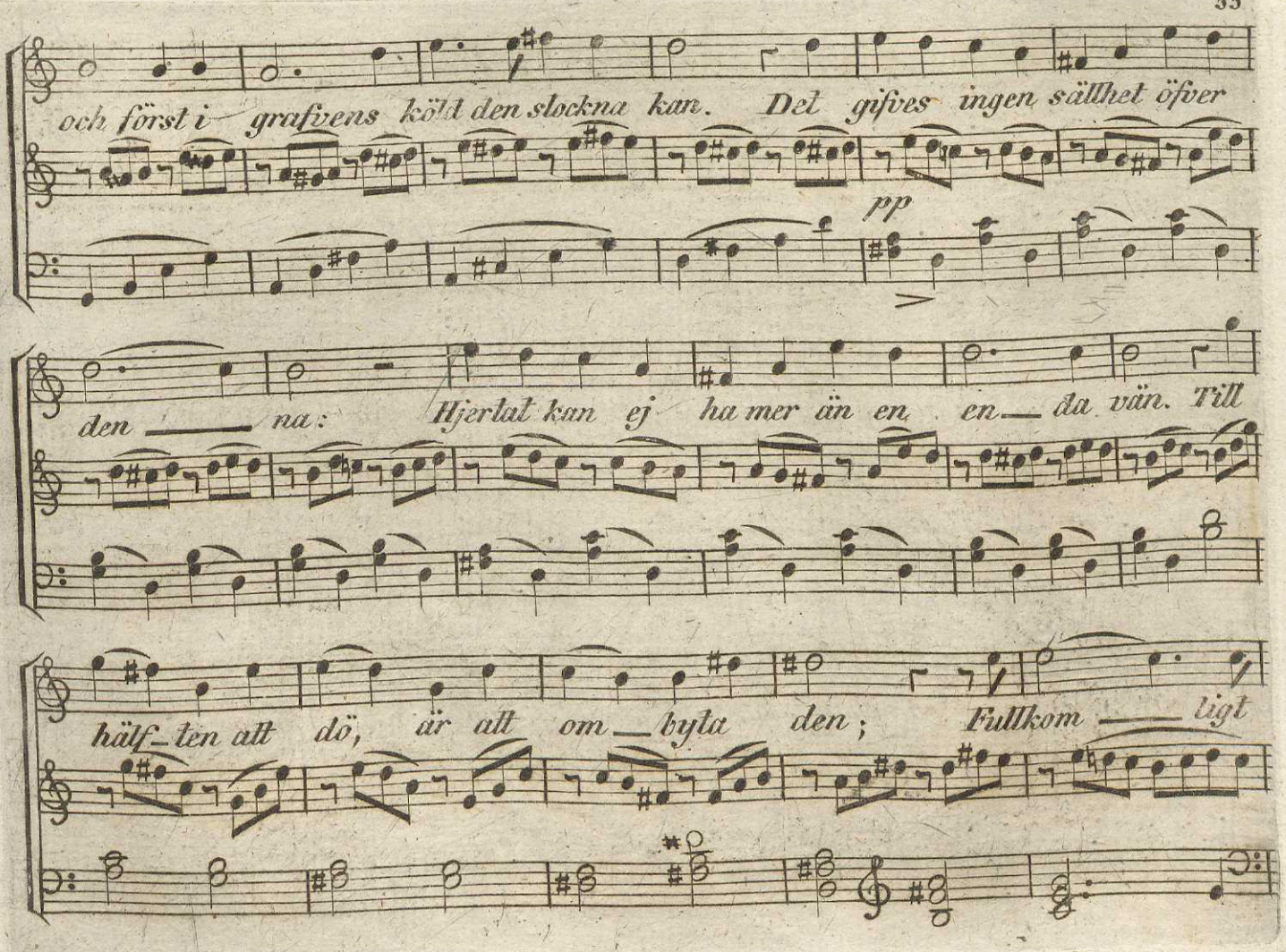
och först i grafvens köld den slockna kan. Det gifves ingen sällhet öfver
pp
den ____ na: Hjerlat kan ej ha mer än en en__ da vän. Till
hälf_ten att dö, är att om__byta den; Fullkom ____ ligt

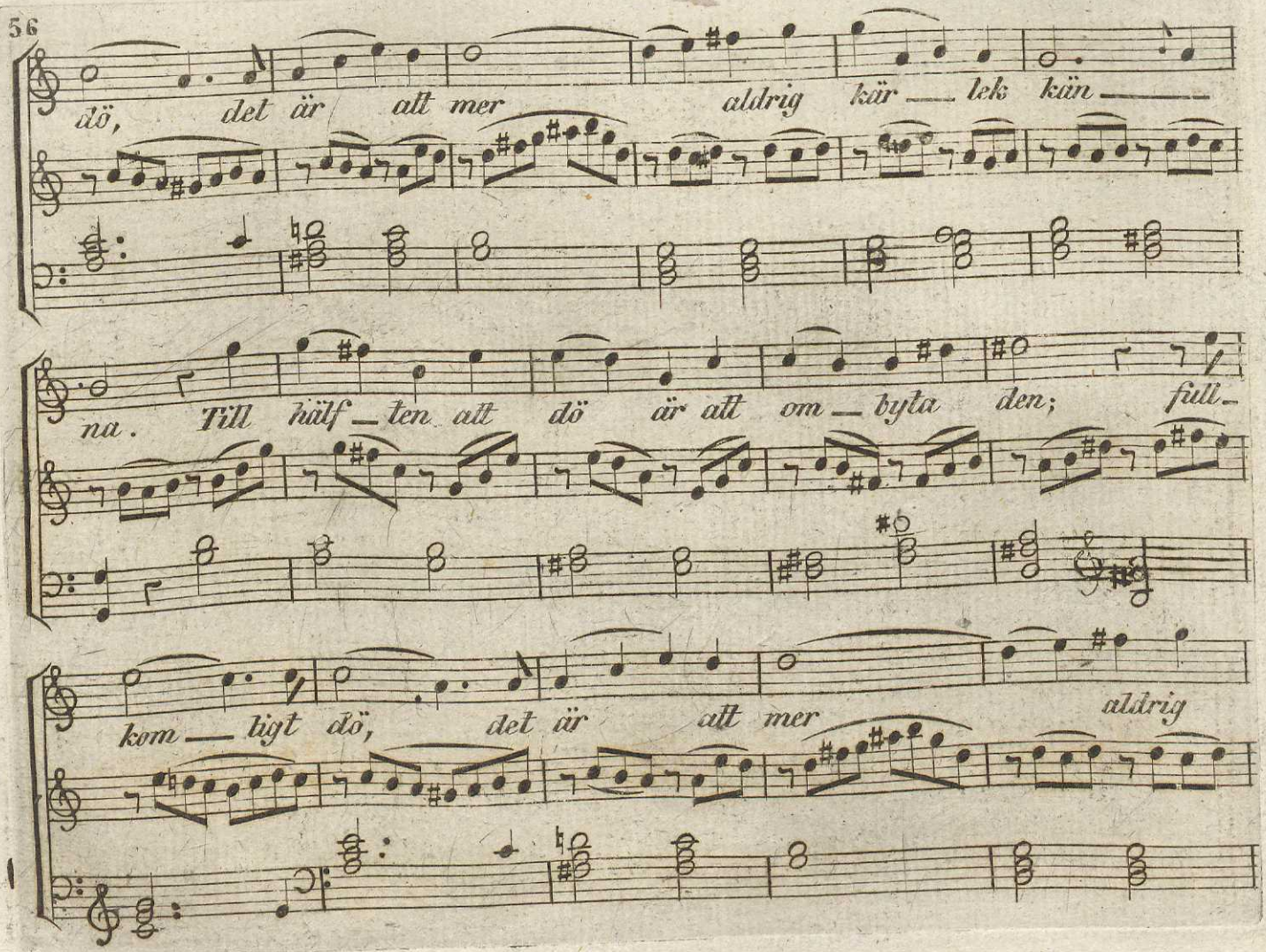
dö, det är att mer aldrig kär — lek kän —
na. Till hälf — ten att dö är att om — byta den; full —
kom — ligt dö, det är att mer aldrig

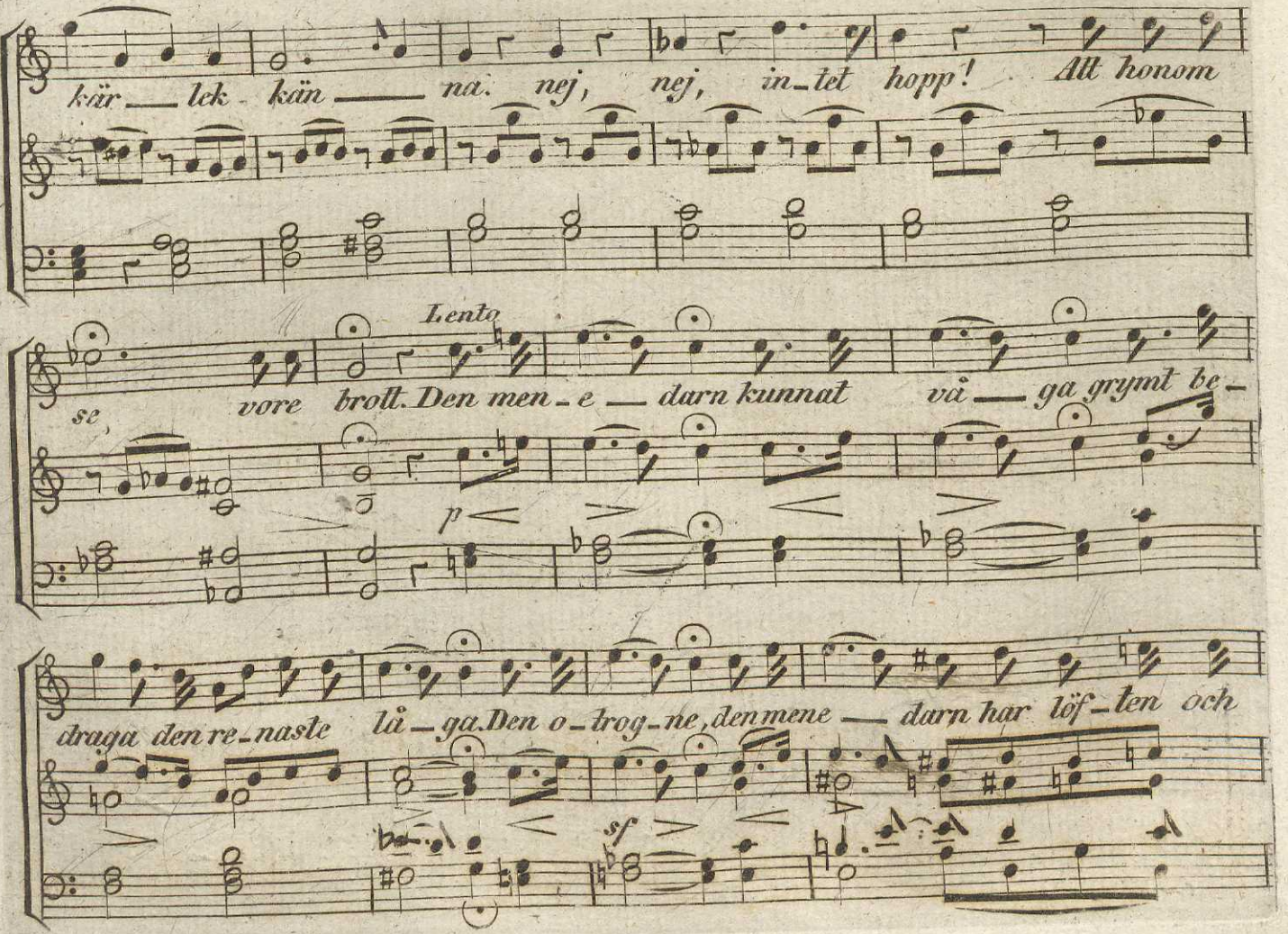
kär — lek - kän — na. nej, nej, in-tet hopp! All honom
Lento
se, vore brott. Den men-e — darn kunnat vå — ga grymt be-
p
draga den re-naste lå — ga. Den o-trog-ne, den mene — darn har löf-ten och
sf

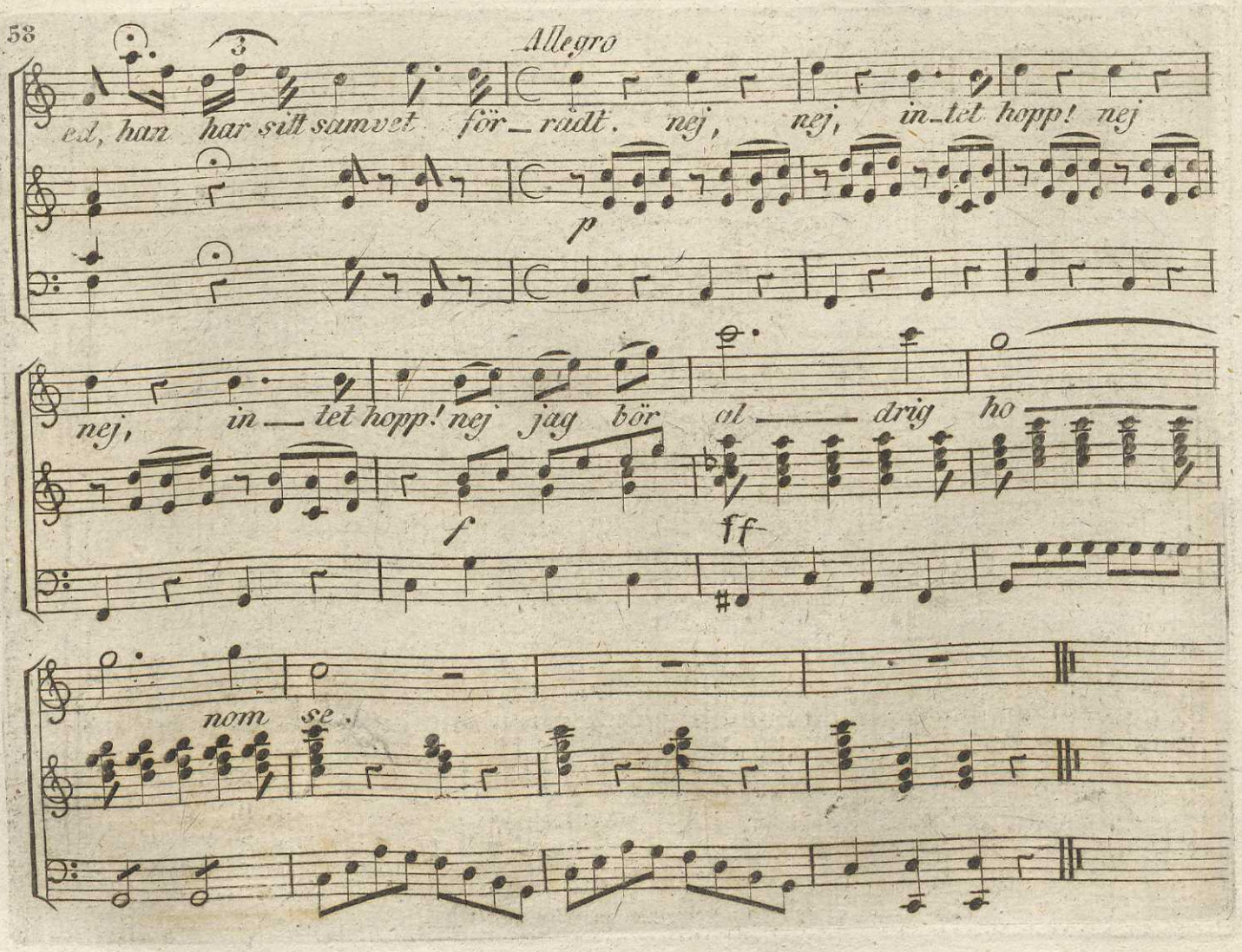
Allegro
3
ed, han har sitt samvet för_rådt. nej, nej, in_tet hopp! nej
p
nej, in_tet hopp! nej jag bör al_drig ho
f
ff
nom se.

Romance
ur
Op. Le Delire
af
H. Berton

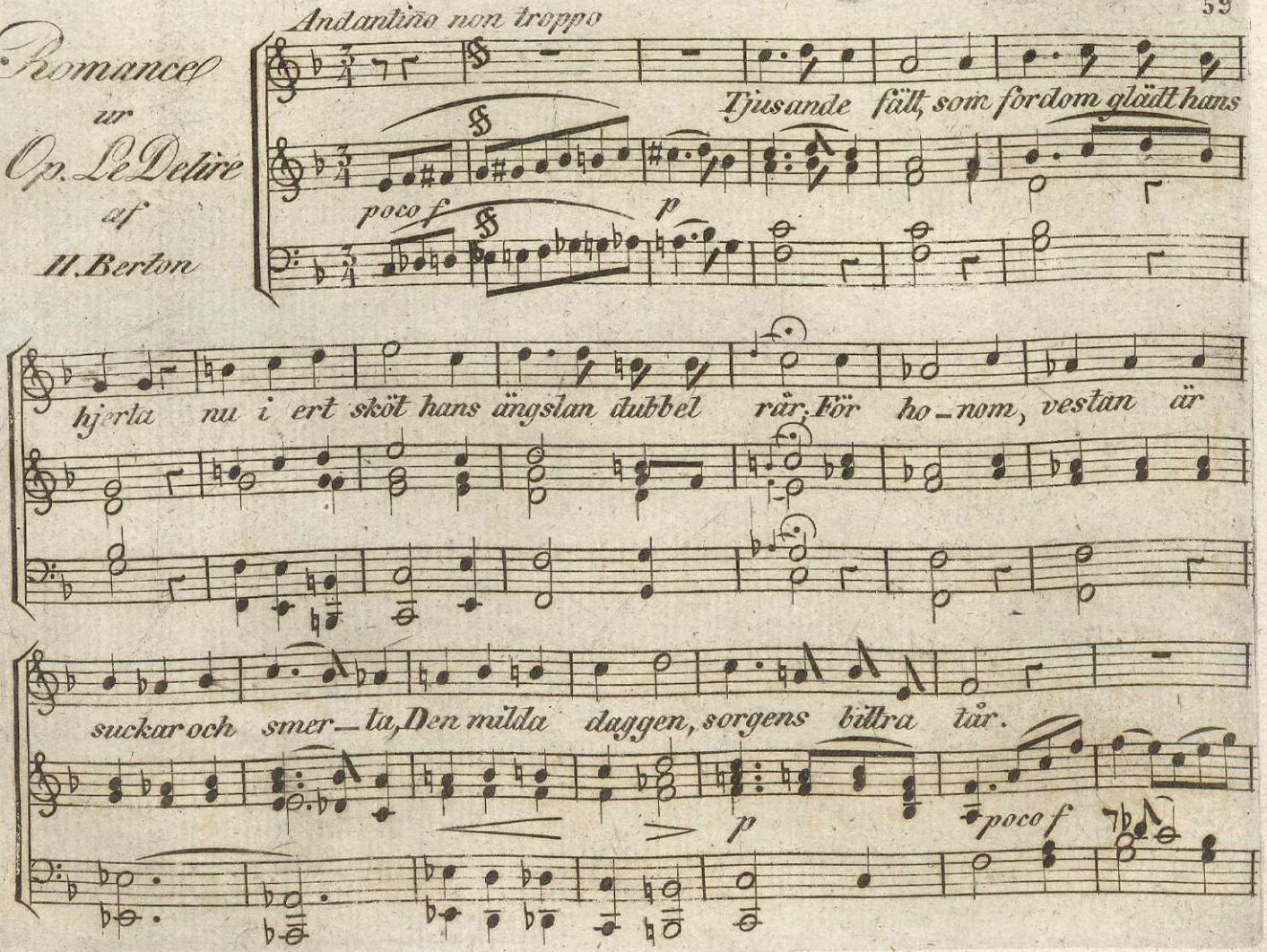

Han ser i solen Furiers facklor

Fin.

spraka, i nattens drägt, na_turens sorge_flor; En vissnad ros är

skuggan af hans maka, vår jord en graf, där blott fa_sa bor.

al 𝄋

al 𝄋

al 𝄋

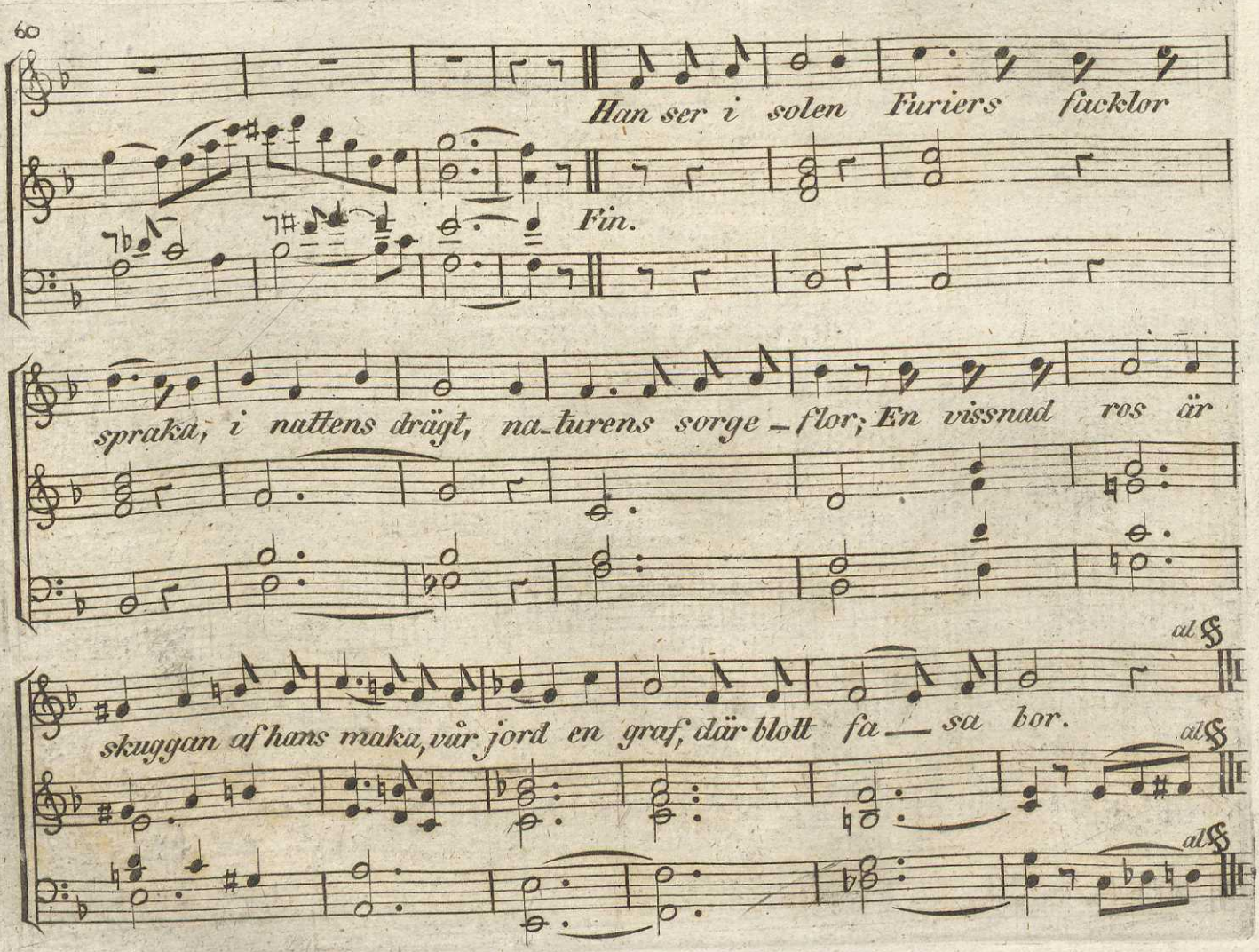

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 16, 17 och 18.

Ariett

af

V. Righini

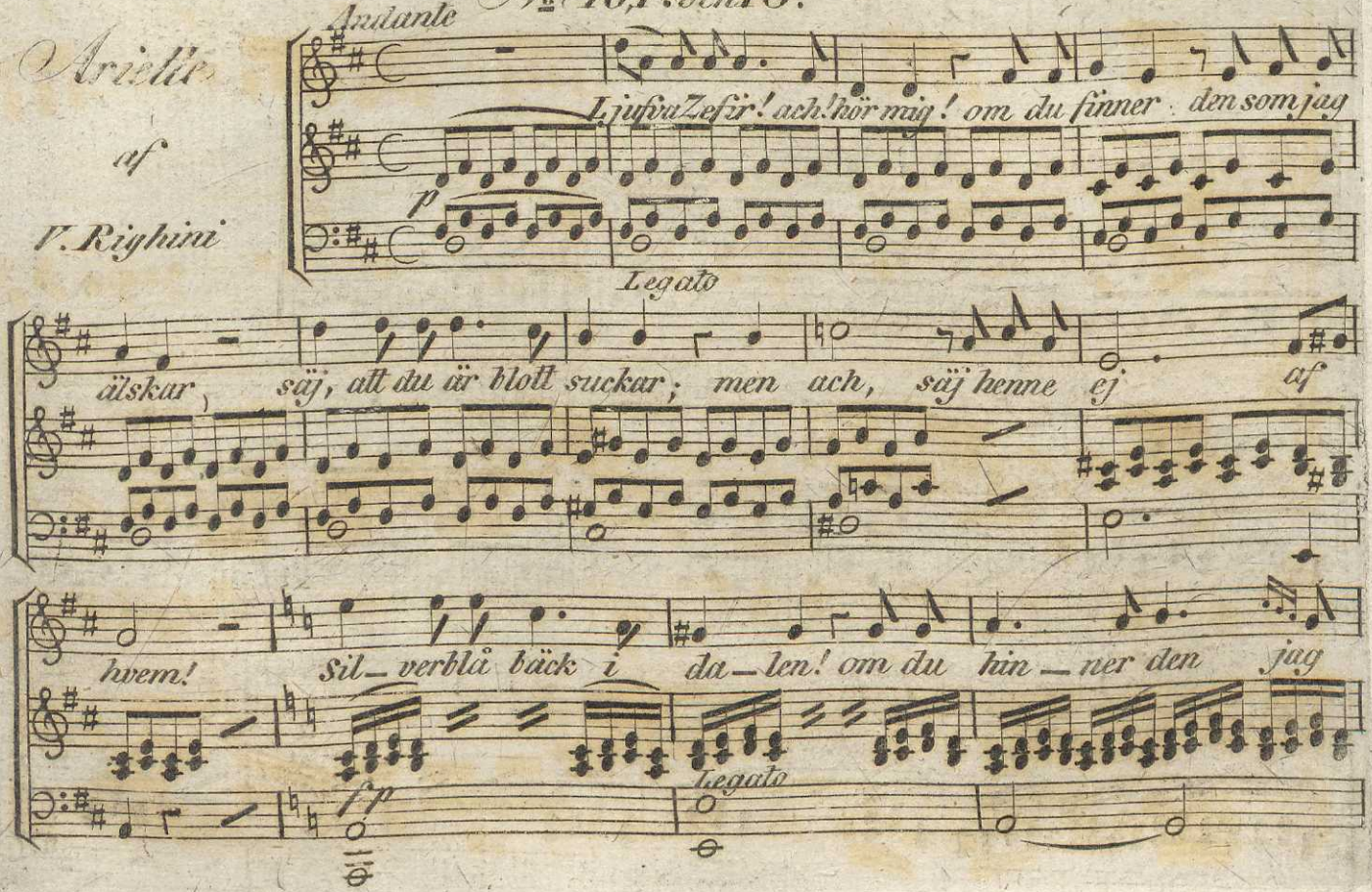

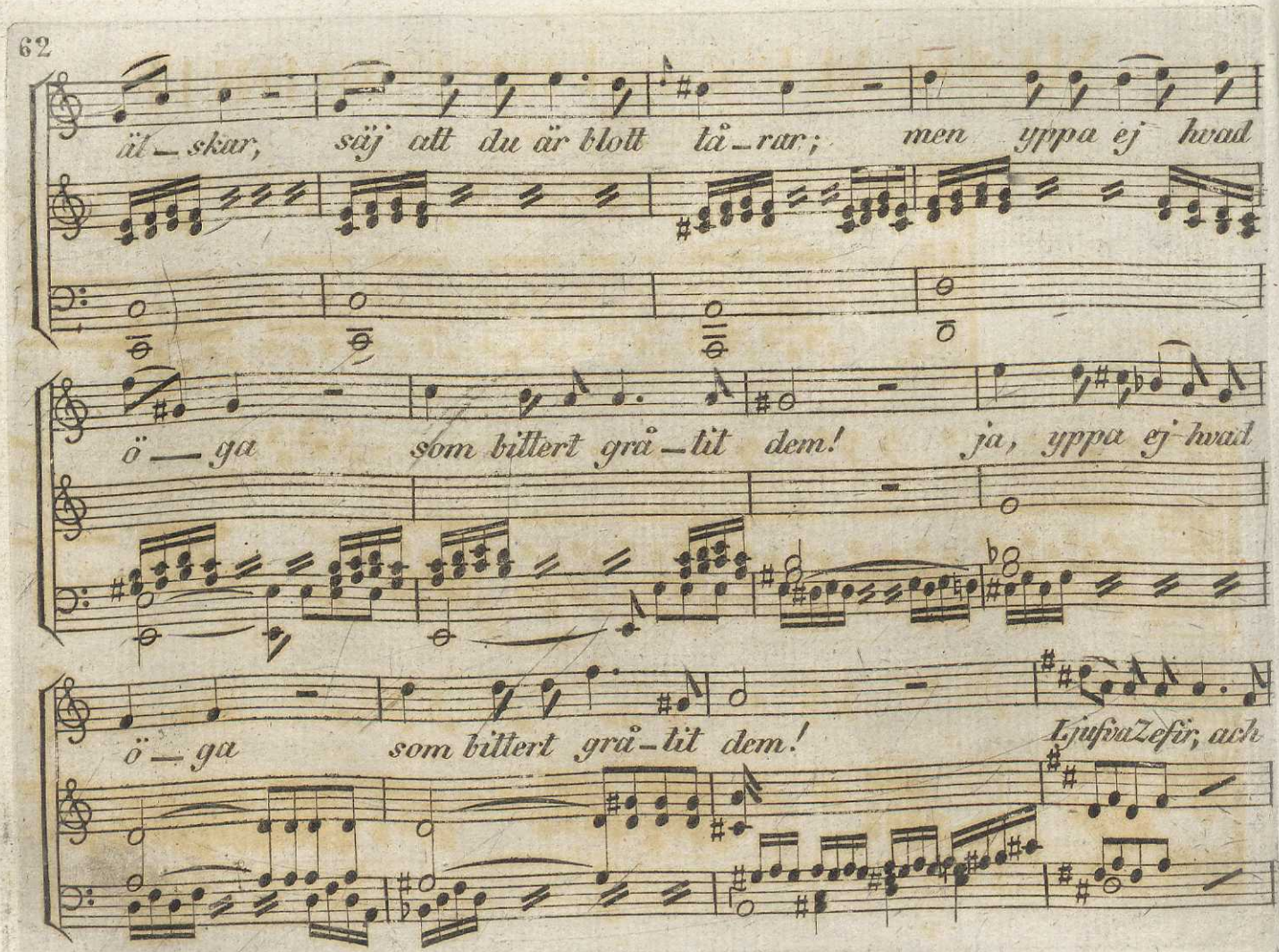
ät_skar, säj att du är blott lå_rar; men yppa ej hvad
ö_ga som bittert grå_tit dem! ja, yppa ej hvad
ö_ga som bittert grå_tit dem! Ljufva Zefir, ach

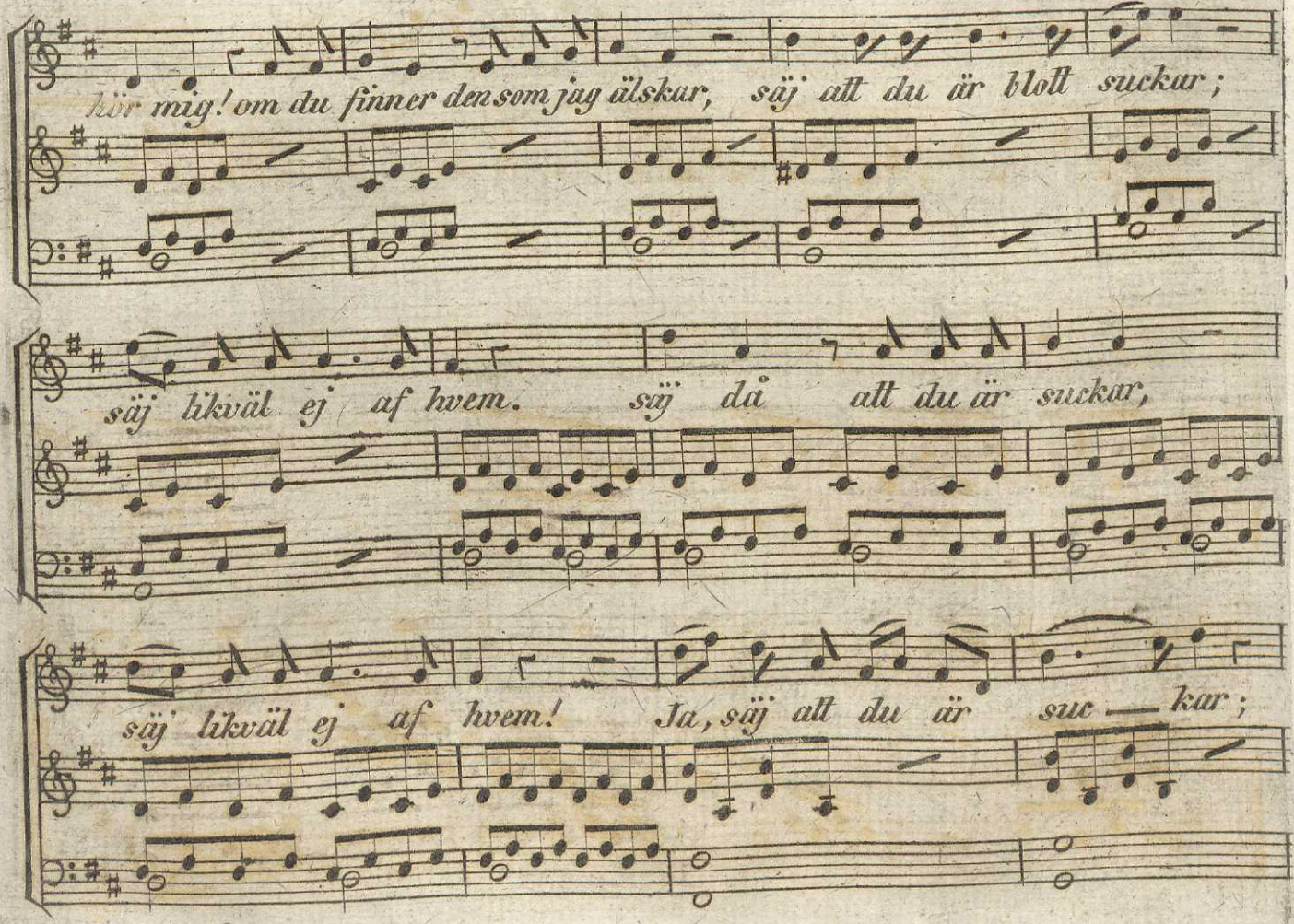
hör mig! om du finner den som jag älskar, säj att du är blott suckar;
säj likväl ej af hvem. säj då att du är suckar,
säj likväl ej af hvem! Ja, säj att du är suc — kar;

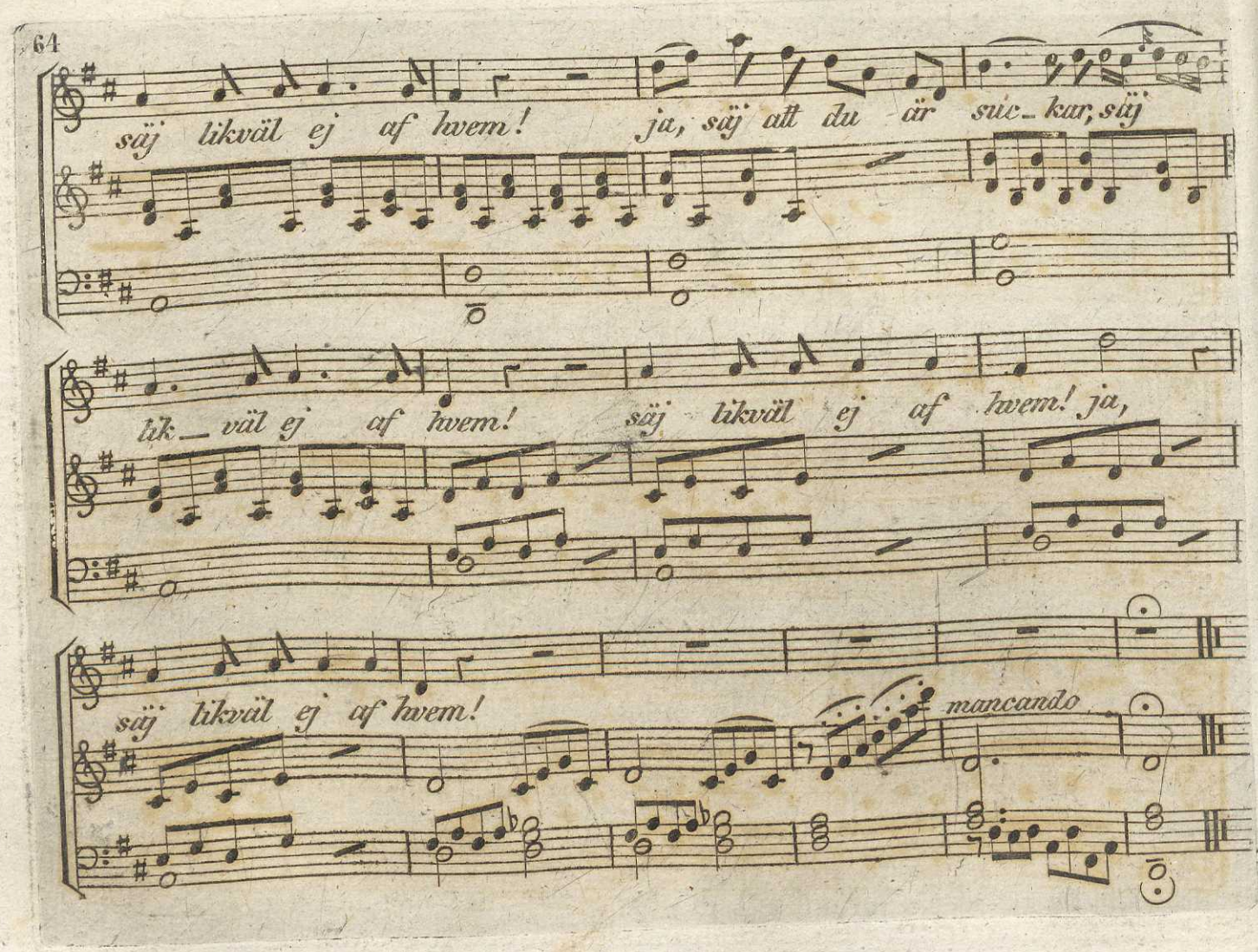
säj likväl ej af hwem! ja, säj att du är sic_ kar, säj
lik_ väl ej af hwem! säj likväl ej af hwem! ja,
säj likväl ej af hwem!
mancando

Ariette

af

V. Righini

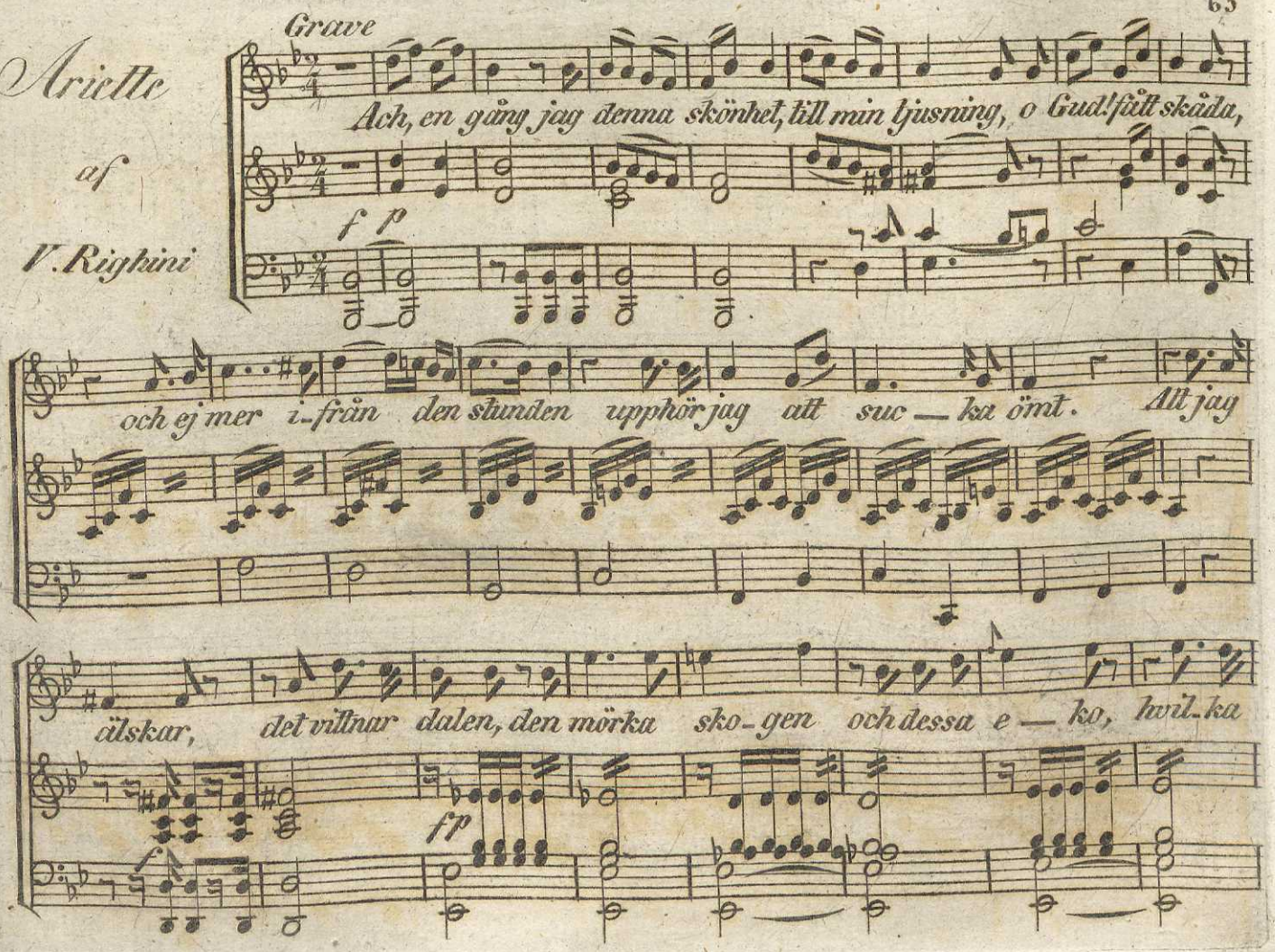

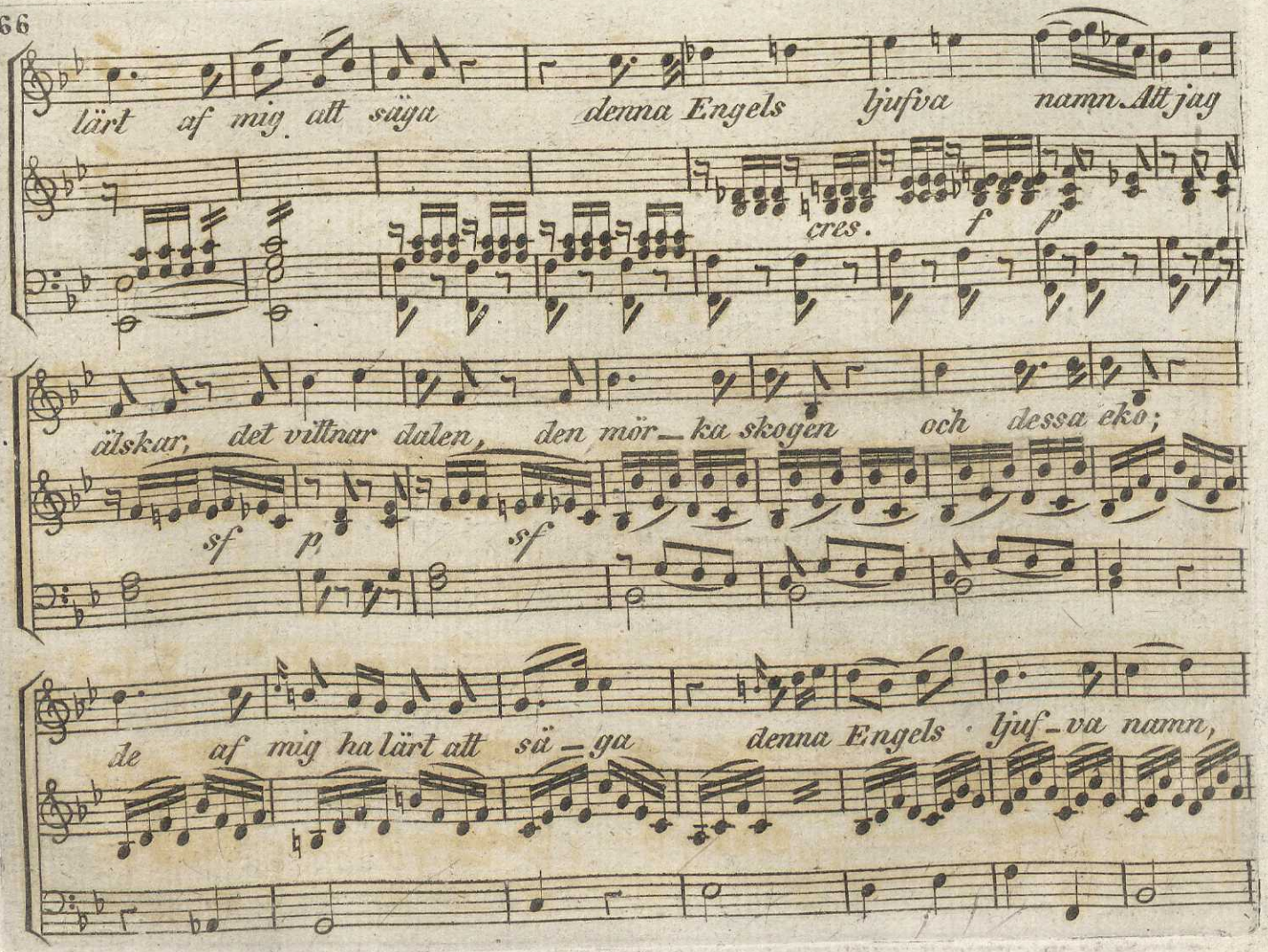
lärt af mig att säga denna Engels ljufva namn. Att jag
cres.
f
p
älskar, det viltnar dalen, den mör_ka skogen och dessa ekо;
sf
p
sf
de af mig ha lärt att sä_ga denna Engels ljuf_va namn,

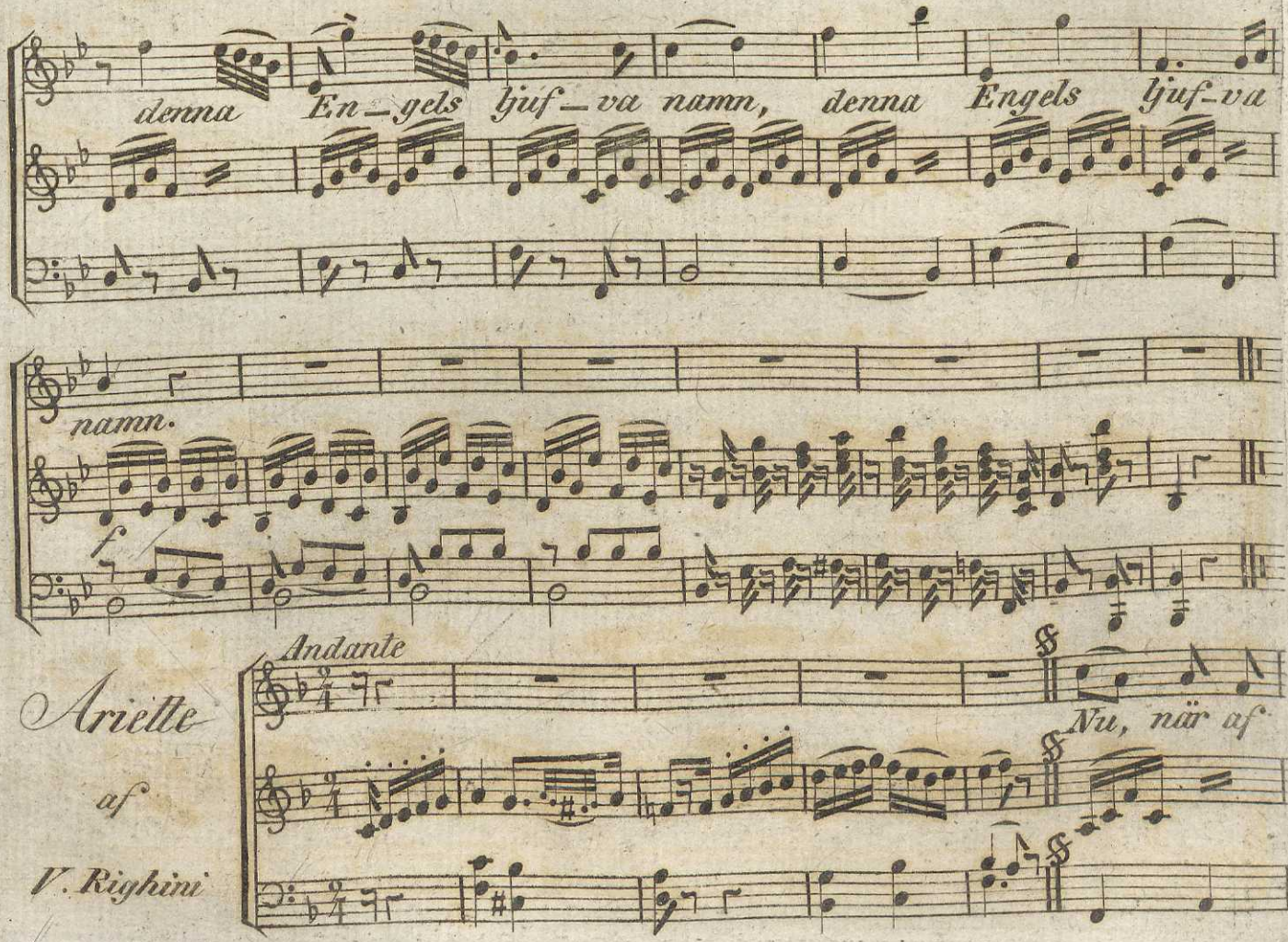

Ariette

af

V. Righini

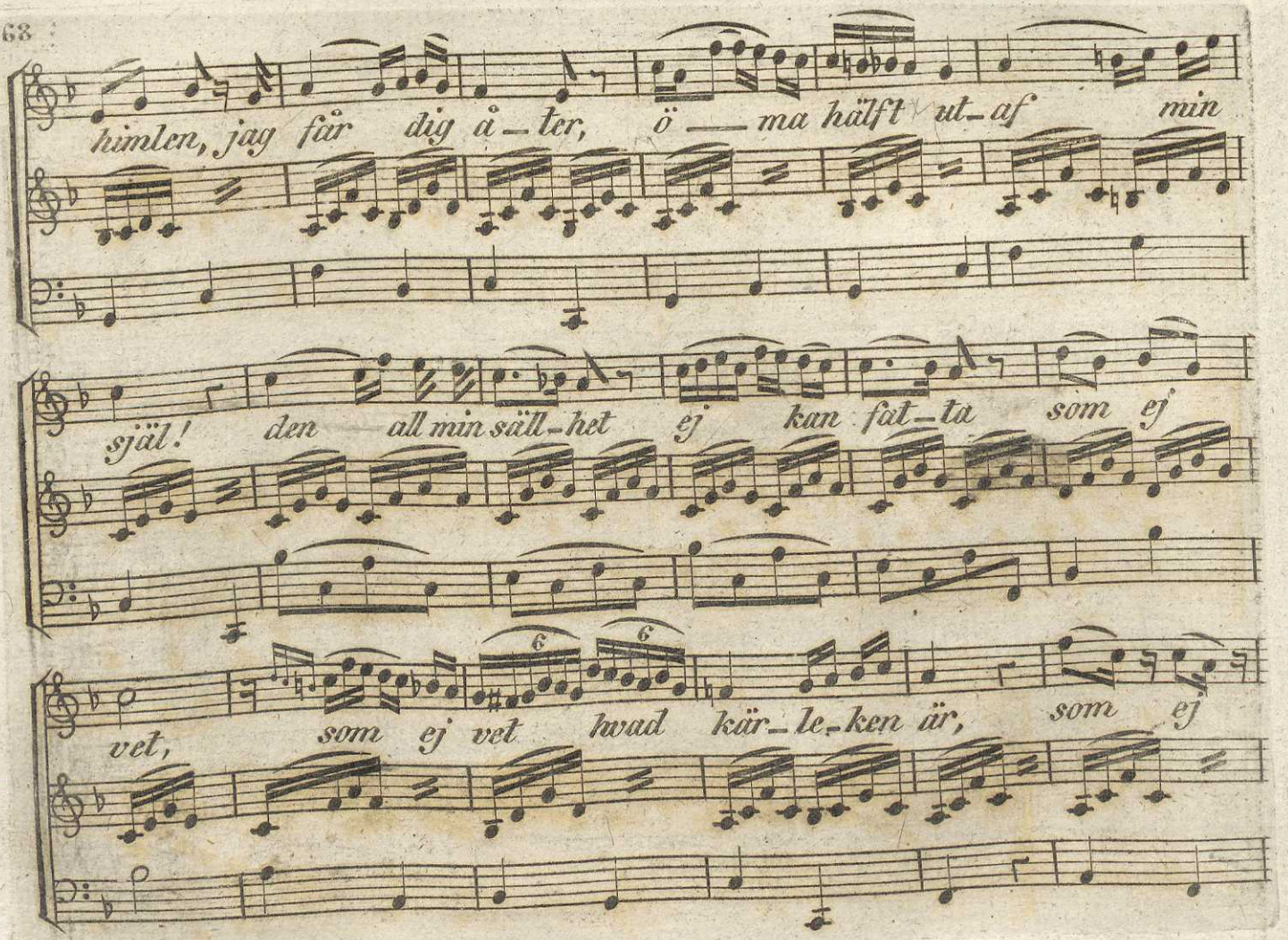
himlen, jag får dig å – ter, ö — ma hälft ut – af min
själ! den all min säll – het ej kan fat – ta som ej
vet, som ej vet hvad kär – le – ken är, som ej

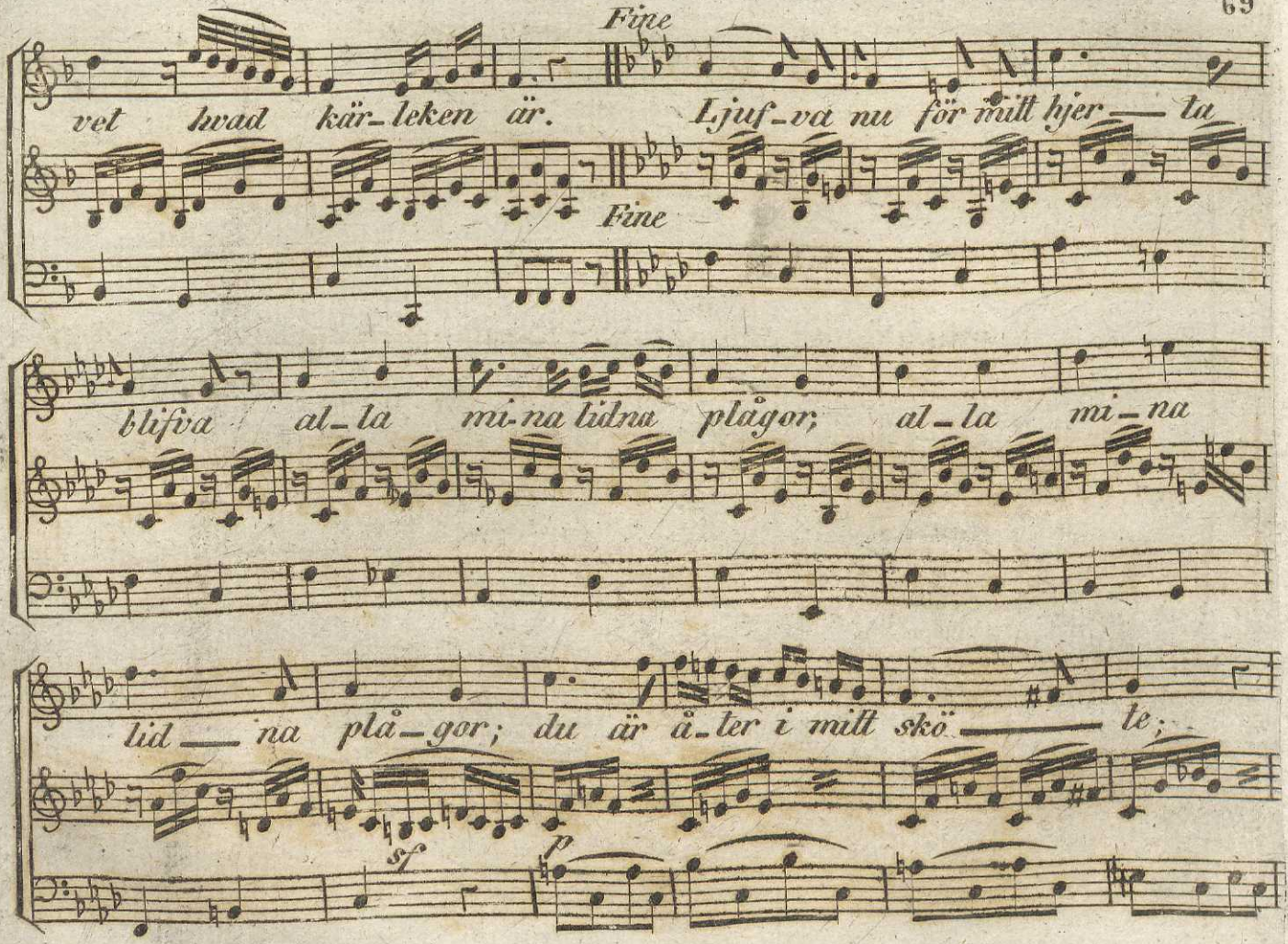
Fine
vet hwad kär-leken är.
Ljuf-va nu för mitt hjer — ta
Fine
bliſva al-la mi-na lidna plågor; al-la mi-na
lid — na plå-gor; du är å-ter i mitt skö — le;
sf
p

kärt blir smertans minne då, kärt blir smer_tans min__ne

D.C.§

då, kärt blir smer_tans min_ne då.

D.C.§

D.C.§

Ariette

af

V. Righini

Larghetto un poco Grave

Mitt arma hjerta, jag förstår dig.

p

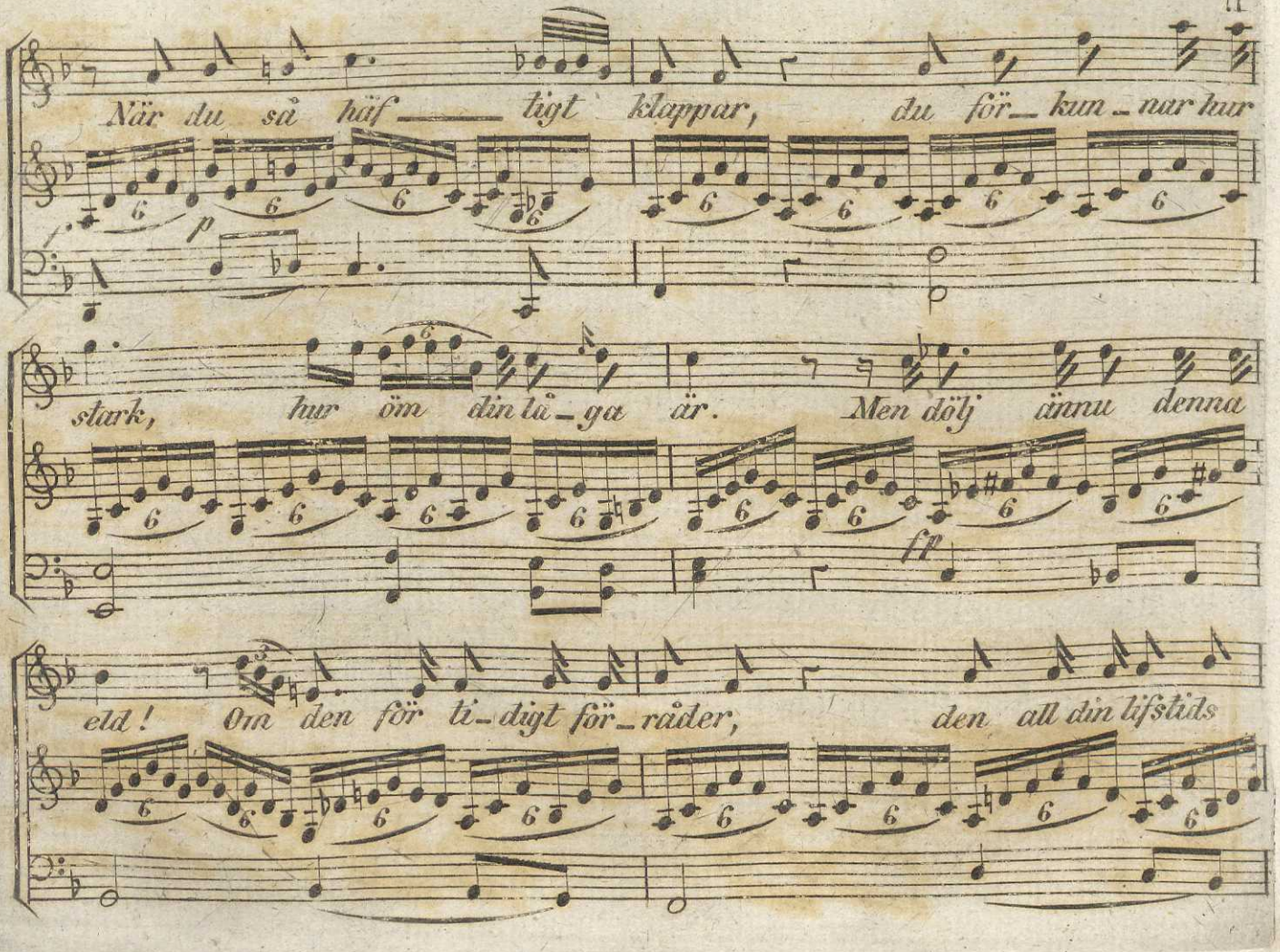
När du så häf_____tigt klappar, du för_kun_nar hur
p
stark, hur öm din lå_ga är. Men dölj ännu denna
ff
eld! Om den för ti_digt för_råder, den all din lifstids

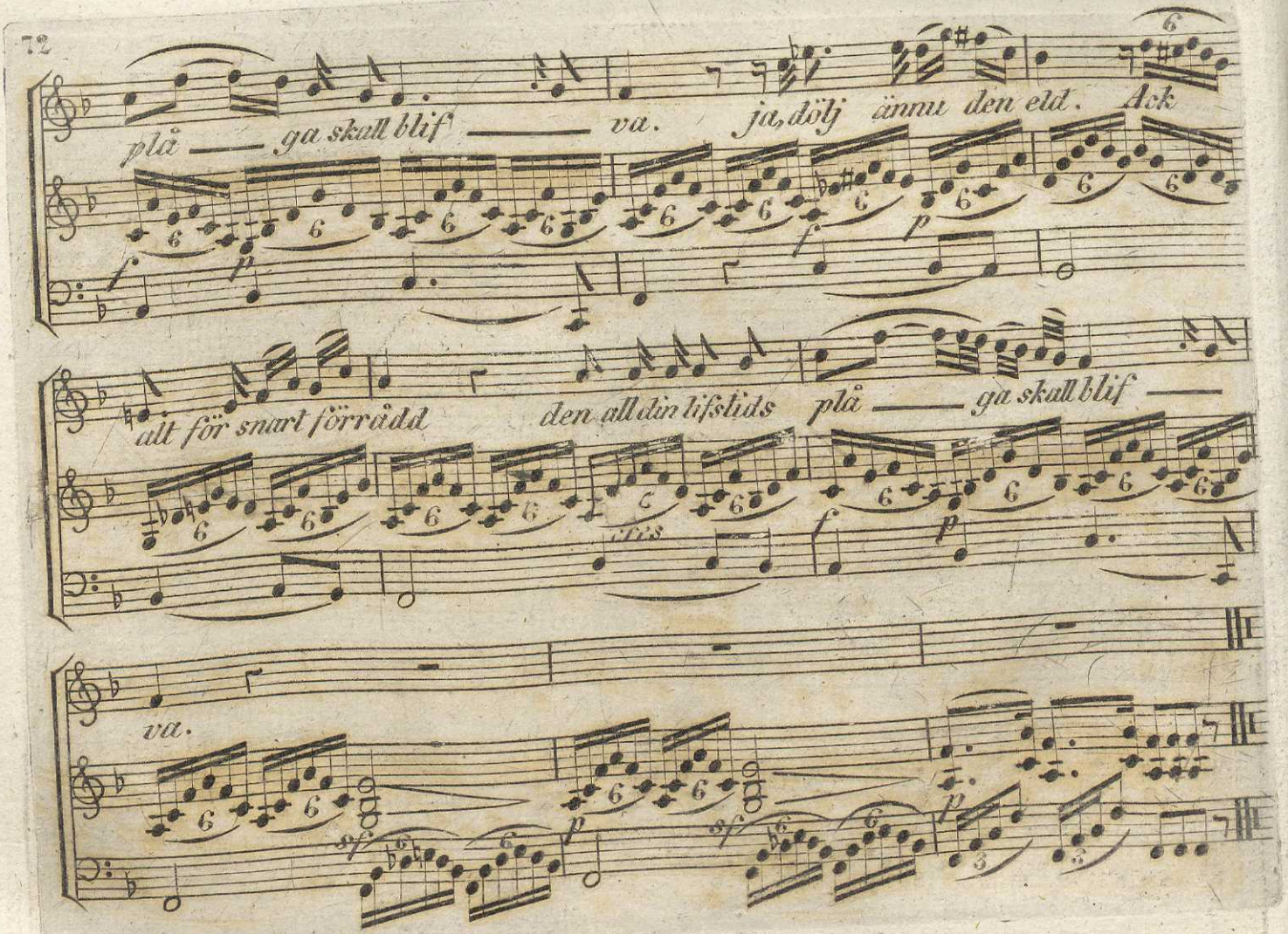
plå — ga skall blif — va. ja, dölj ännu den eld. Ack
allt för snart förrådd den all din lifstids plå — ga skall blif —
va.

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 19 och 20.

Rondo
af
J.B. Cramer

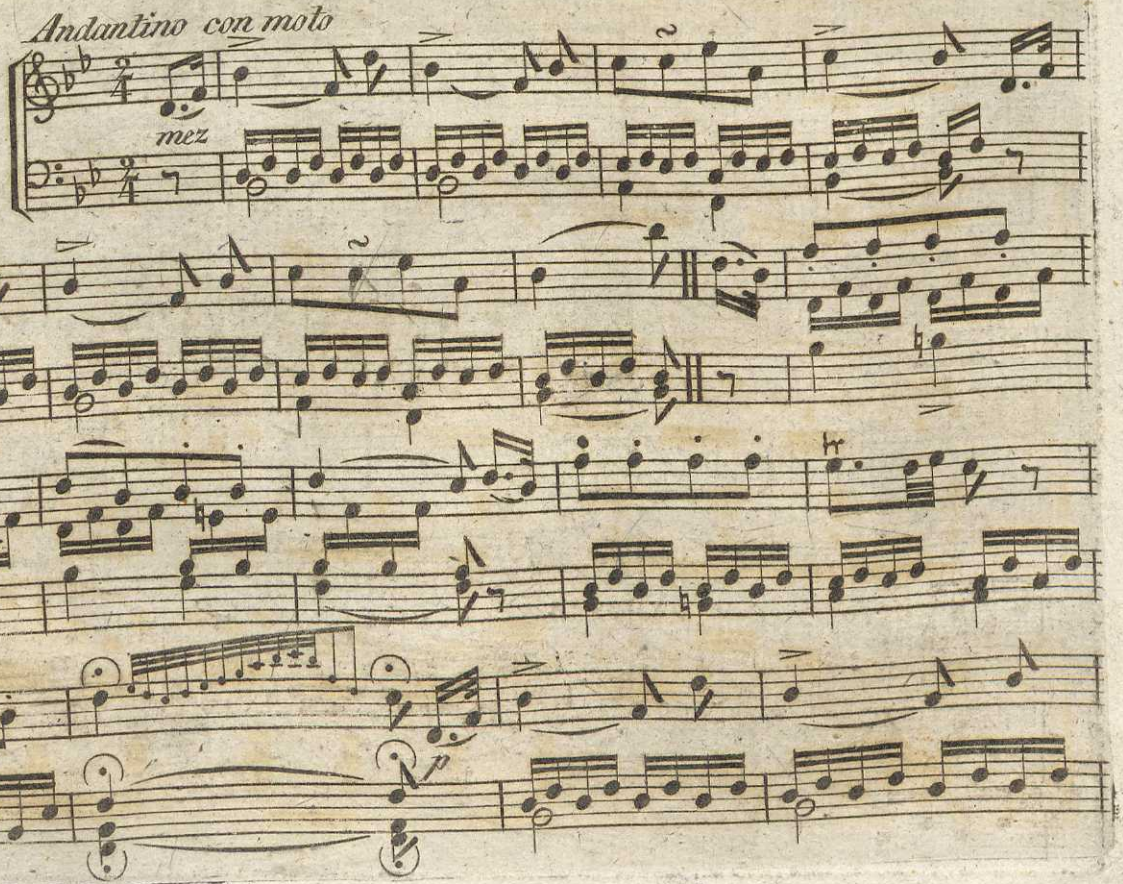

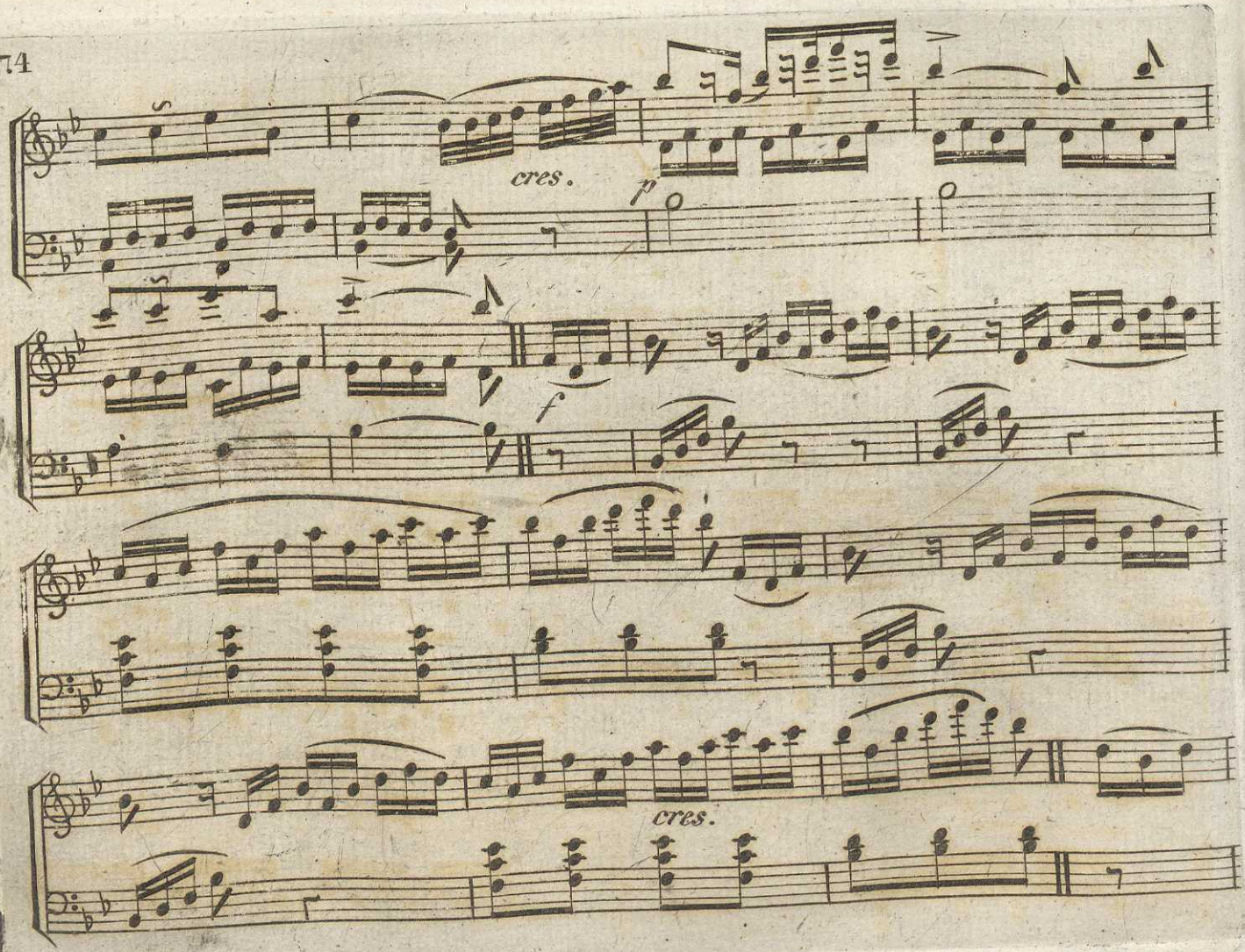
cres.
p
f
cres.

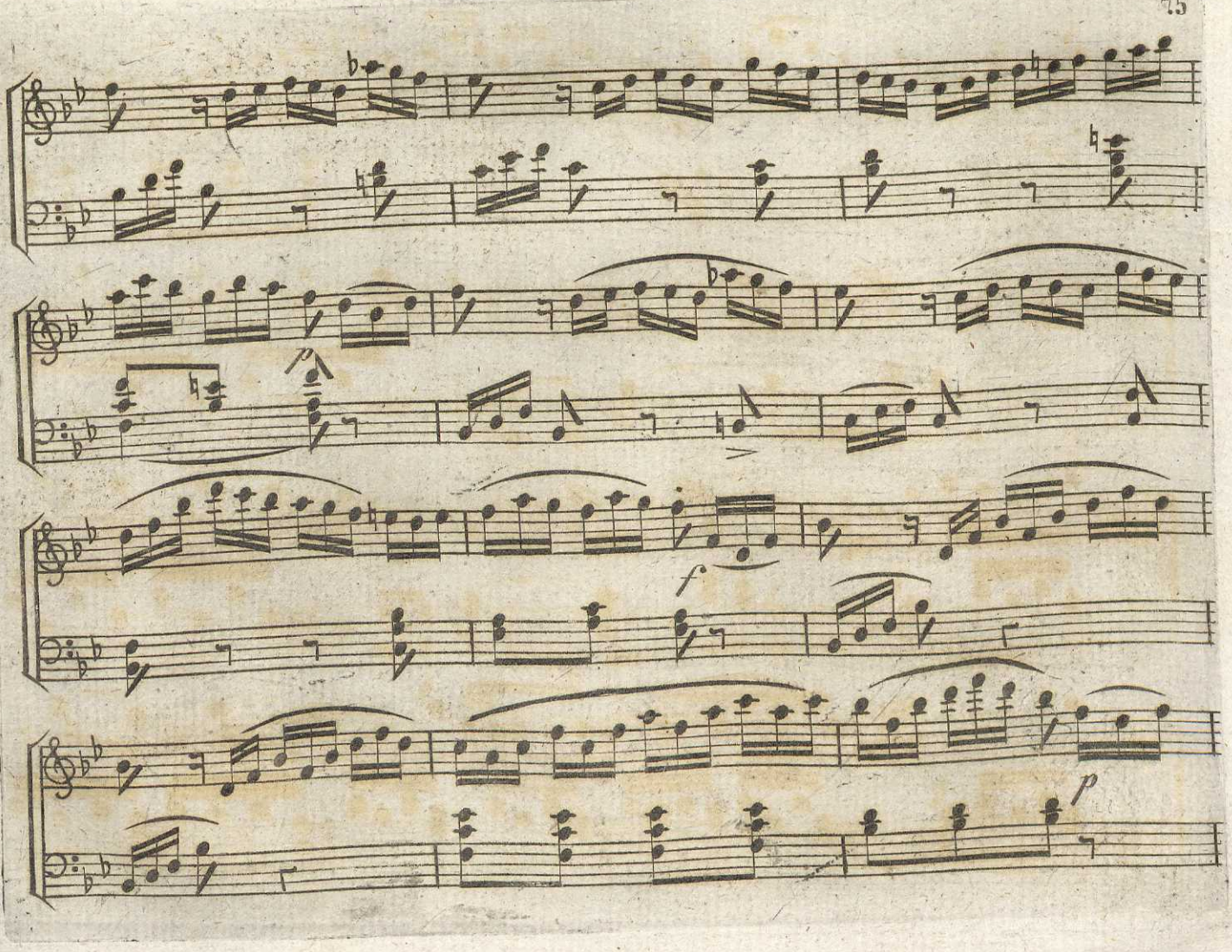
p
f
p

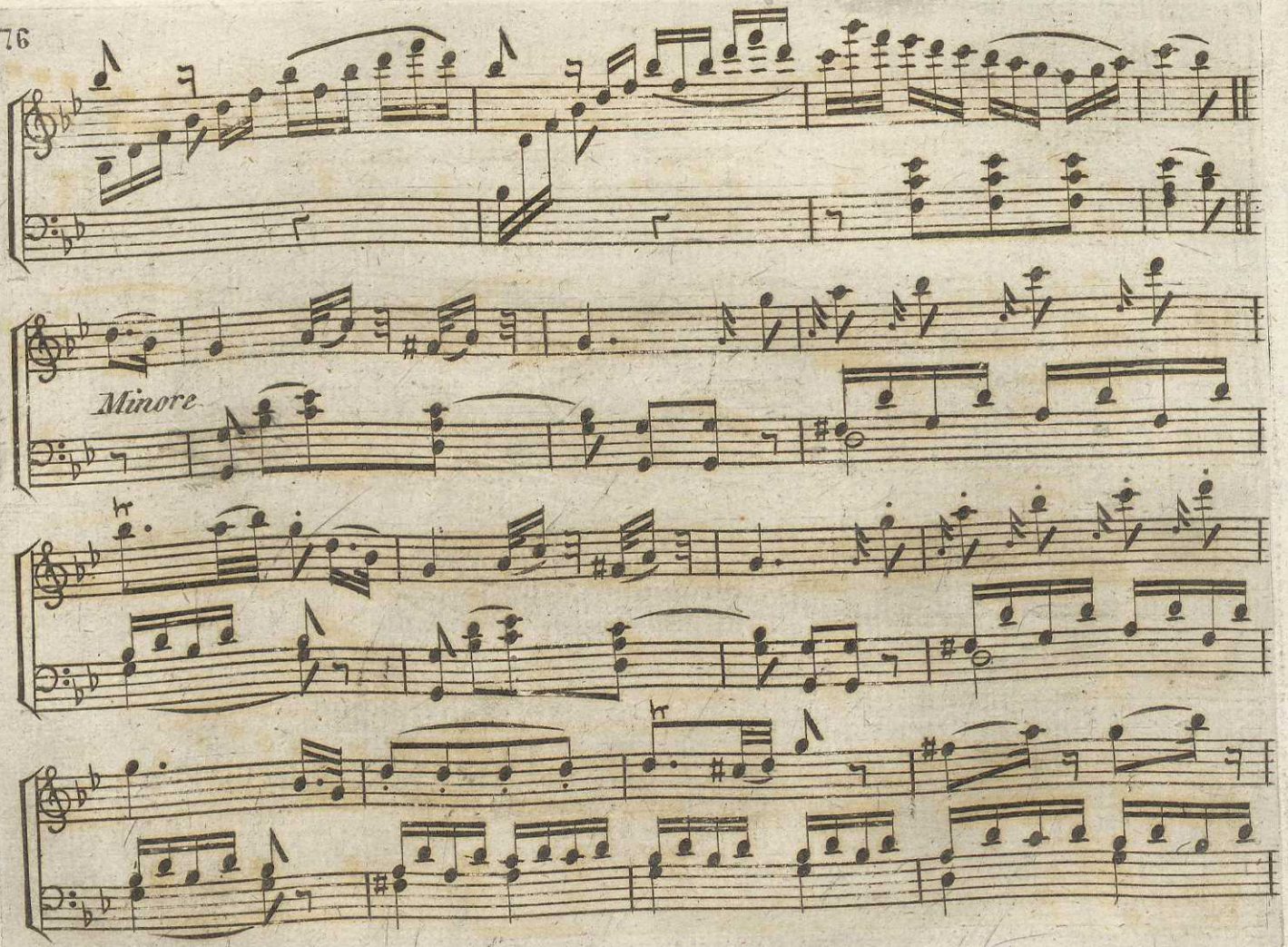
Minore

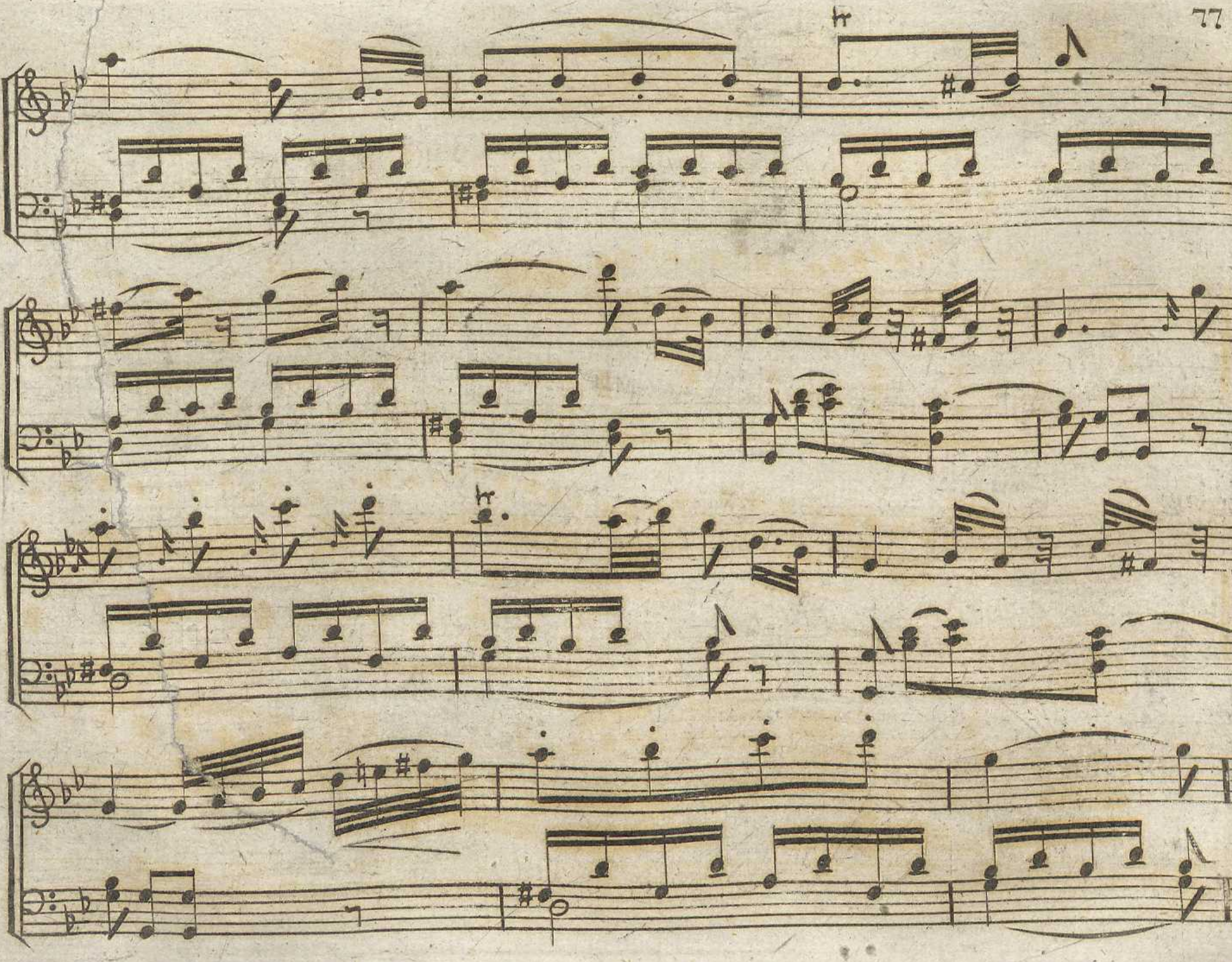

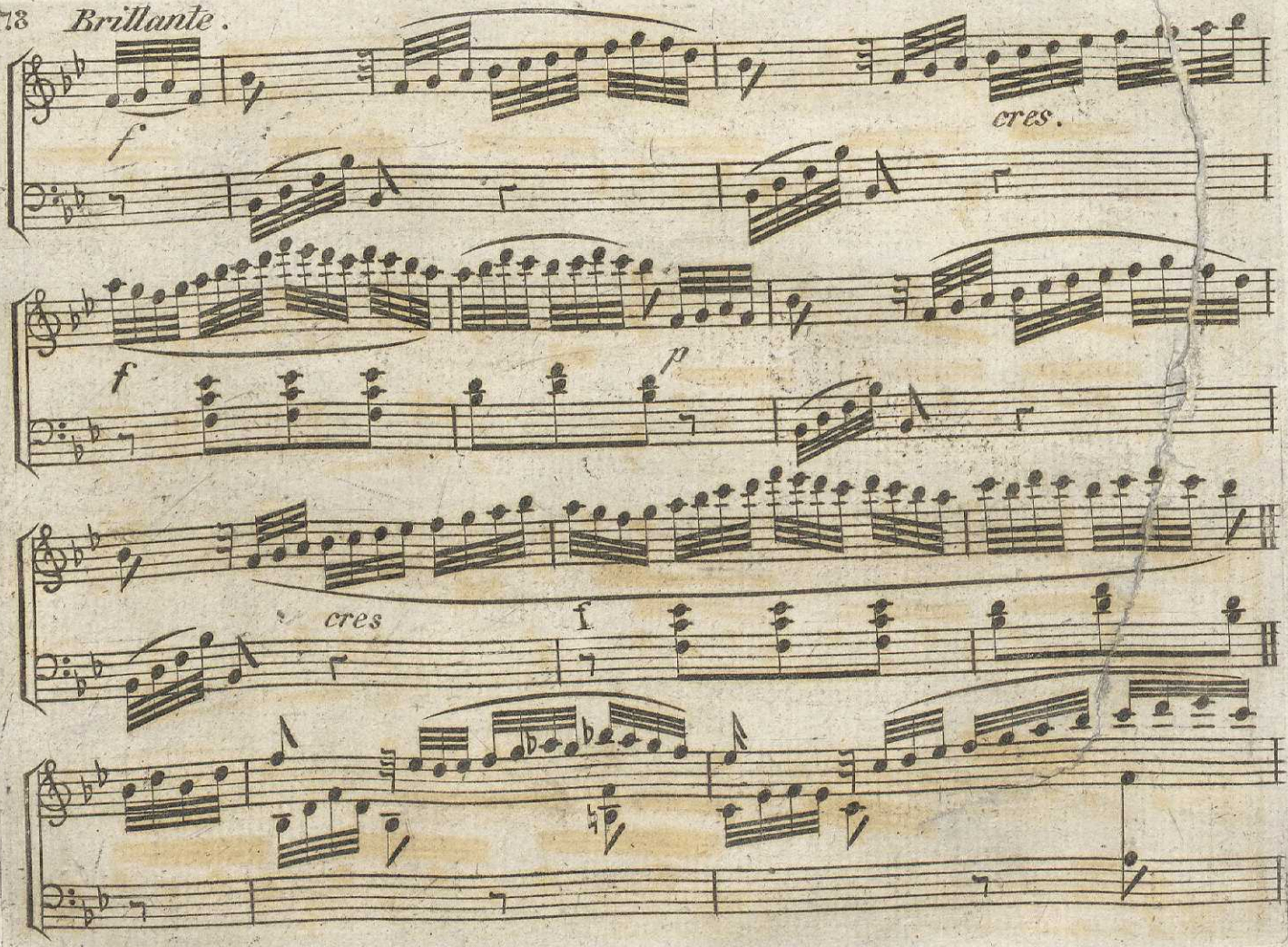
Brillante.
f
cres.
f
p
cres
f

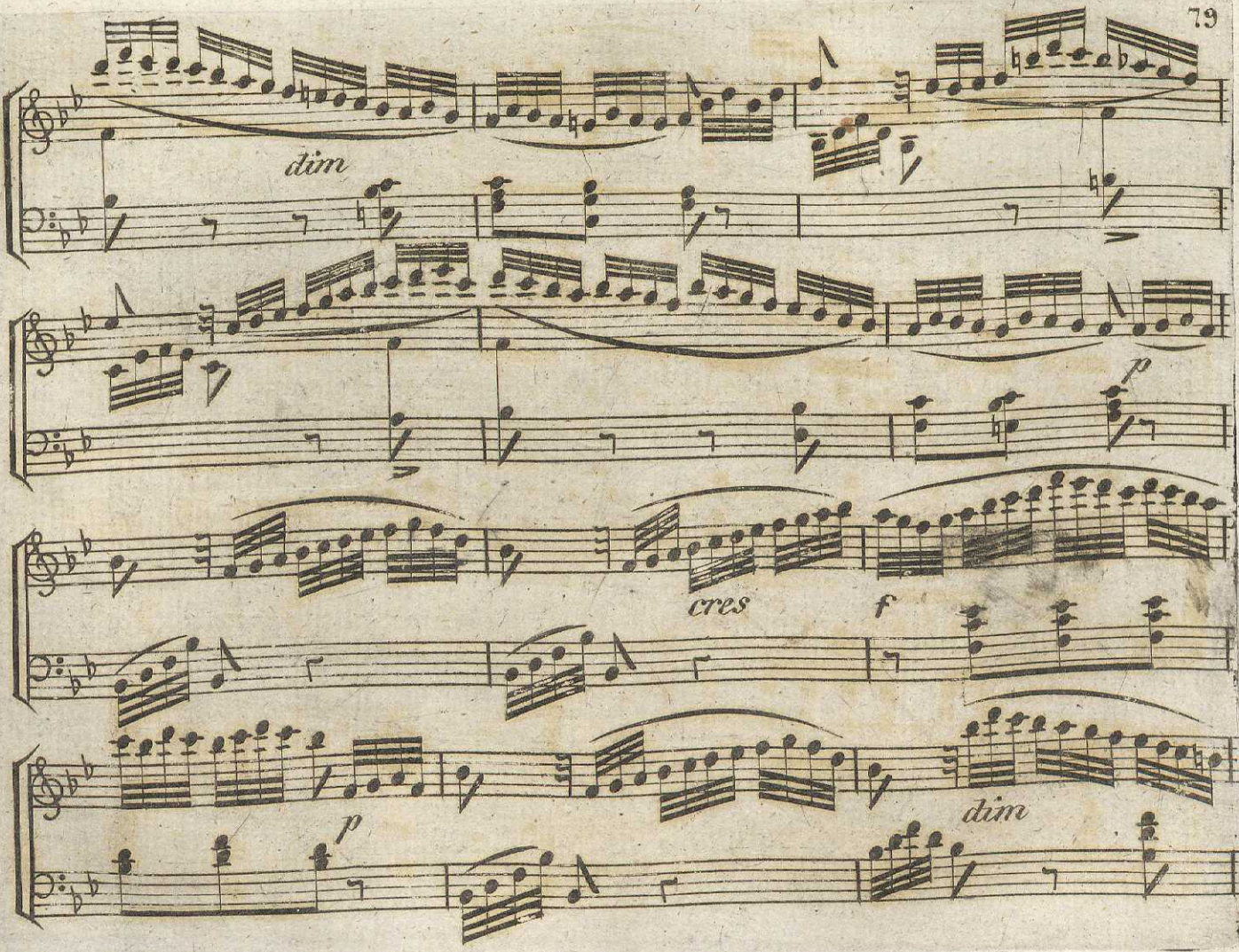
dim
p
cres
f
p
dim

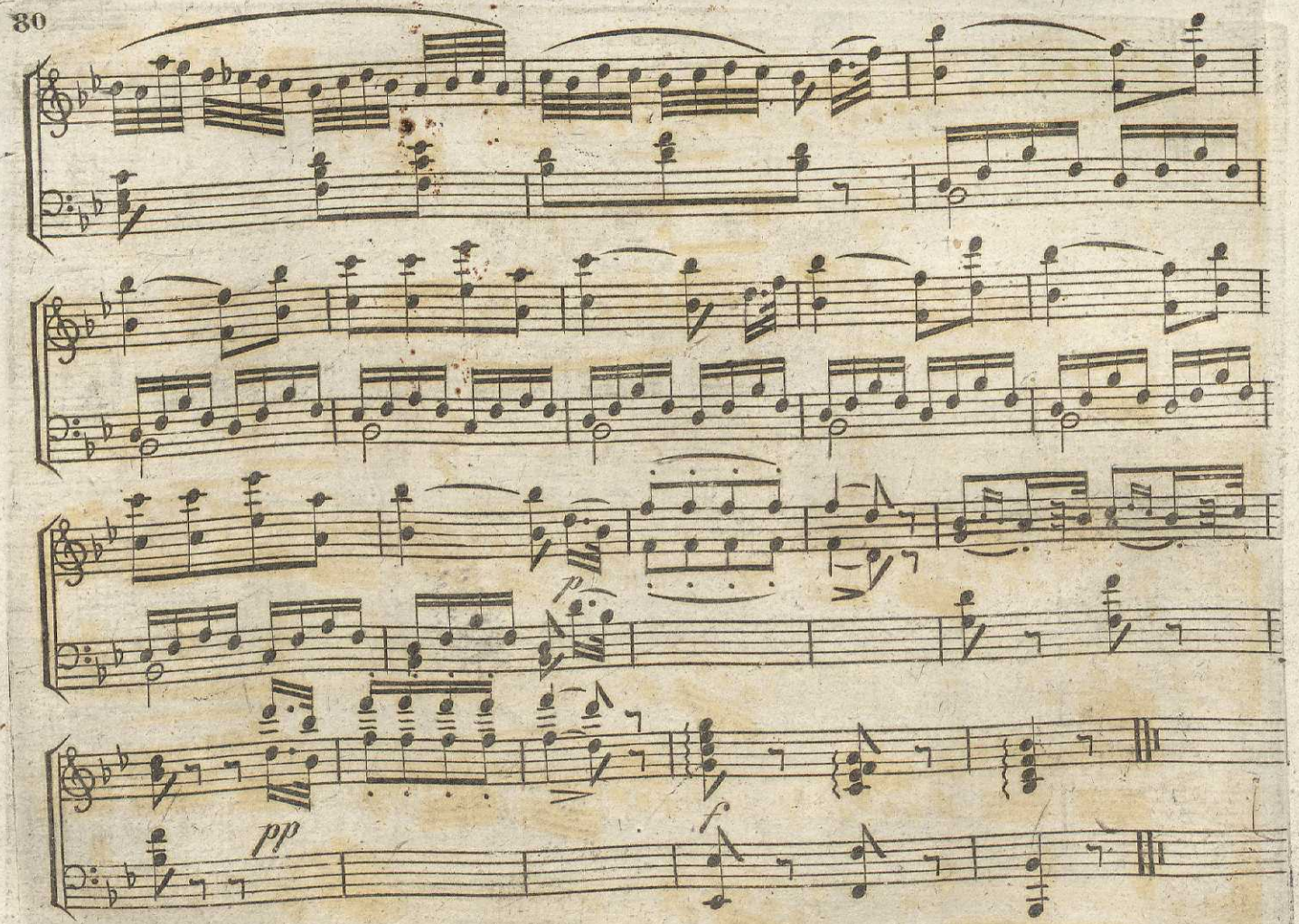
p
pp
f

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 21, 22 och 23.

Ouverture till Op. L'Enlèvement du Serail af Mozart

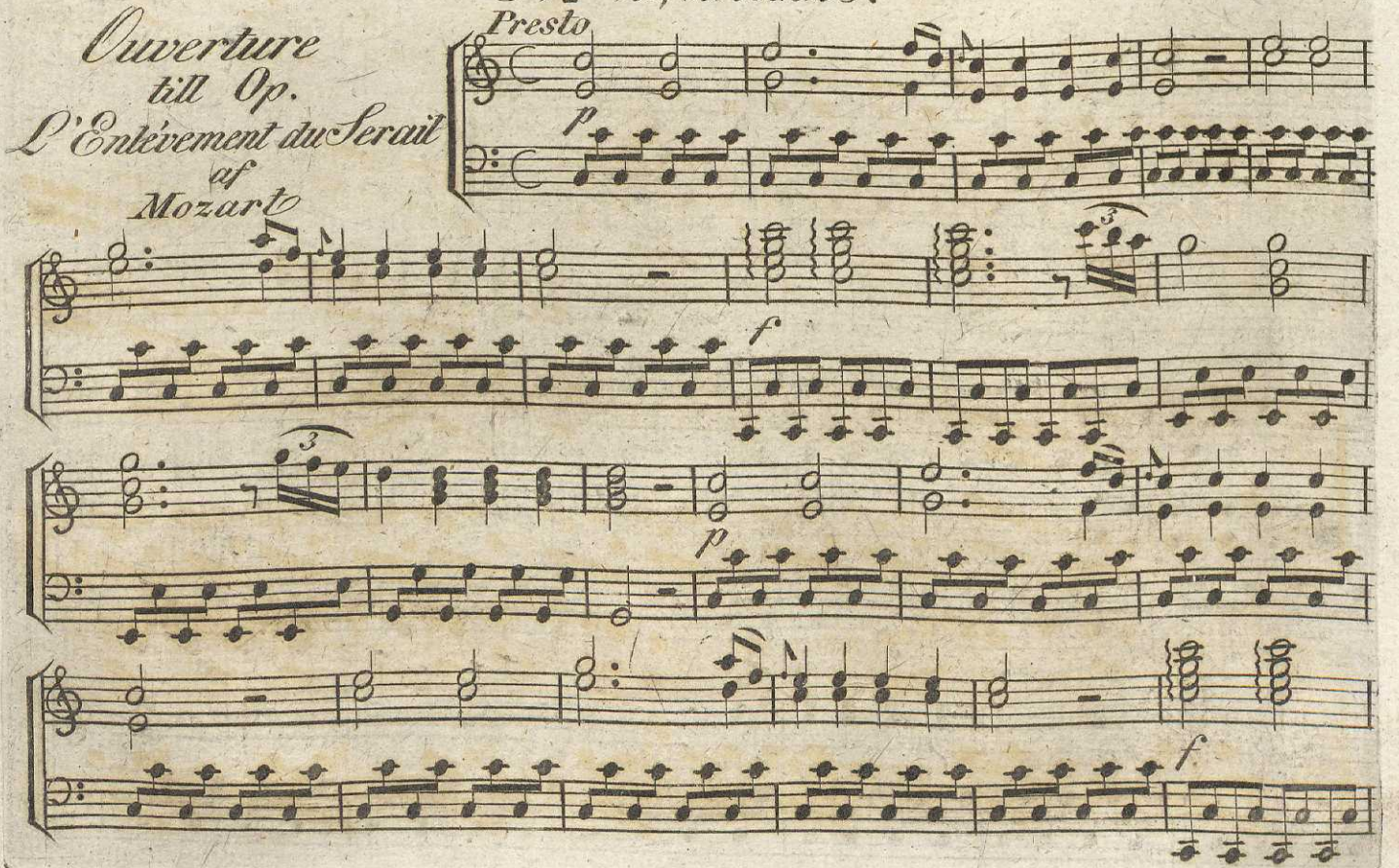

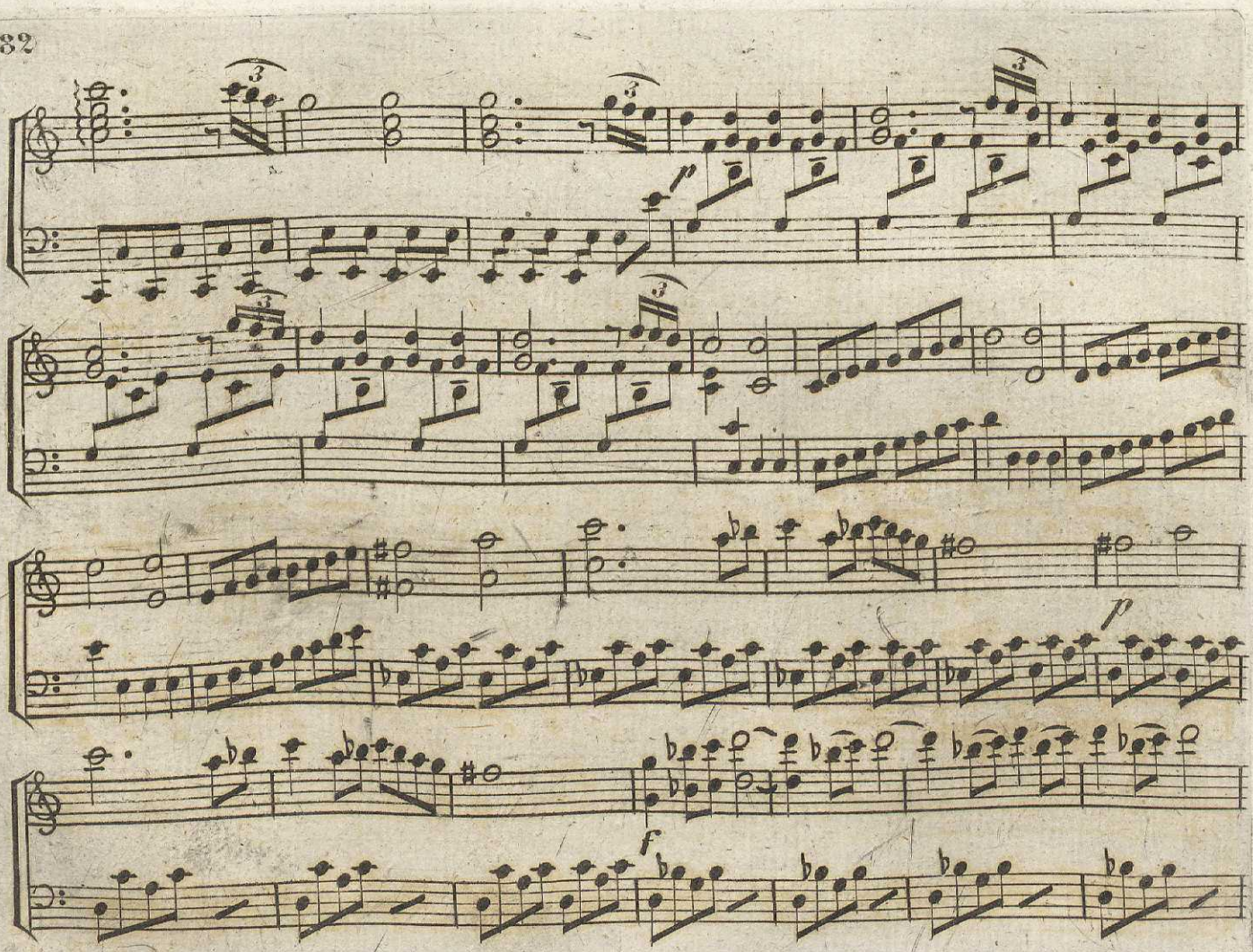
3
3
3
3
f
p
f

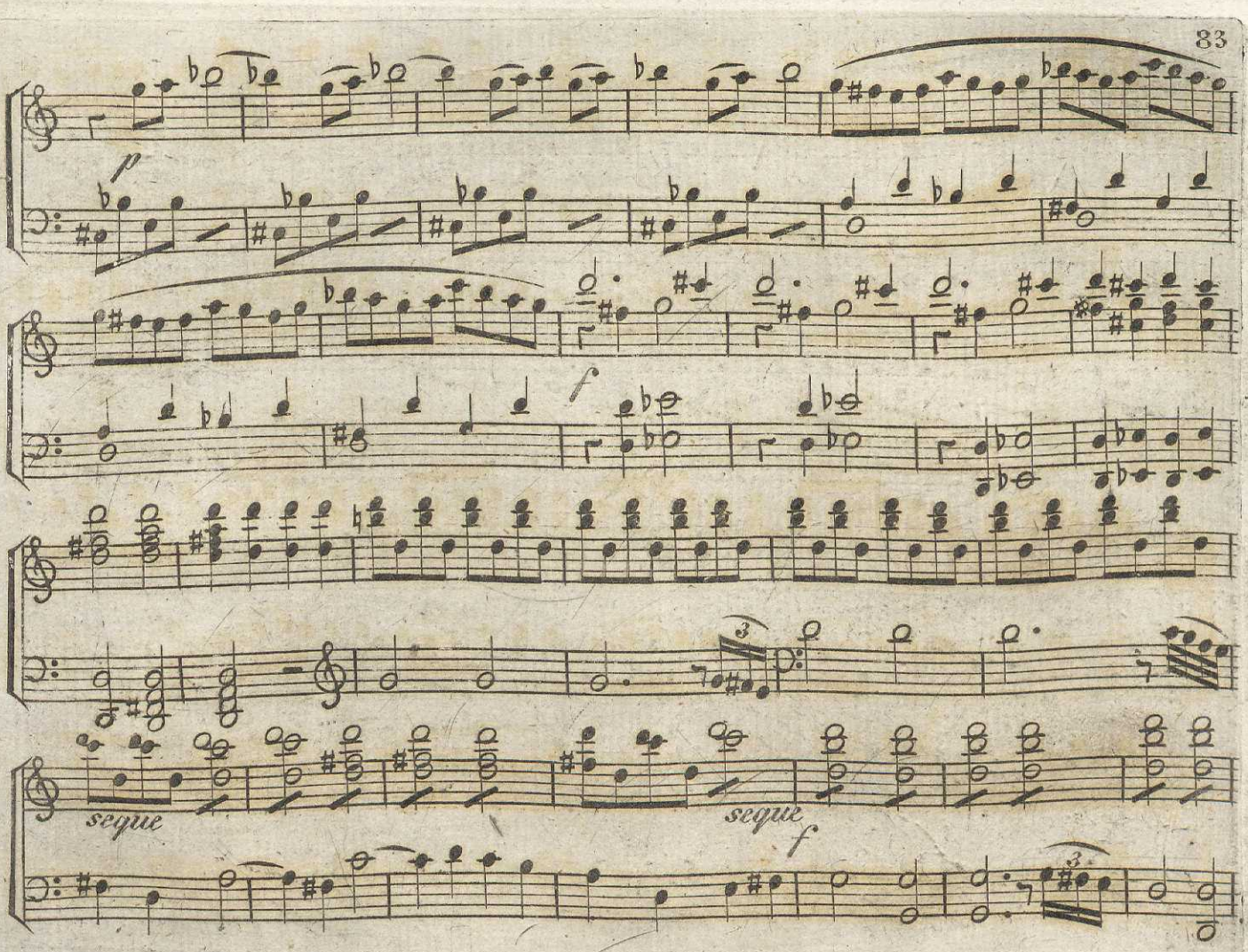
p
f
f
segue
segue
f

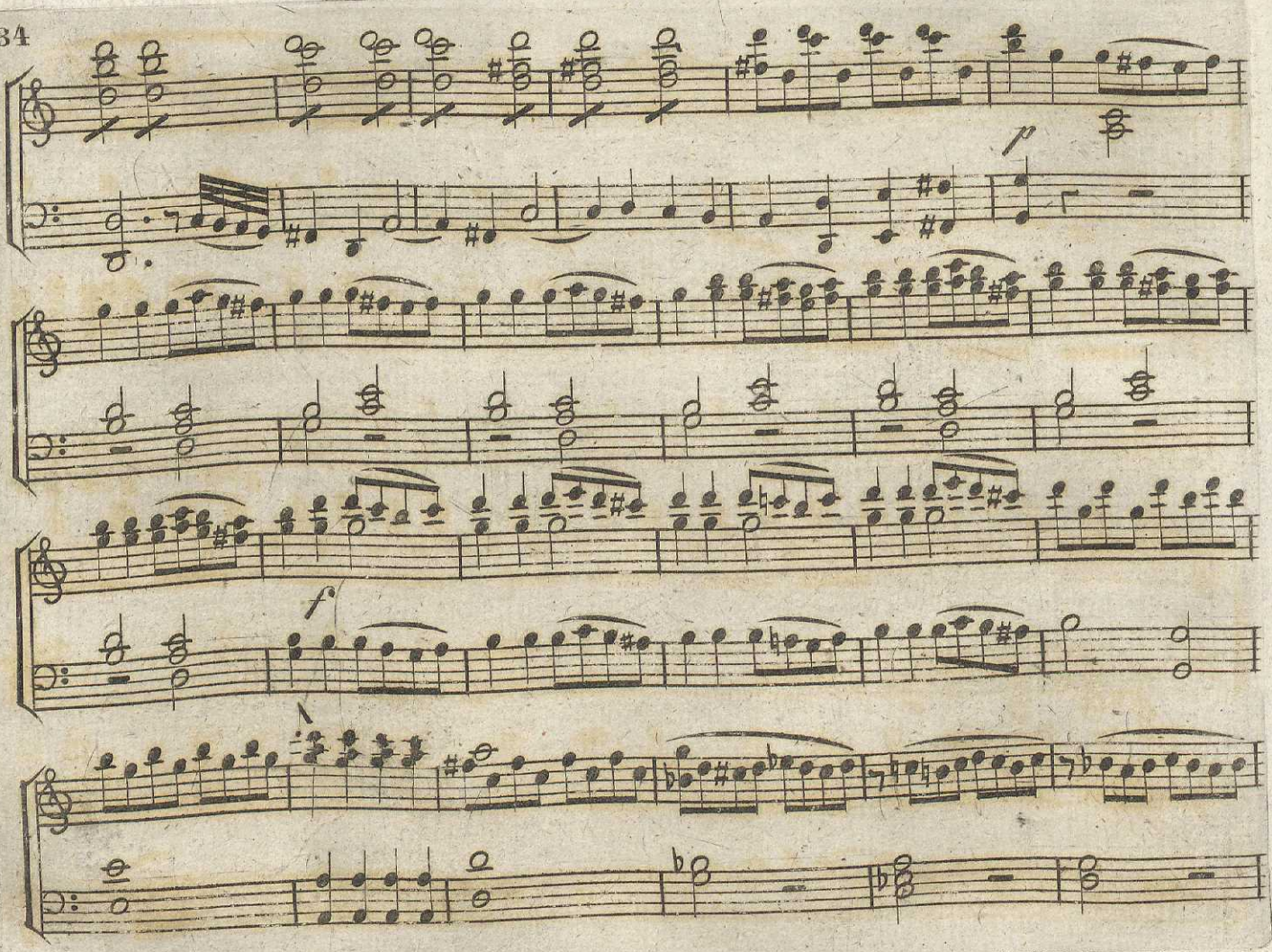
p
f

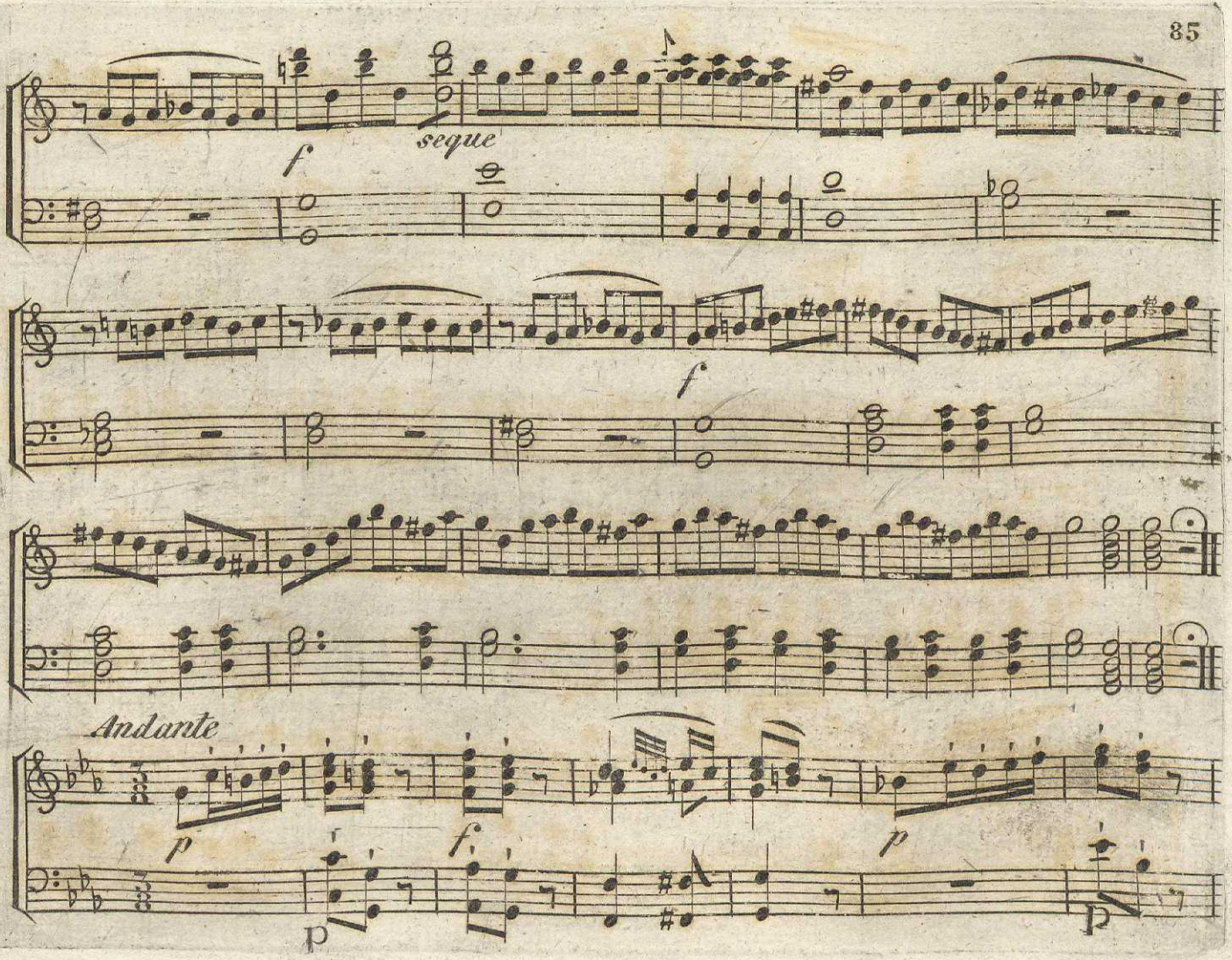
f
segue
f
Andante
p
f
p
p

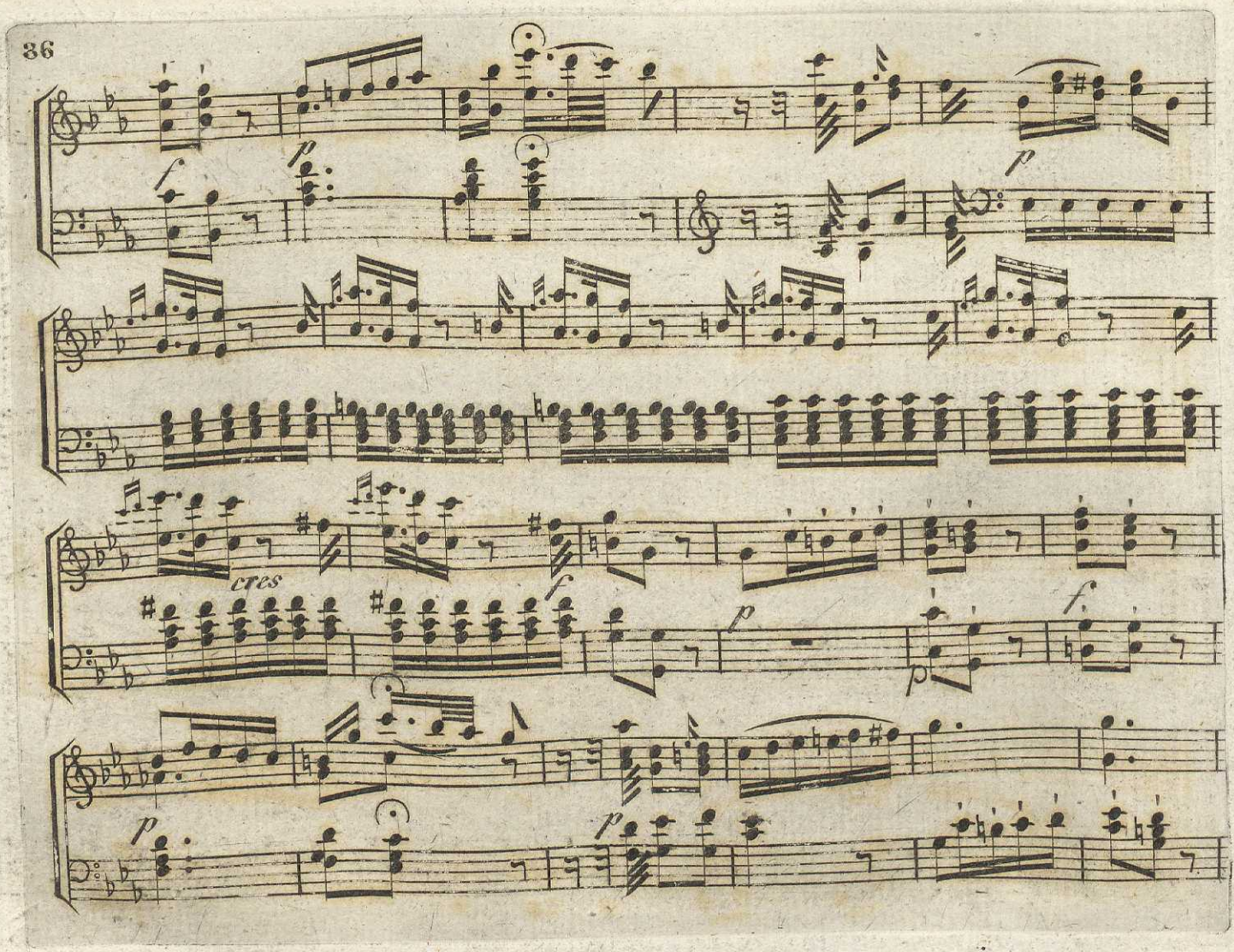
cres

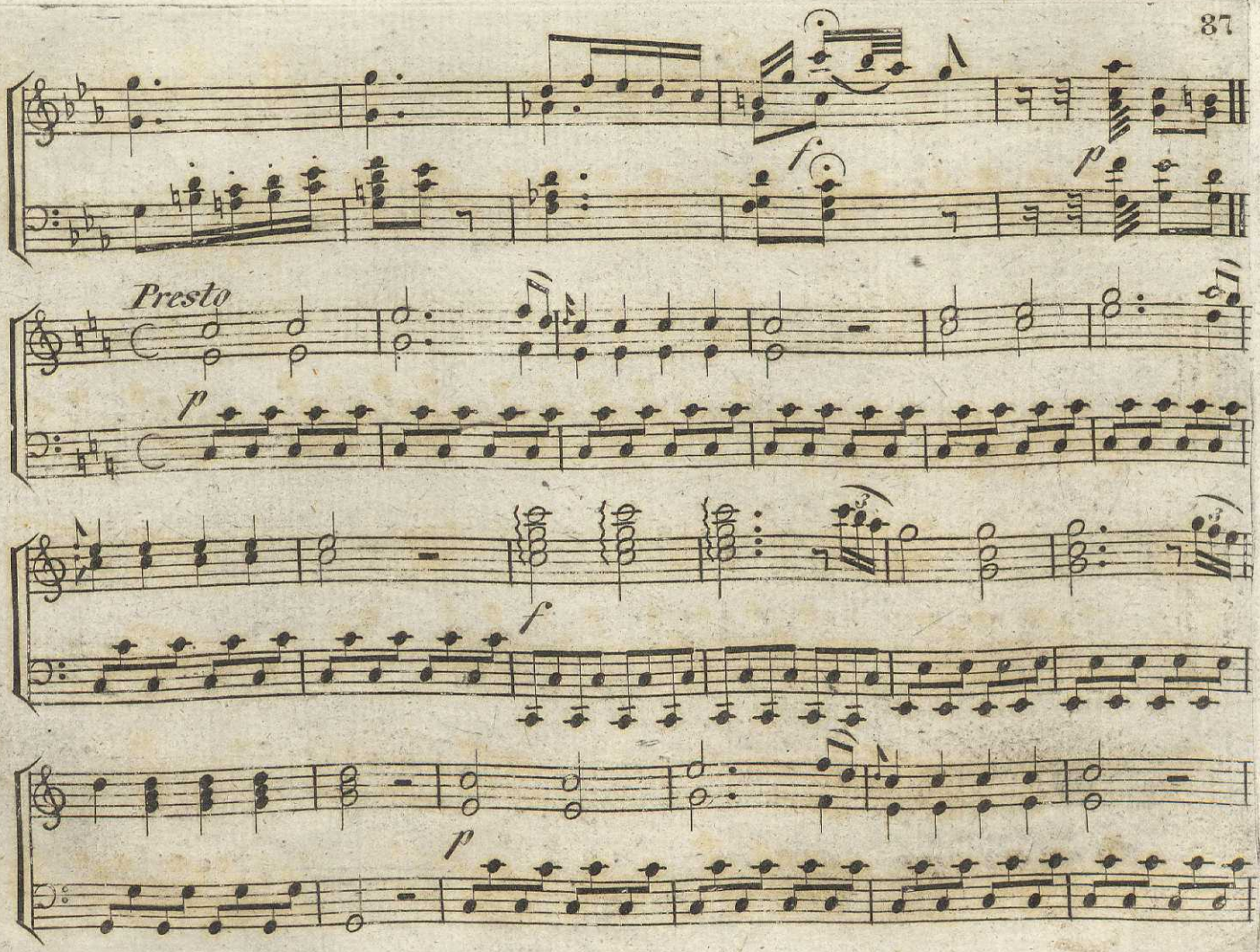
f
p
Presto
p
f
p

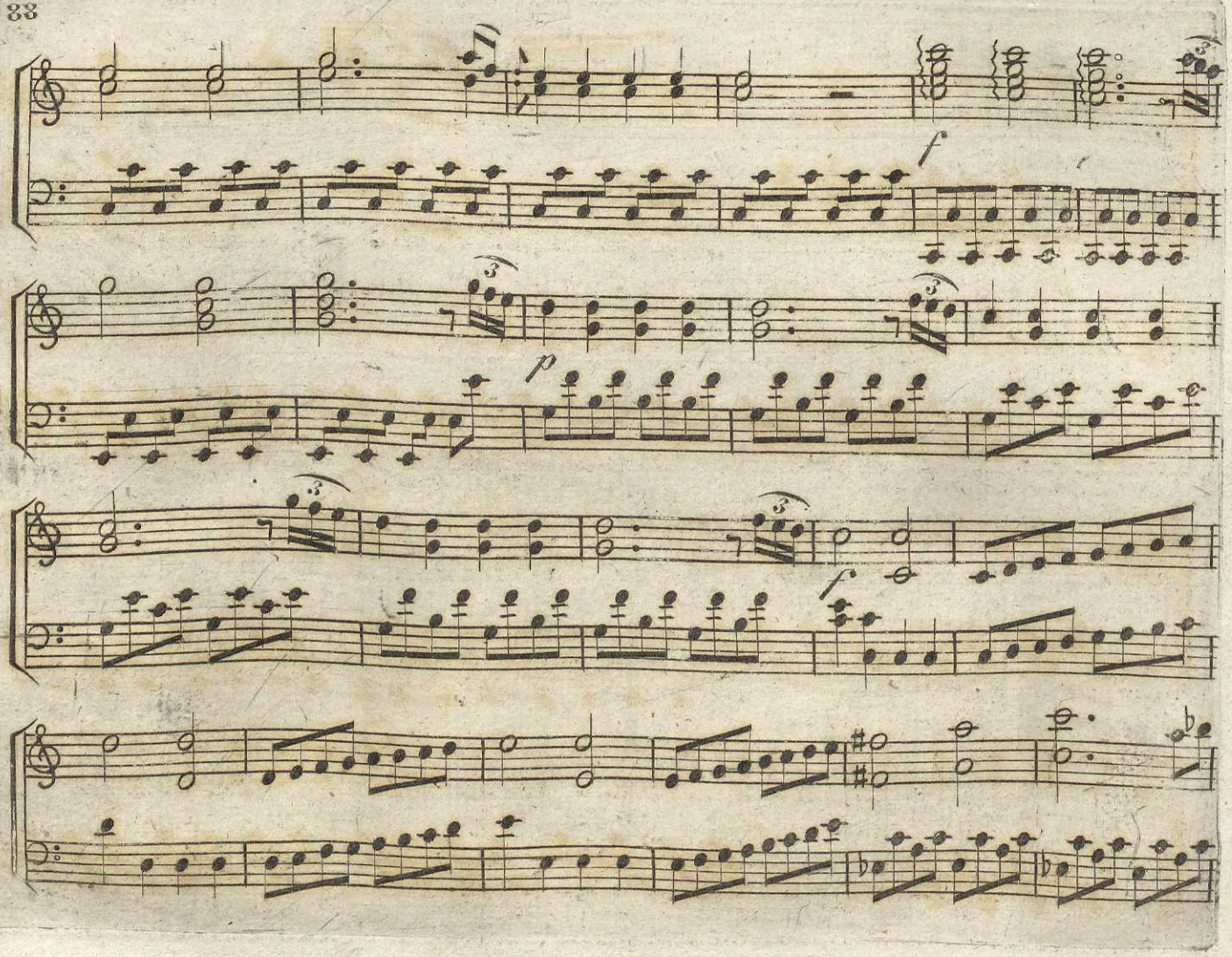
f
p
f

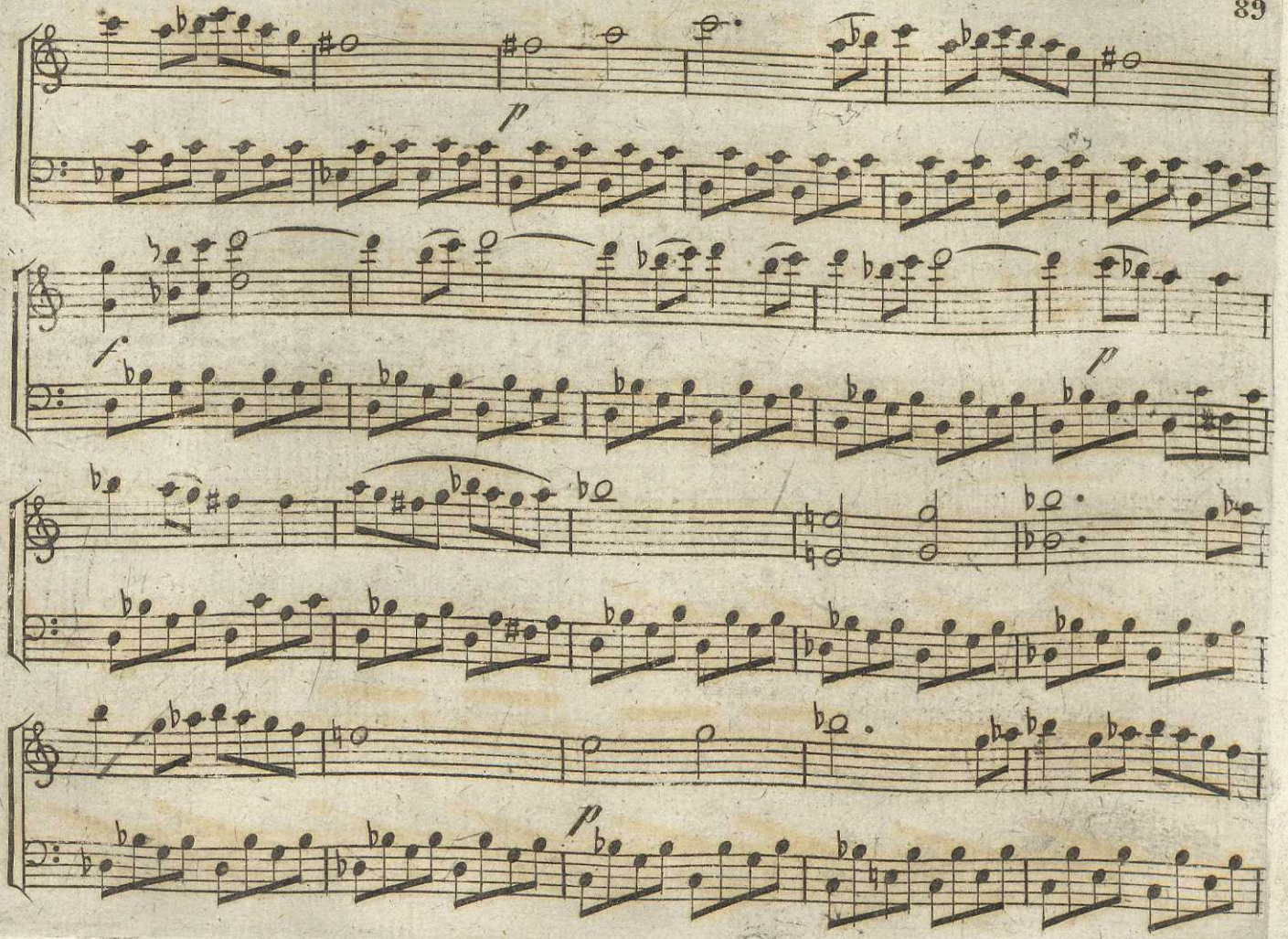
p
f
p
p

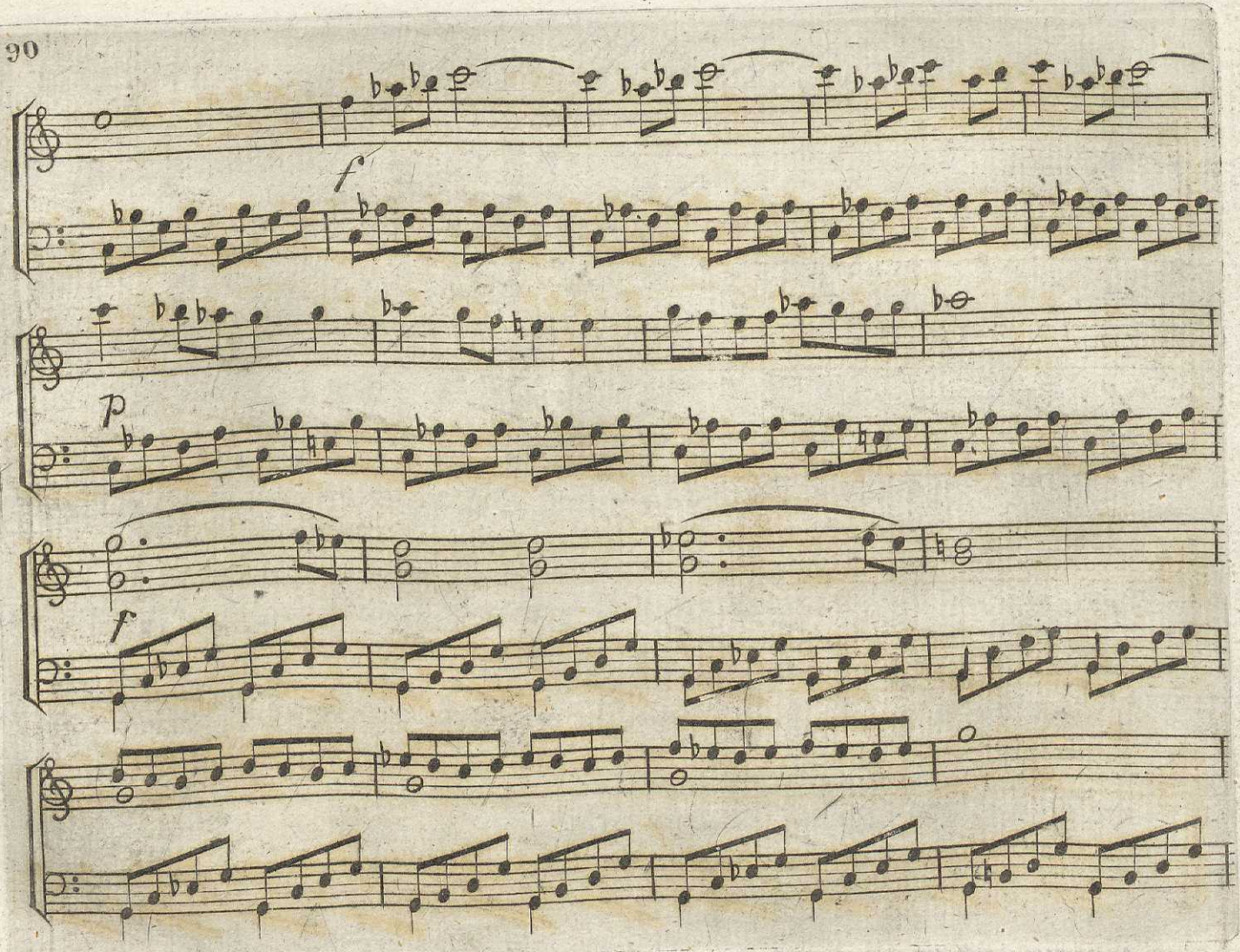
f
p
f

ff
p
ff

Echo

Musik af Passy

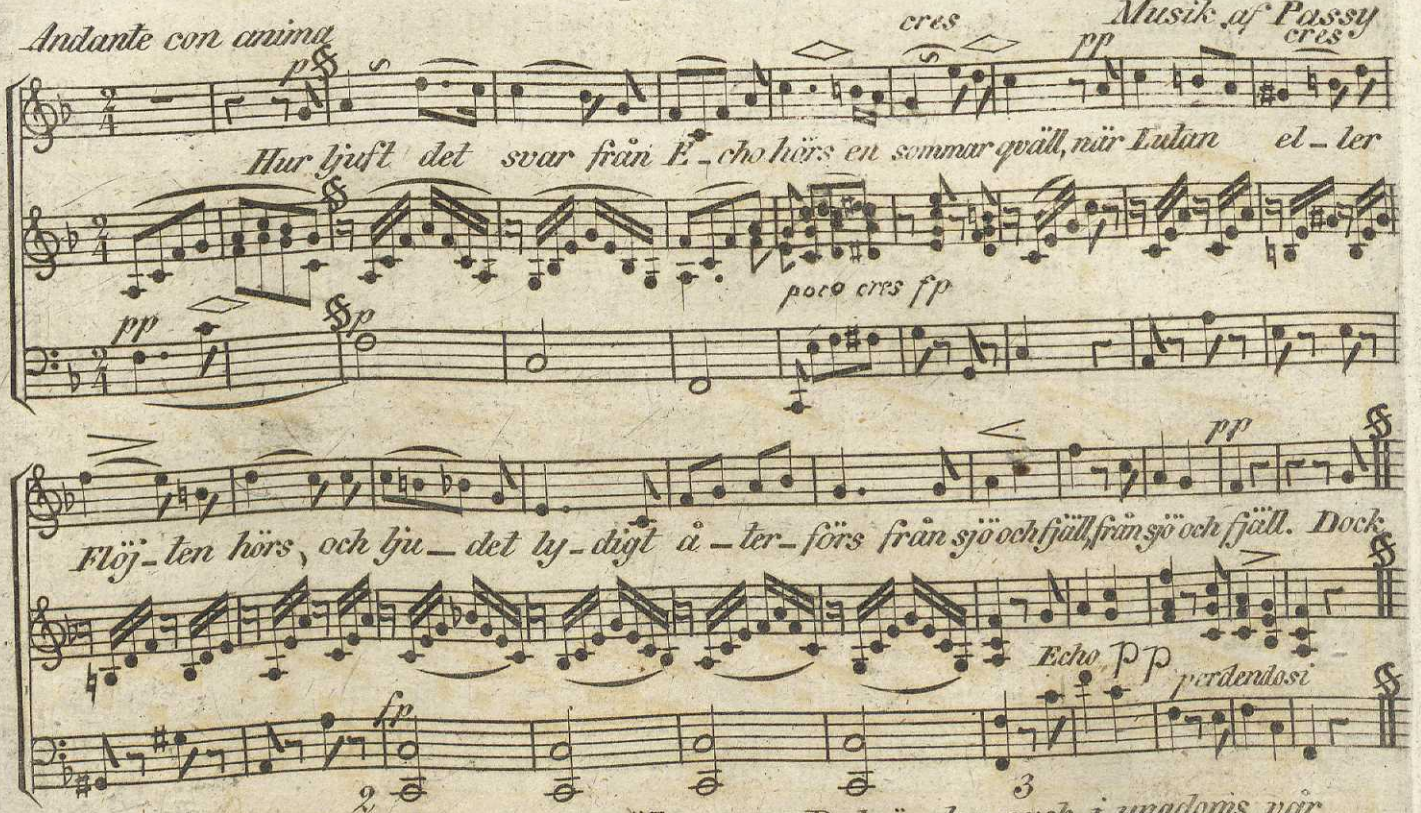

2.

Dock Kärleks Echo gör mer säll
och mer förmår,
Än något som från sjö och fjäll
en vacker månskens sommarqväll
Min Luta får! //.

3

Det är den suck i ungdoms vår
och ändast då;
Den suck som från mitt hjerta går
till den, hvars svar jag återfår:
En suck också! //.

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 24 och 25.

Air Favorit de l'Opera Alexis af D'Aalayrac

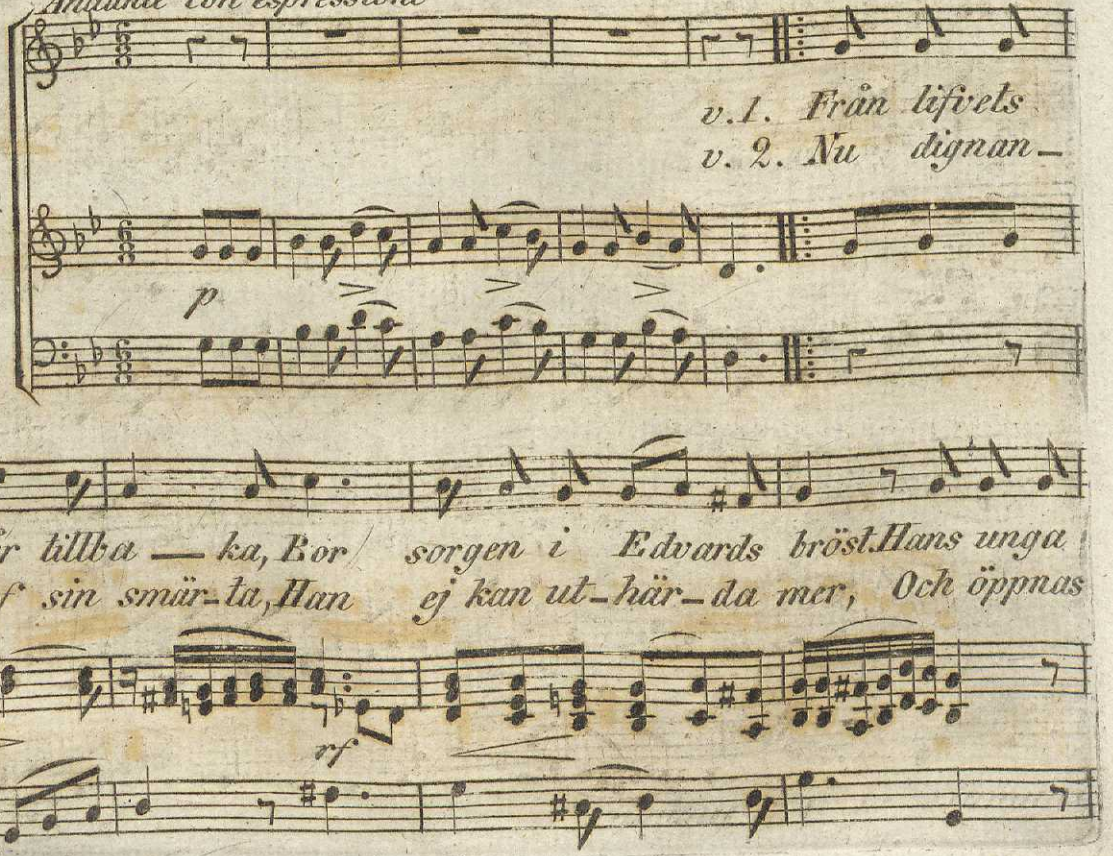

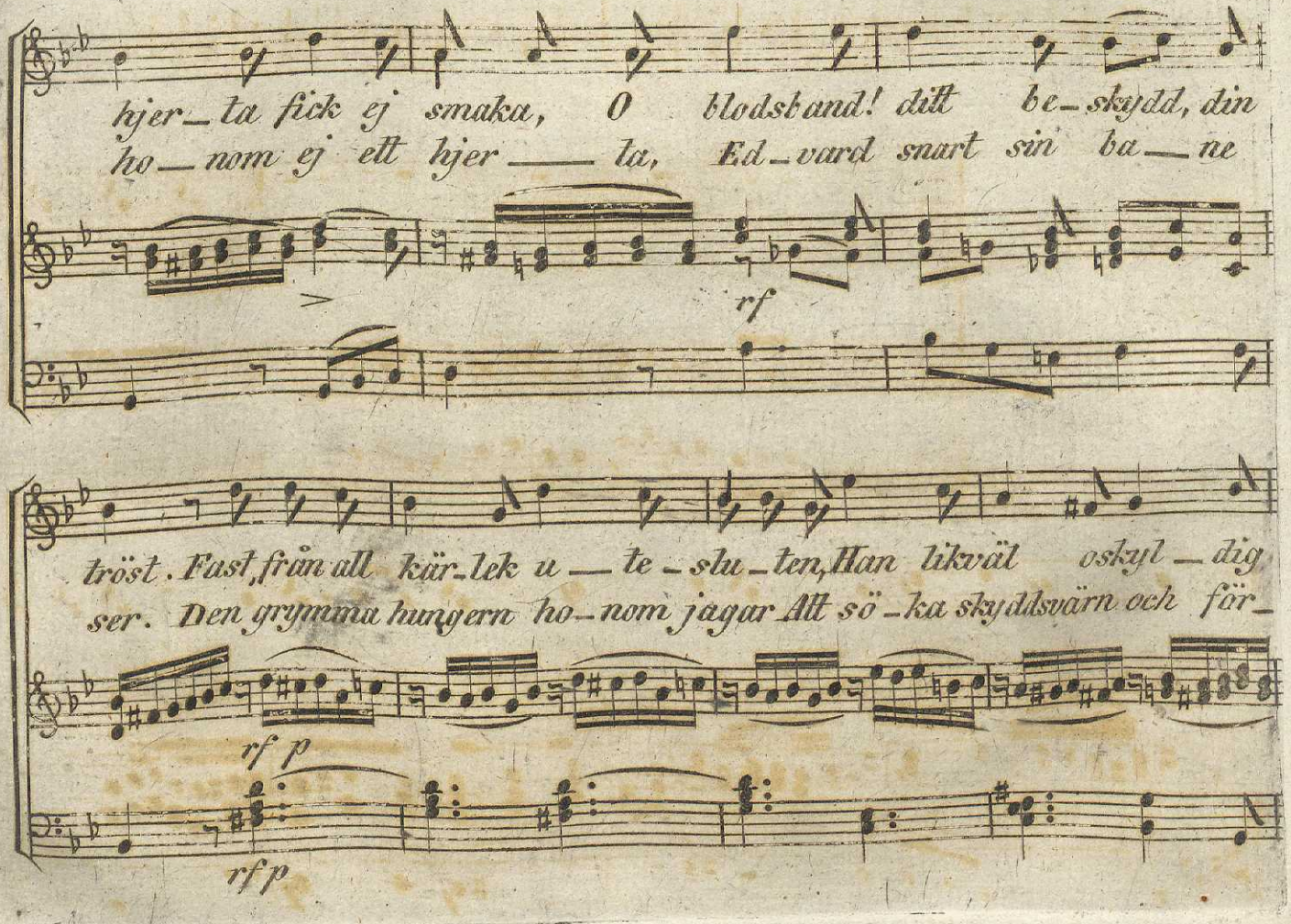
hjer_ta fick ej smaka, O blodsband! ditt be_skydd, din
ho_nom ej ett hjer____ta, Ed_vard snart sin ba__ne
rf
tröst. Fast från all kär_lek u__te_slu_ten, Han likväl oskyl_dig
ser. Den grymma hungern ho_nom jagar Att sö_ka skyddsvärn och för_
rf p
rf p

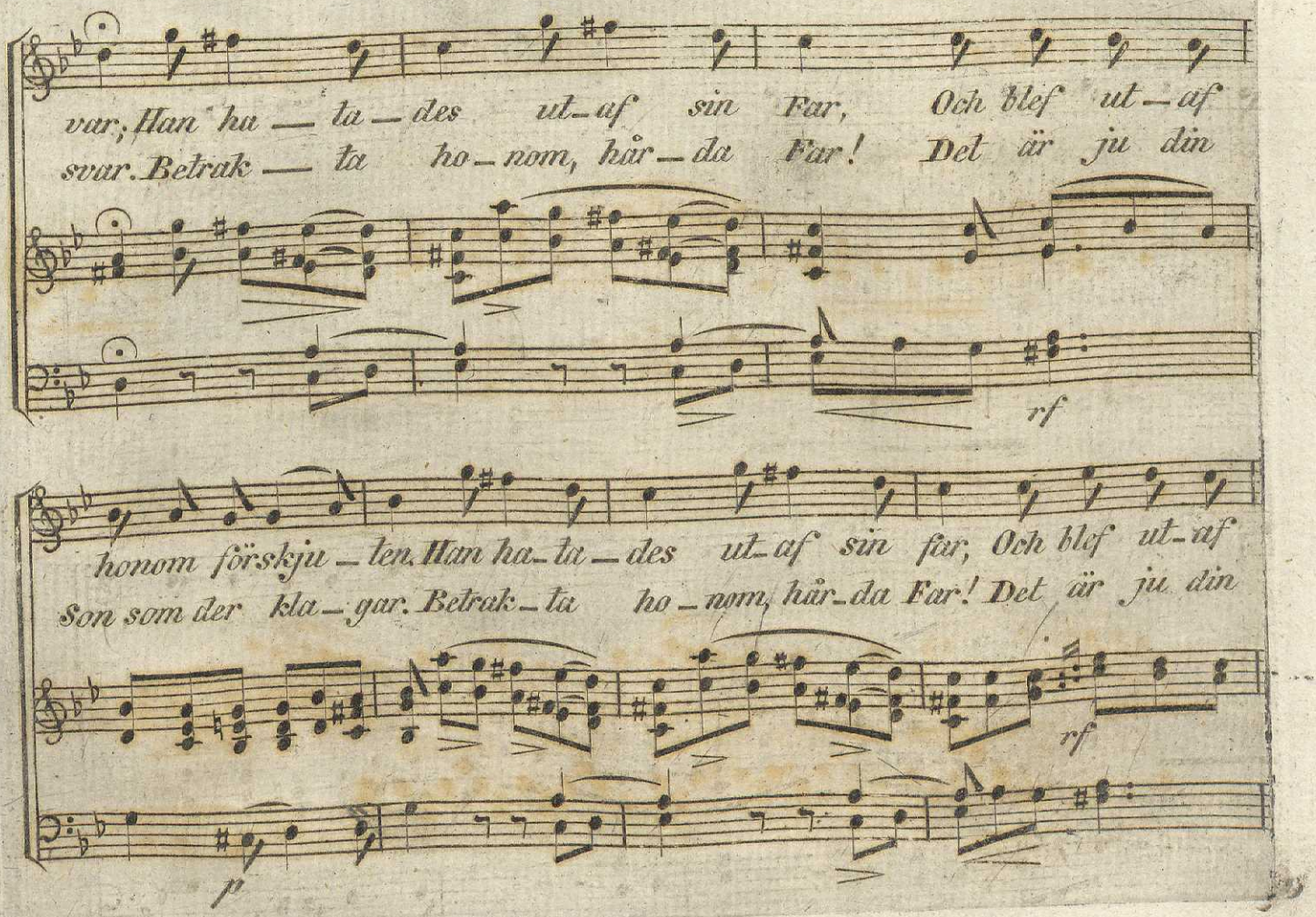
var; Han ha — ta — des ut — af sin Far, Och blef ut — af
svar. Betrak — ta ho — nom, hår — da Far! Det är ju din
rf
honom förskju — len. Han ha — ta — des ut — af sin far; Och blef ut — af
Son som der kla — gar. Betrak — ta ho — nom, hår — da Far! Det är ju din
rf
p

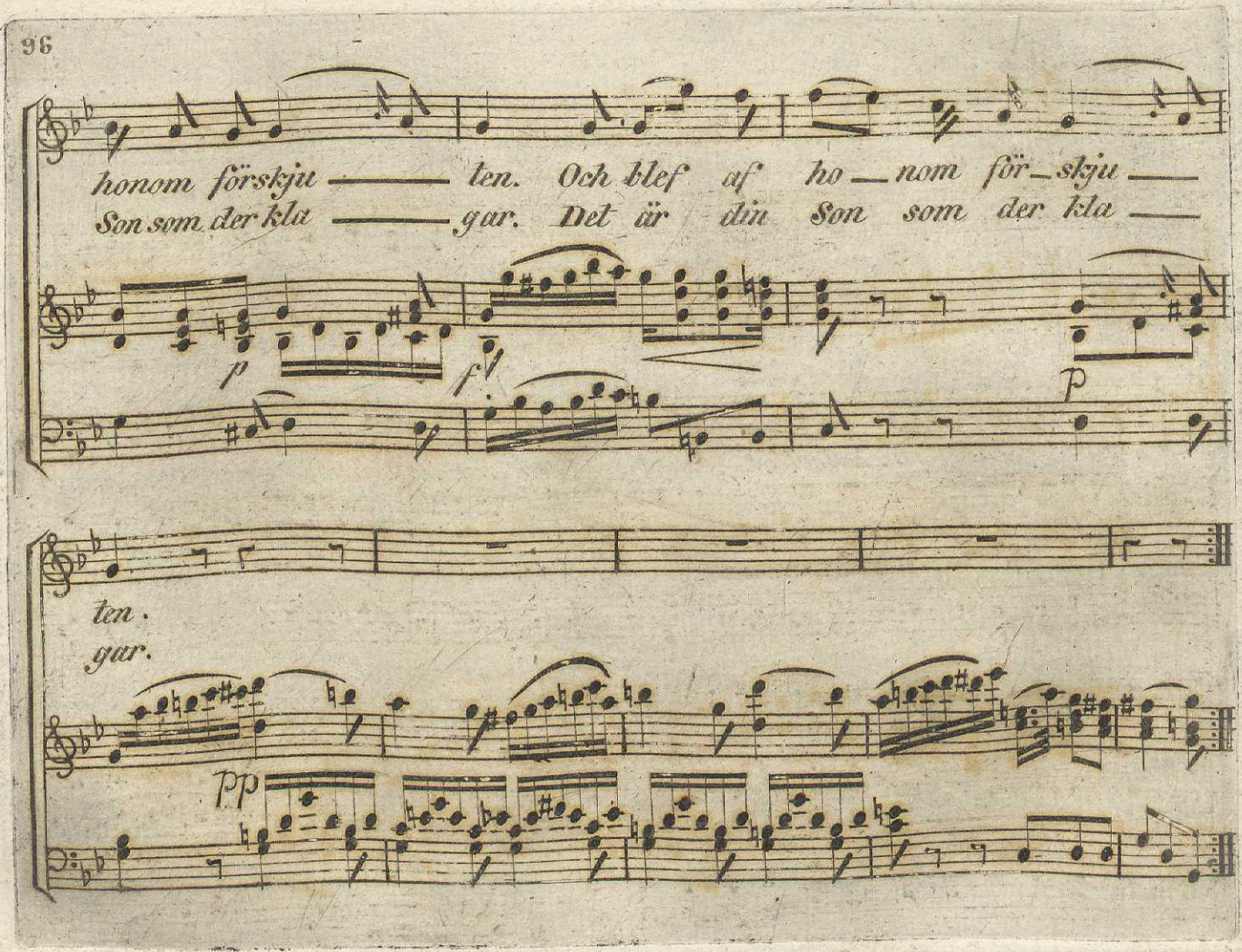
honom förskju — ten. Och blef af ho — nom för — skju —
Son som der kla — gar. Det är din Son som der kla —
p
f
P
ten.
gar.
pp

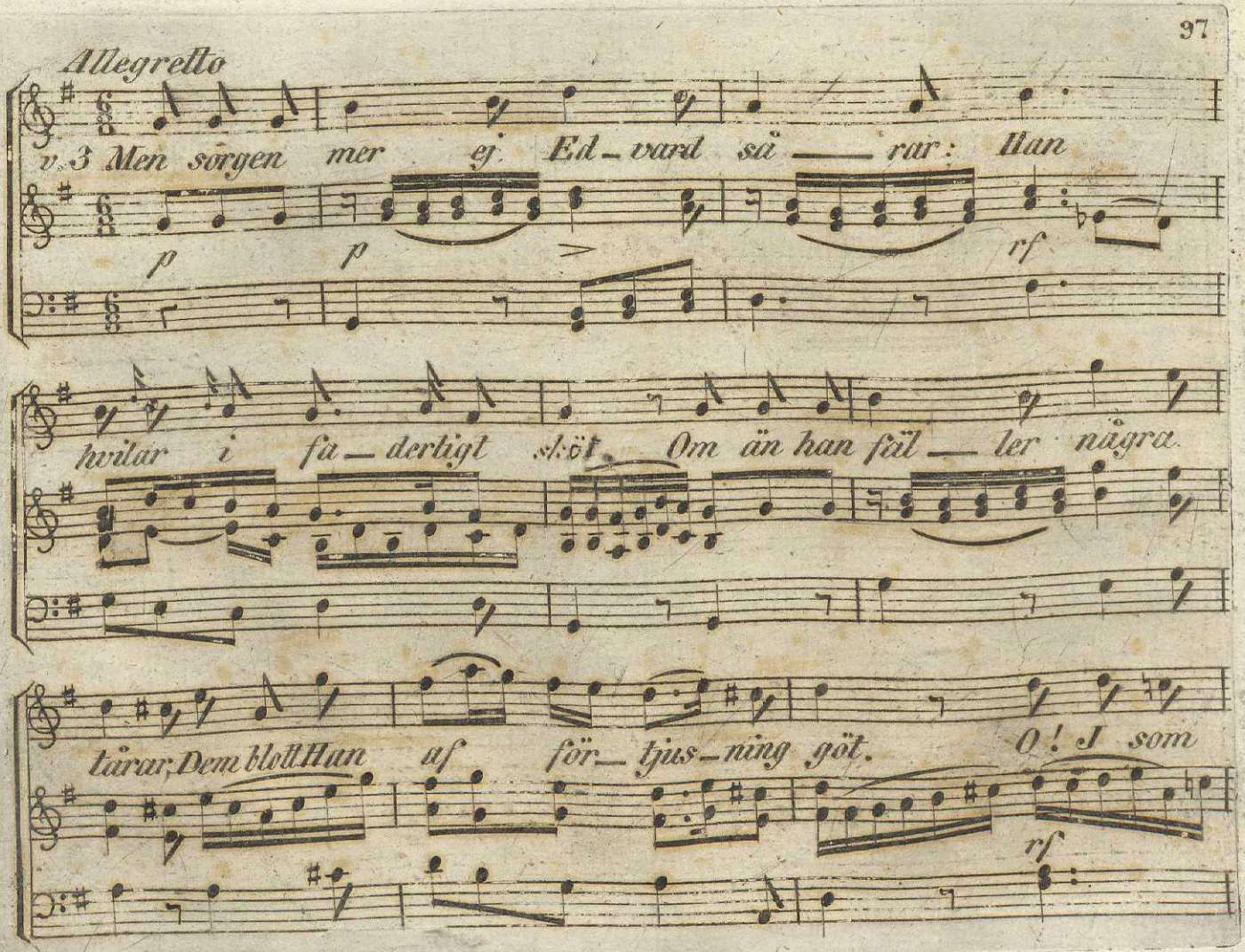
Allegretto
v. 3 Men sörgen mer ej Ed_vard så ___ rar: Han
p
p
rf
hvilar i fa_derligt sköt. Om än han fäl ___ ler några
tårar, Dem blott Han af för_tjus_ning göt. O! J som
rf

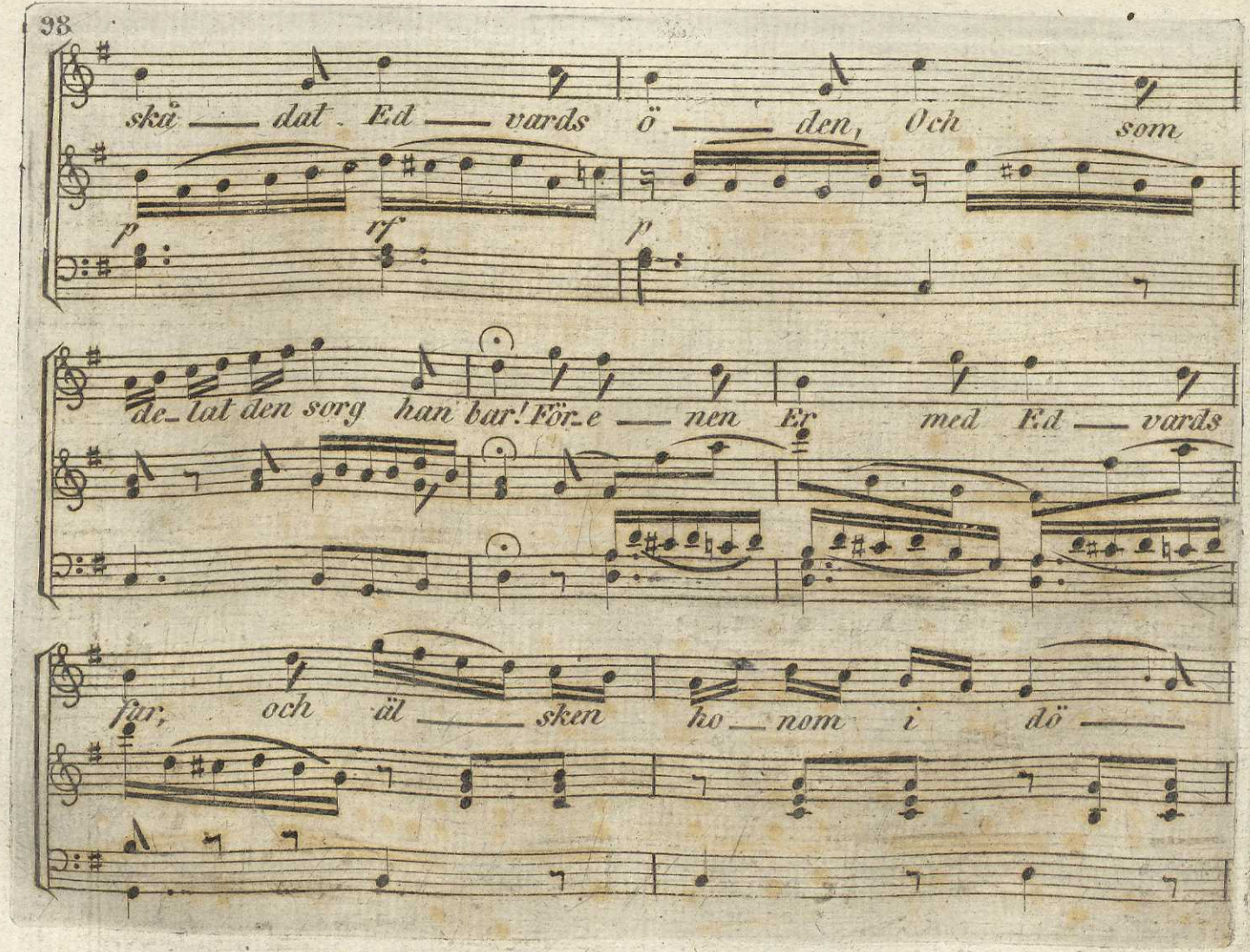
skä — dat Ed — vards ö — den, Och som
p
rf
p
de_lat den sorg han bar! För_e — nen Er med Ed — vards
far, och äl — sken ho — nom i dö —

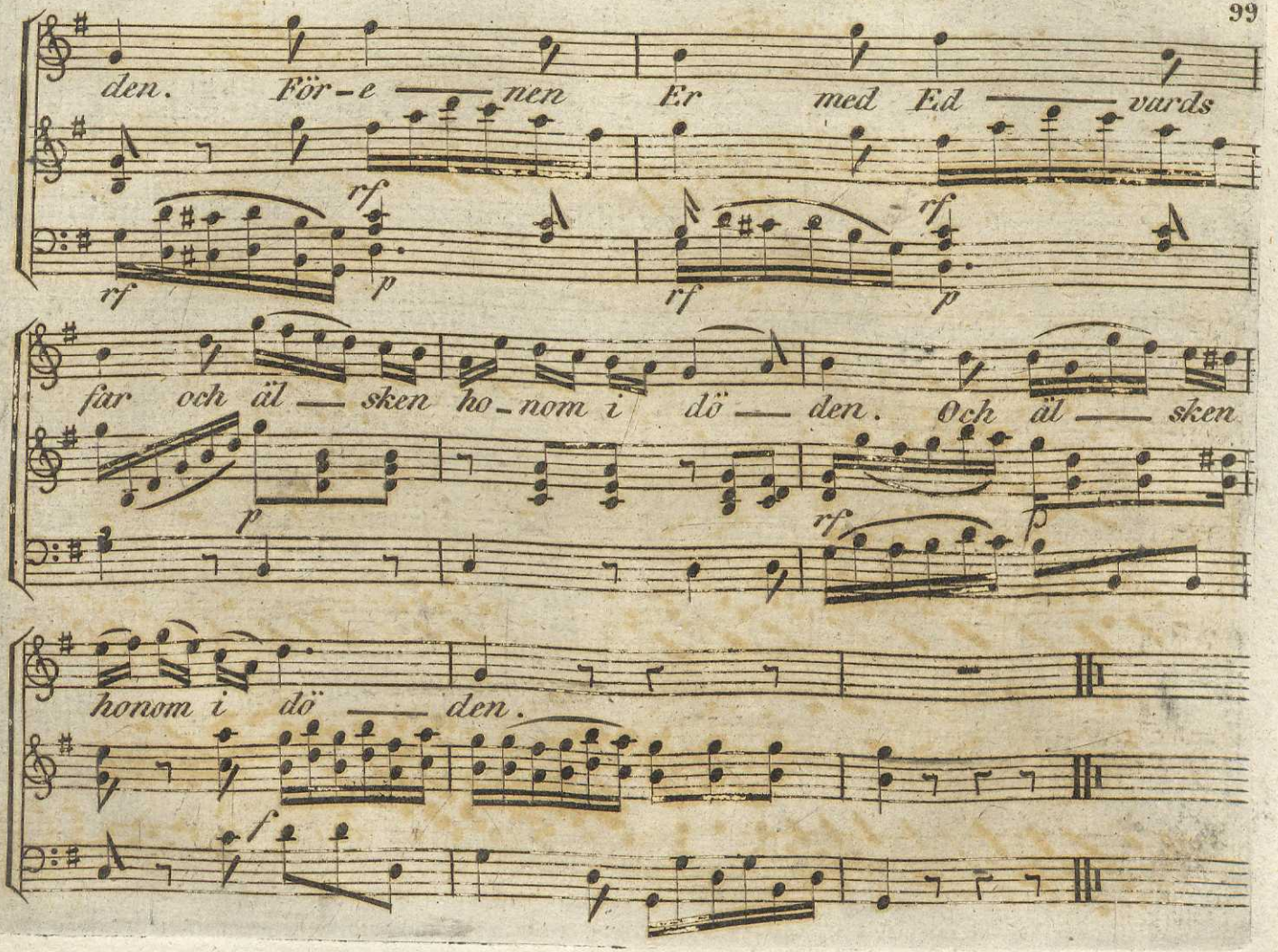
den. För-e nen Er med Ed vards
rf rf p rf rf p
får och äl — sken ho-nom i dö — den. Och äl — sken
p rf p
honom i dö — den.
f

Romance of J.N.Hummel.

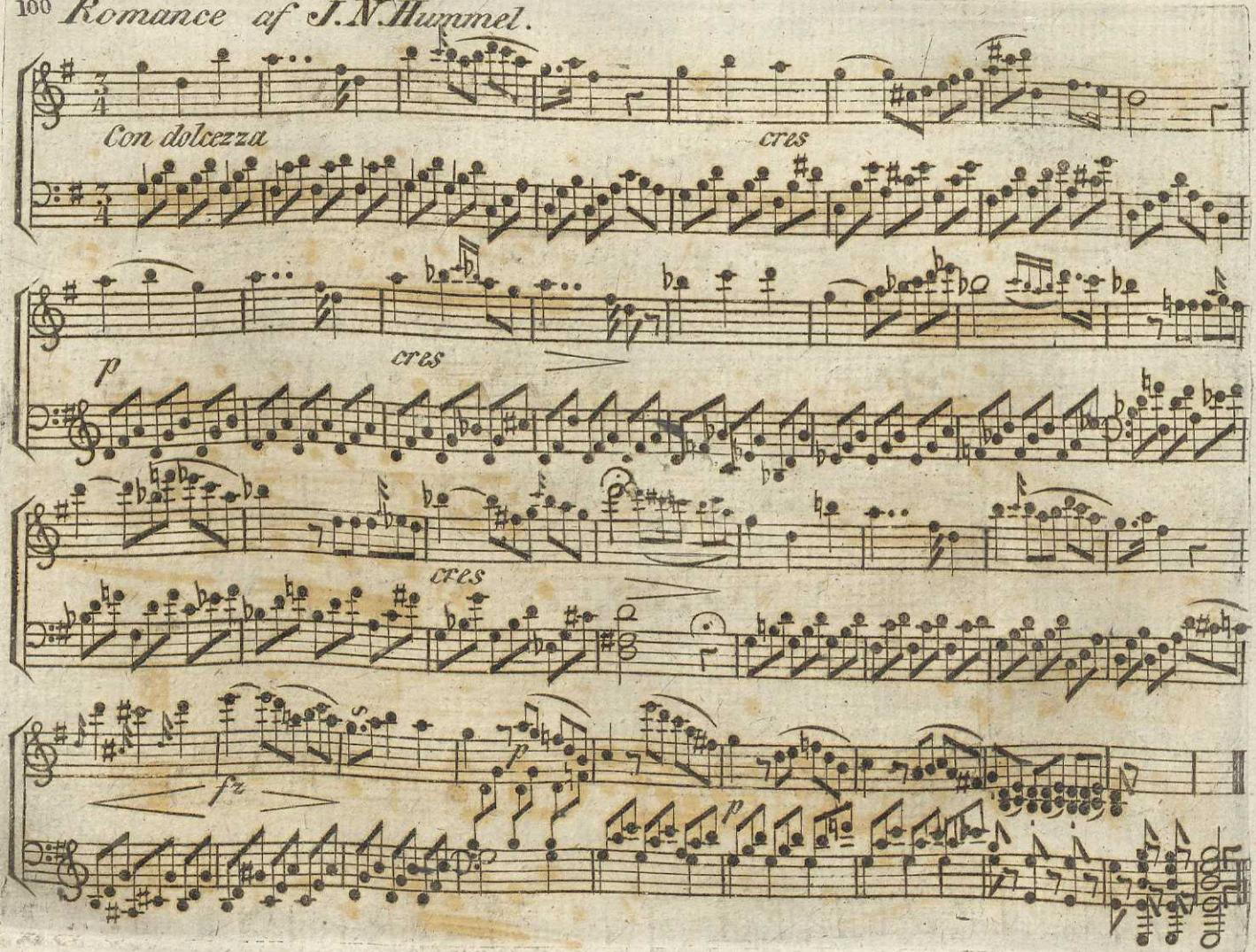

År 1824

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 26 och 27.

Introduction
et
Grande Marche
par
Fred. Ries.

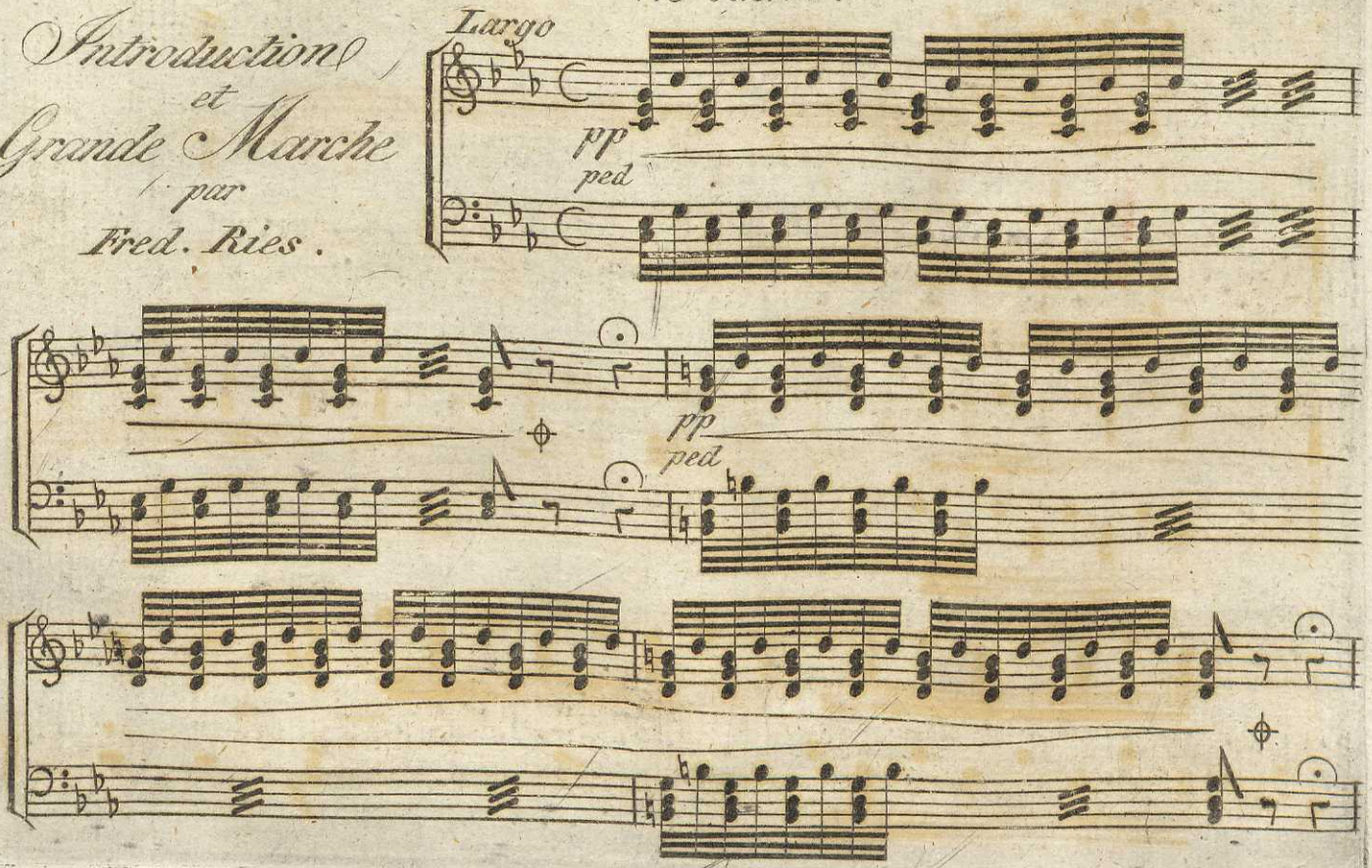

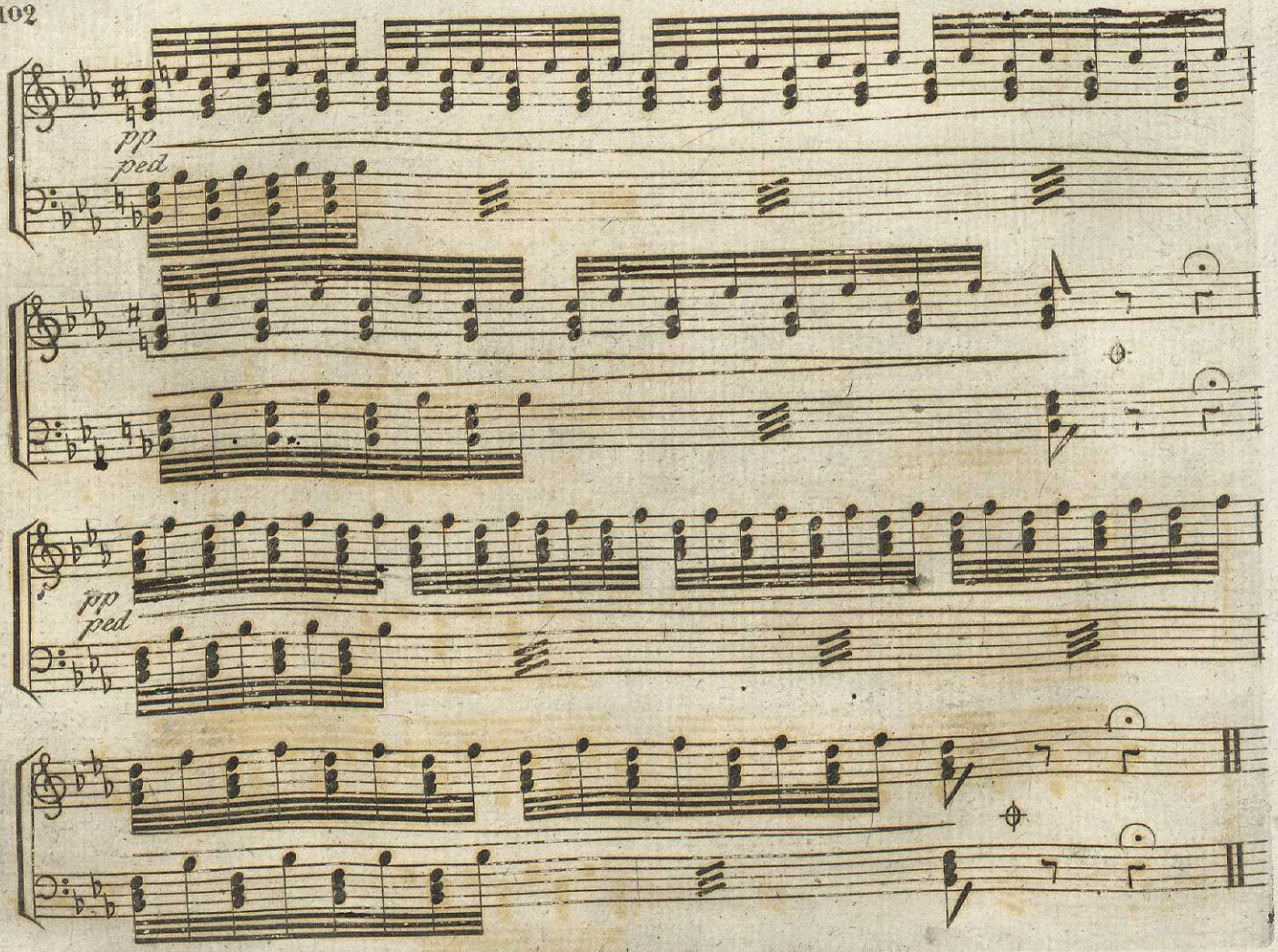
pp
ped
pp
ped

Marche

Un poco moderato

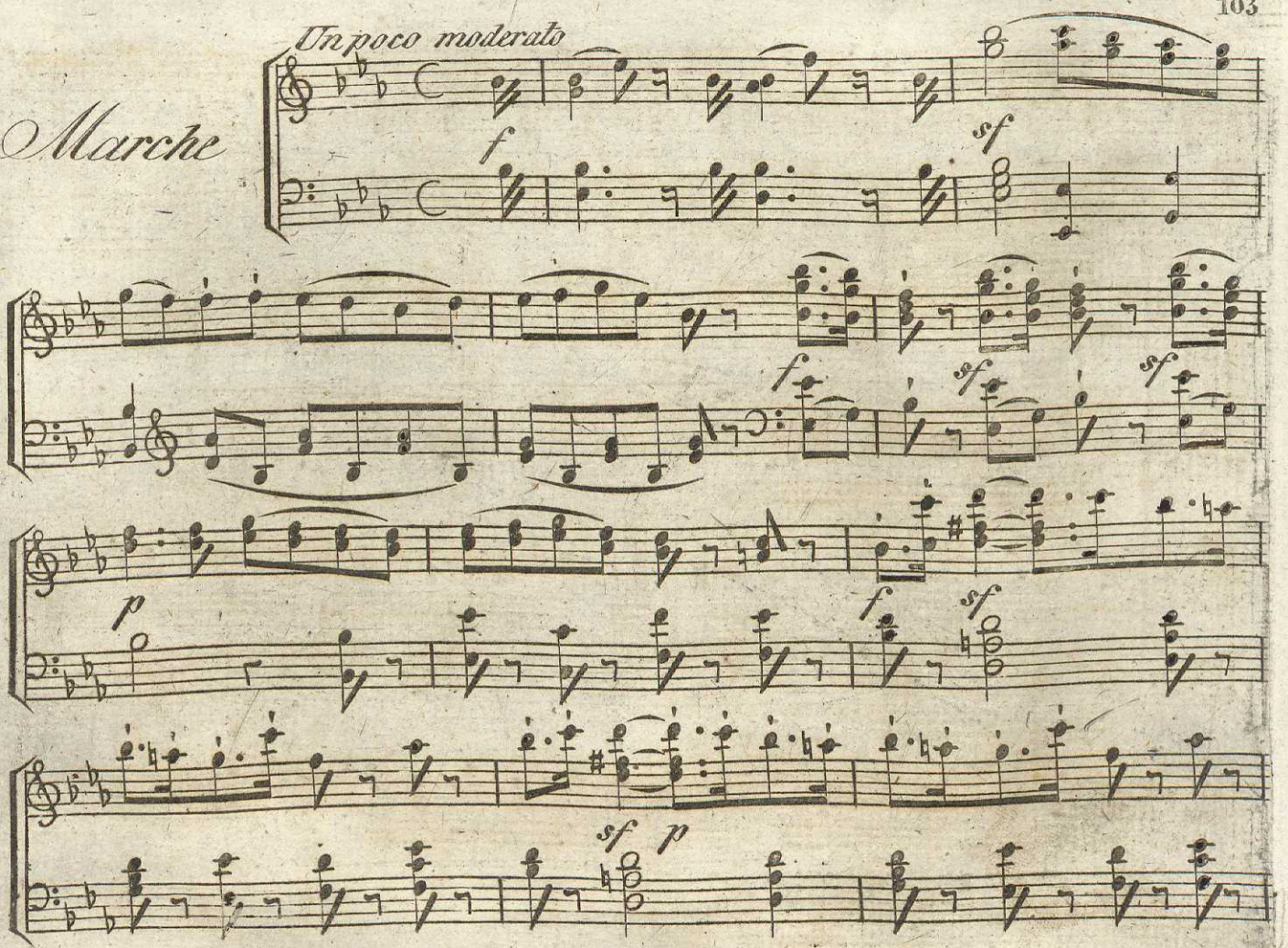

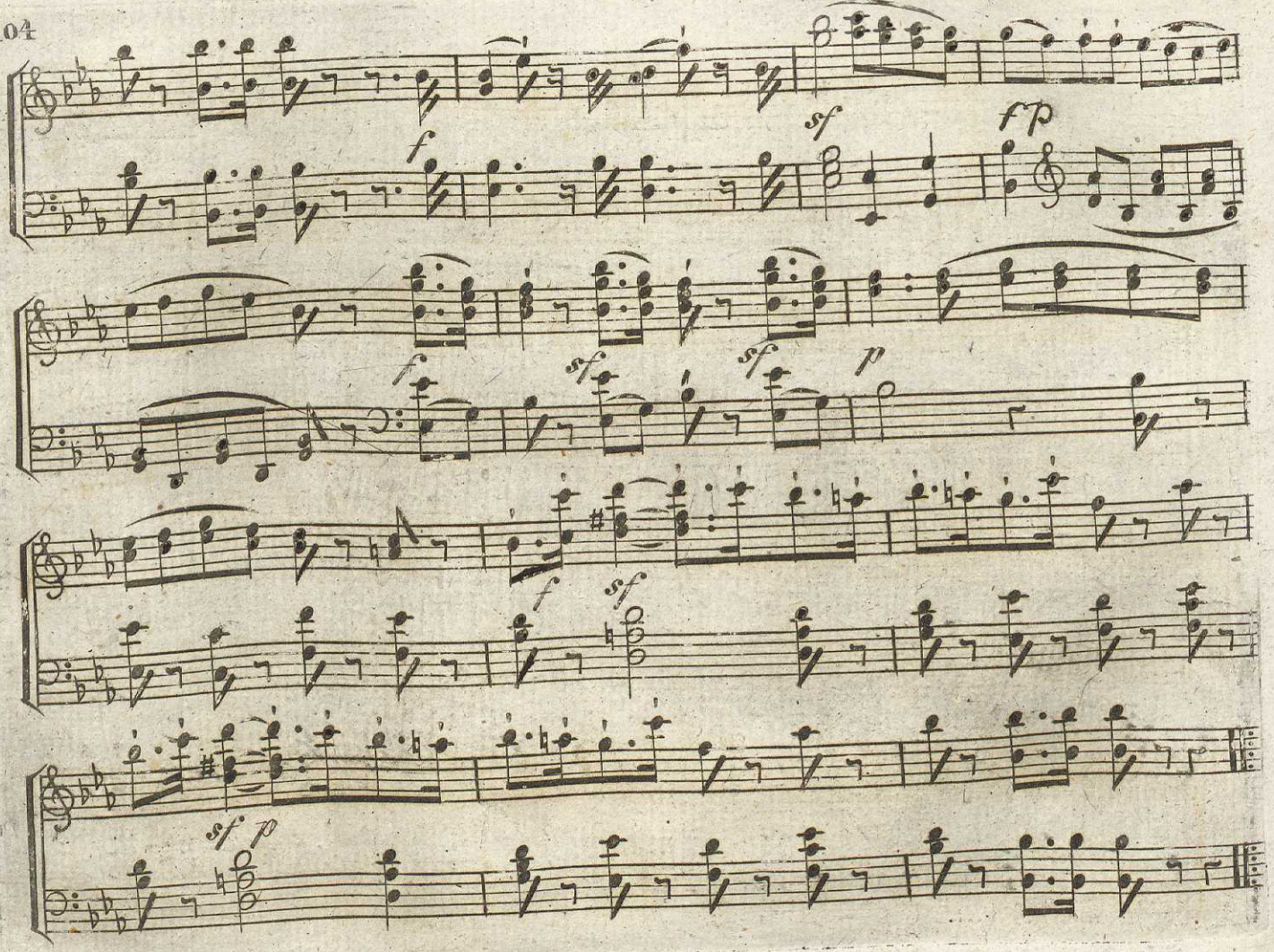
sf
fp
f
f
sf
sf
p
f
sf
sf
p

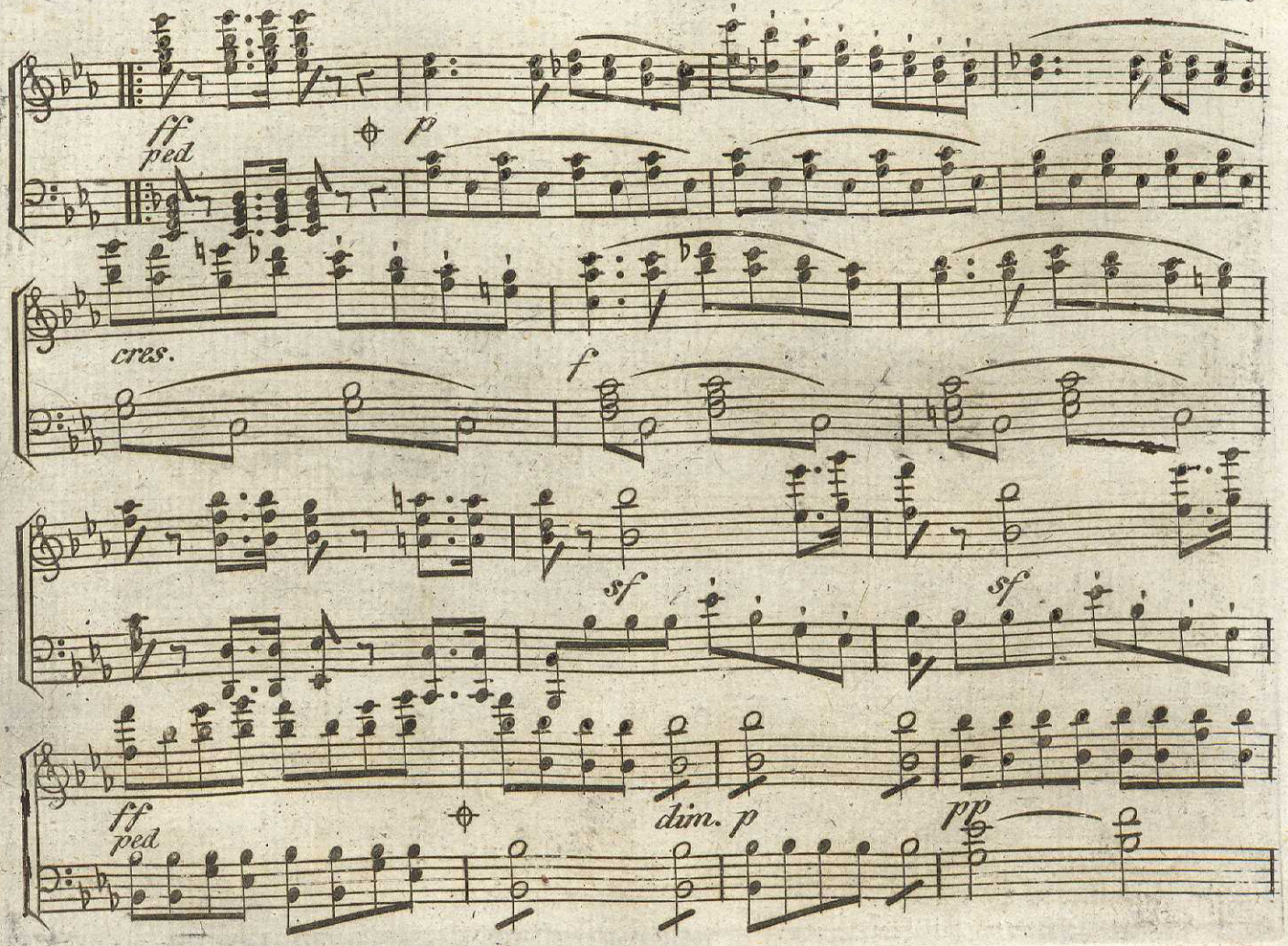
ff
ped
p
cres.
f
sf
sf
ff
ped
dim. p
pp

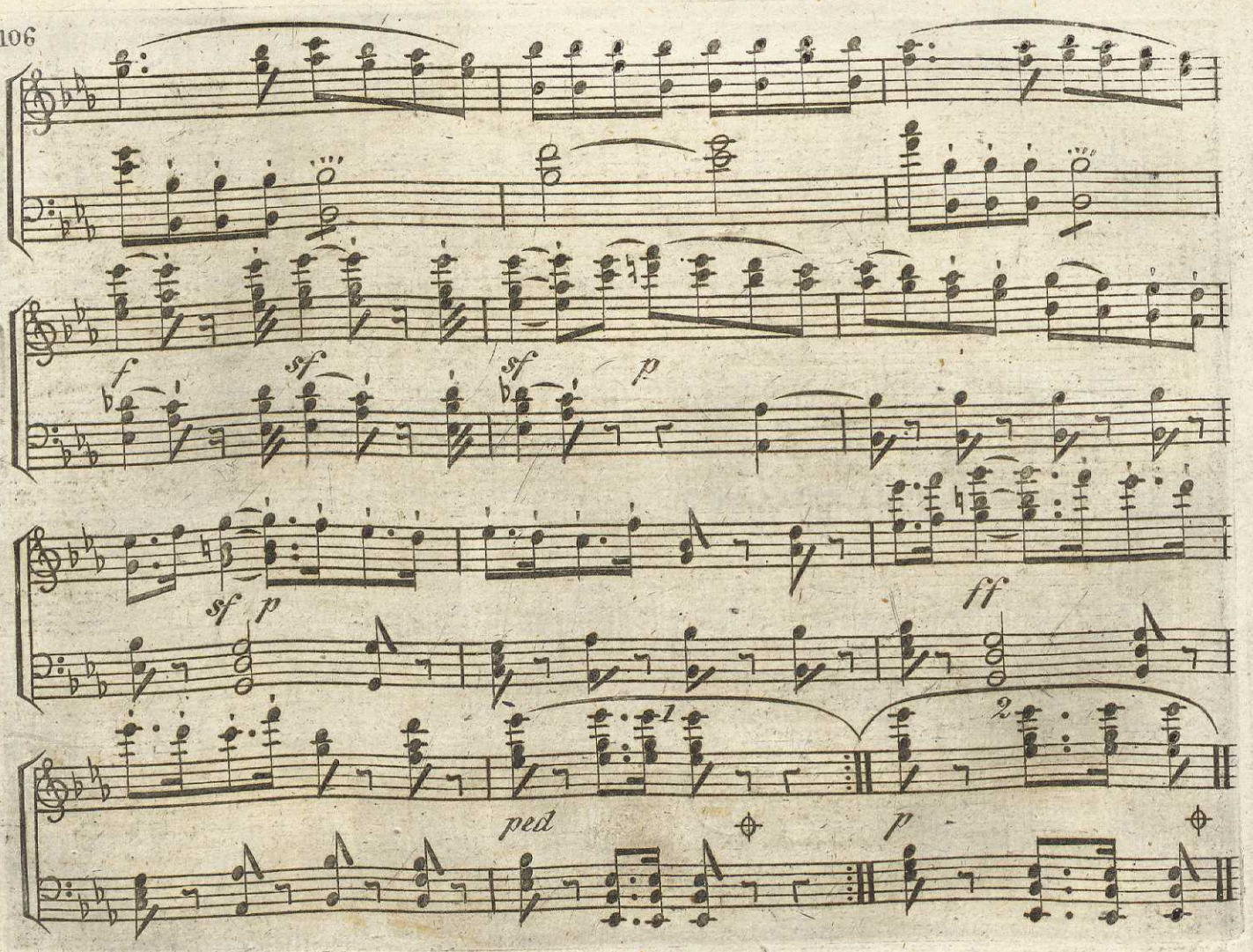
f
sf
sf
p
sf
p
ff
1
2
ped
p

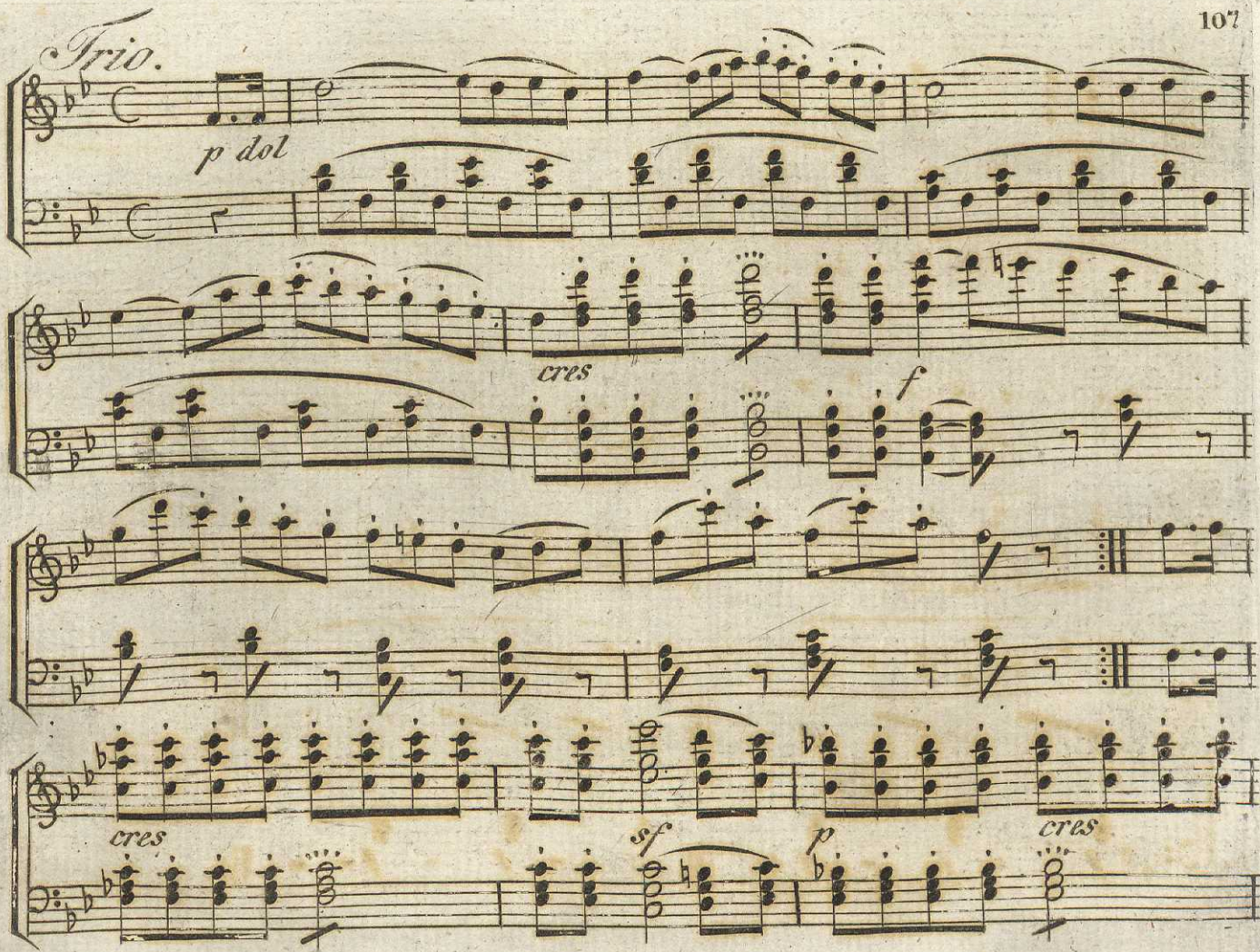
Trio.
p dol
cres
f
cres
sf
p
cres

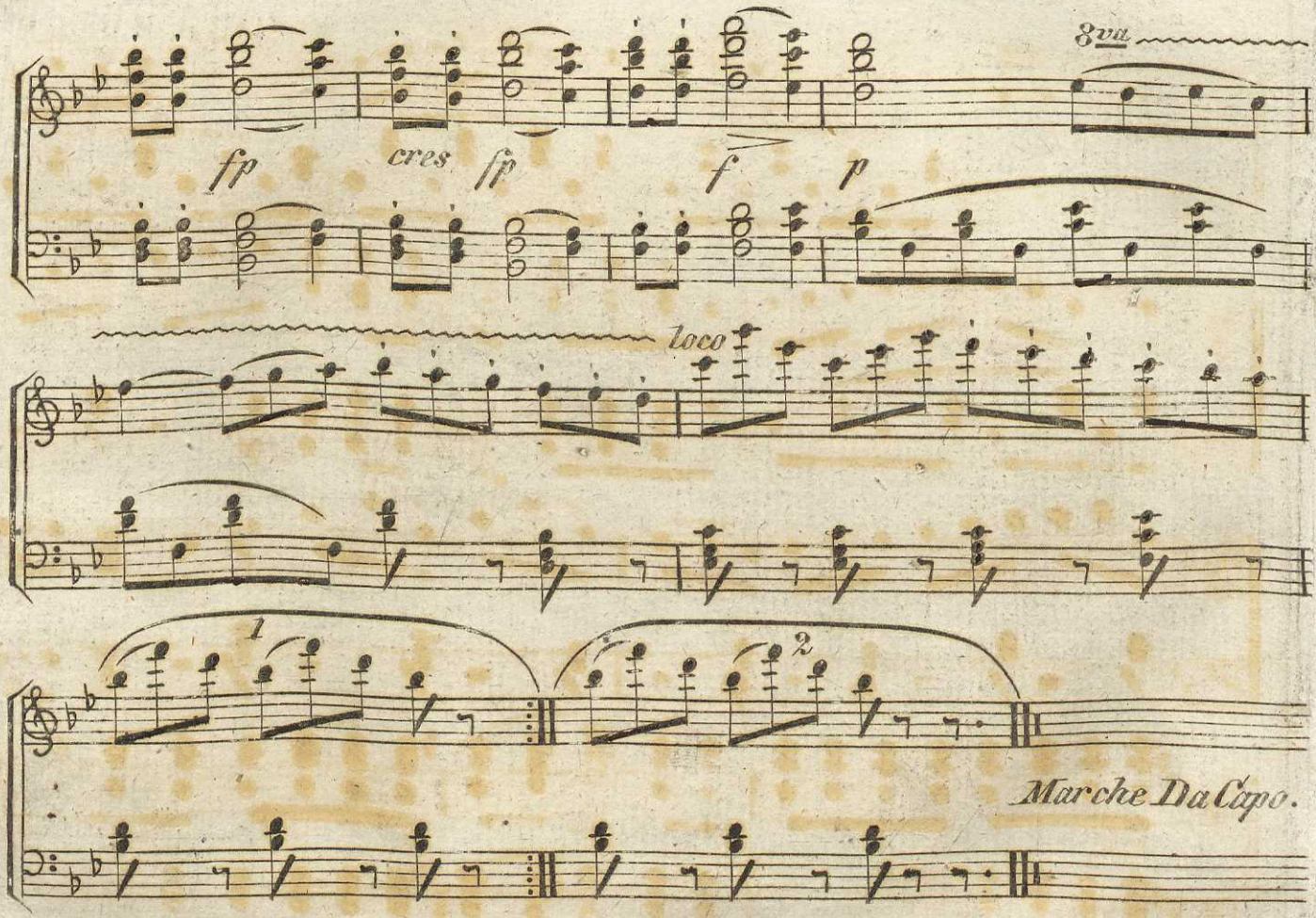
8va
fp
cres
ff
f
p
loco
1
2
Marche Da Capo.

År 1823

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 28, 29 och 30.

Allegretto

Hönshuset,
Badinage
af
Wikmanson

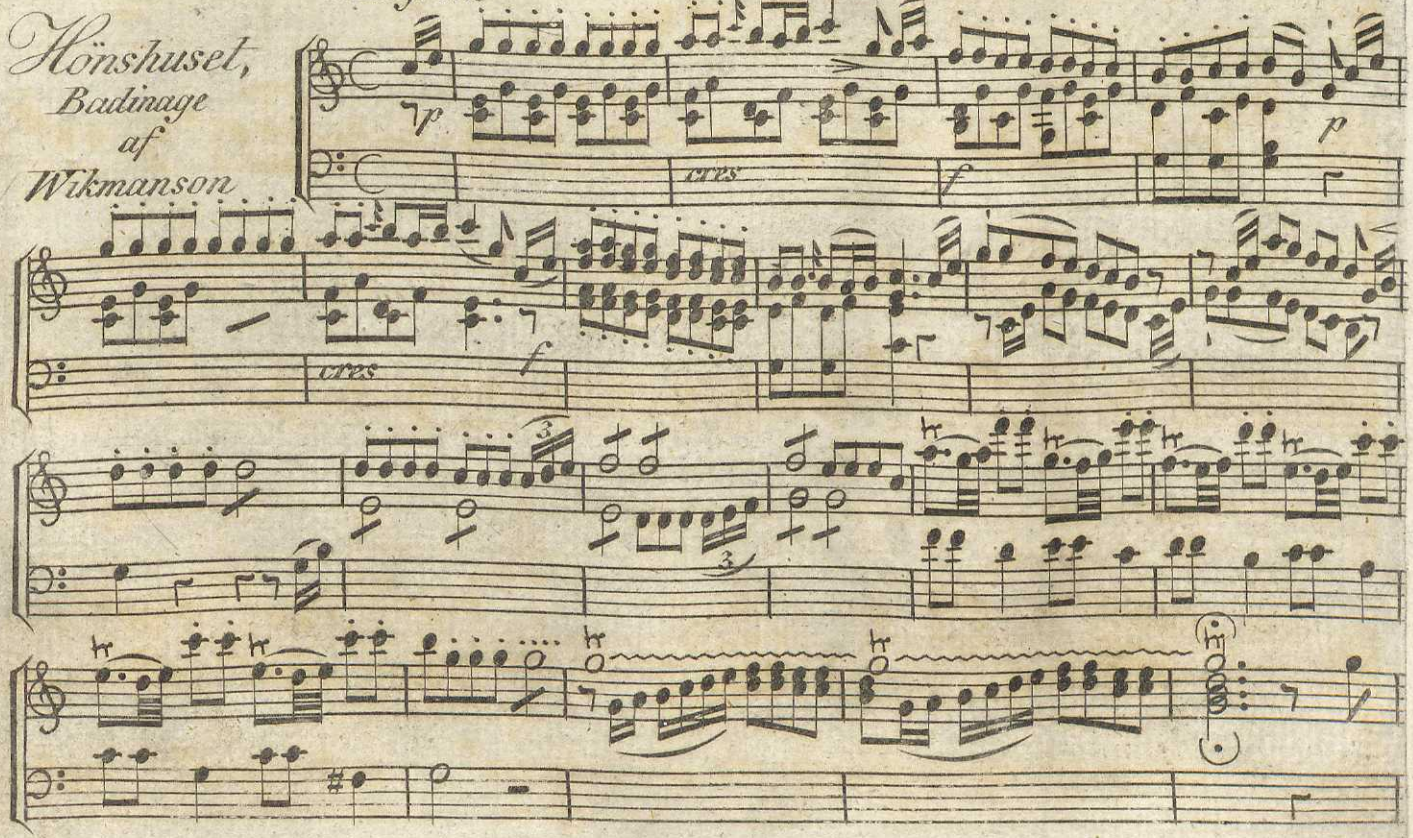

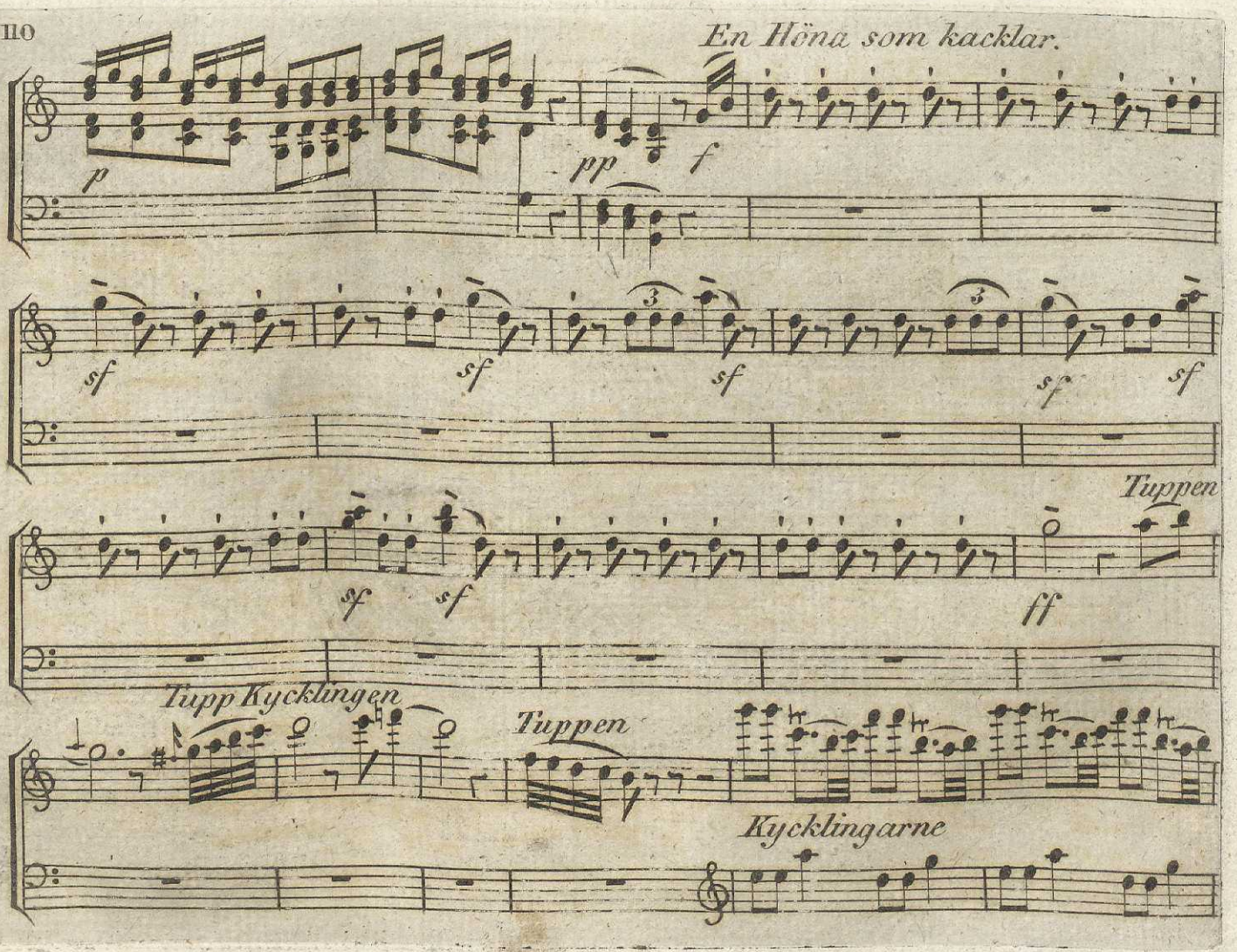
En Höna som kacklar.
p
pp
f
sf
sf
sf
sf
sf
sf
sf
ff
Tuppen
Tupp Kycklingen
Tuppen
Kycklingarne

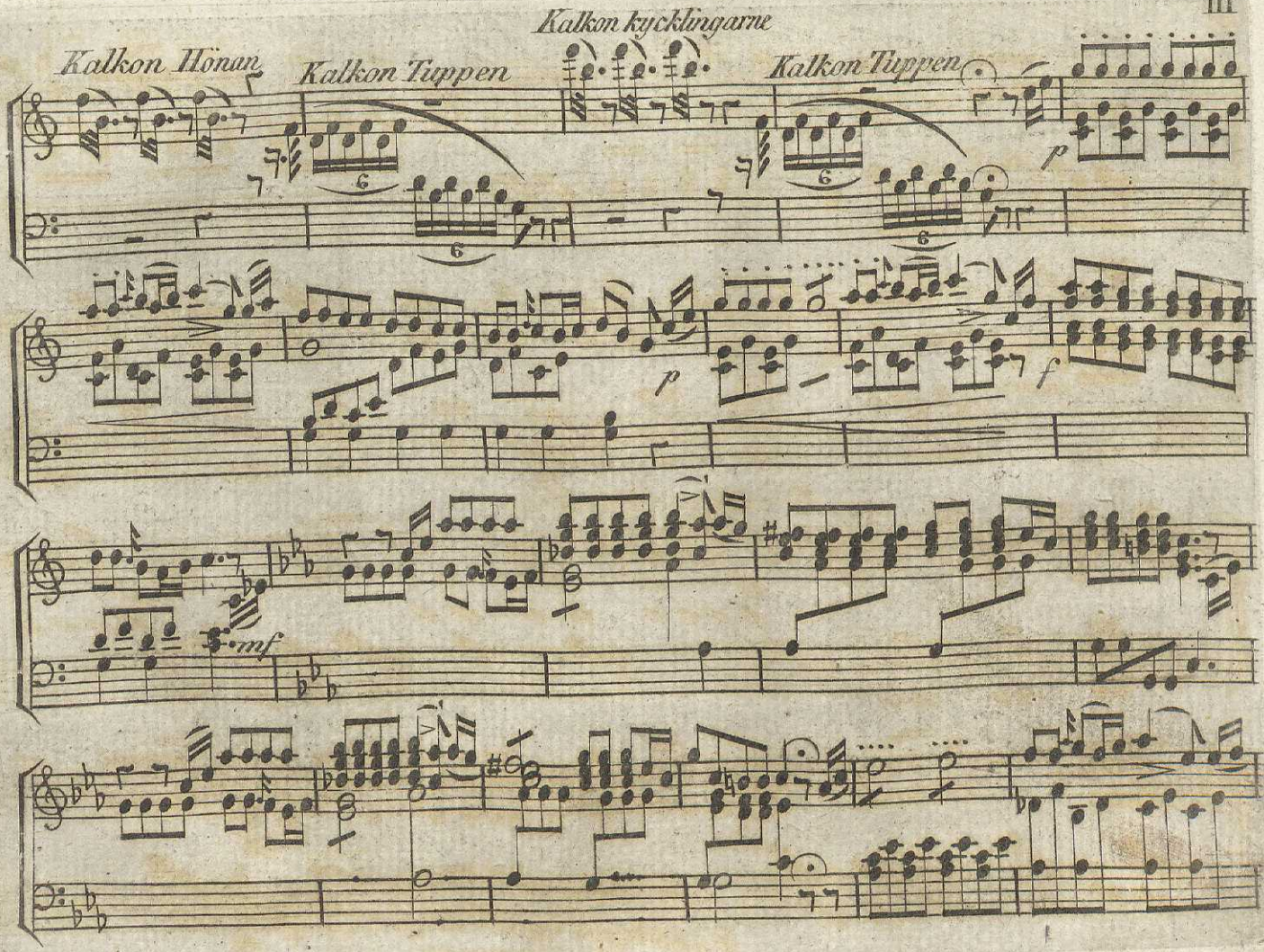
Kalkon Hönan
Kalkon Tuppen
Kalkon kycklingarne
Kalkon Tuppen
p
p
f
mf

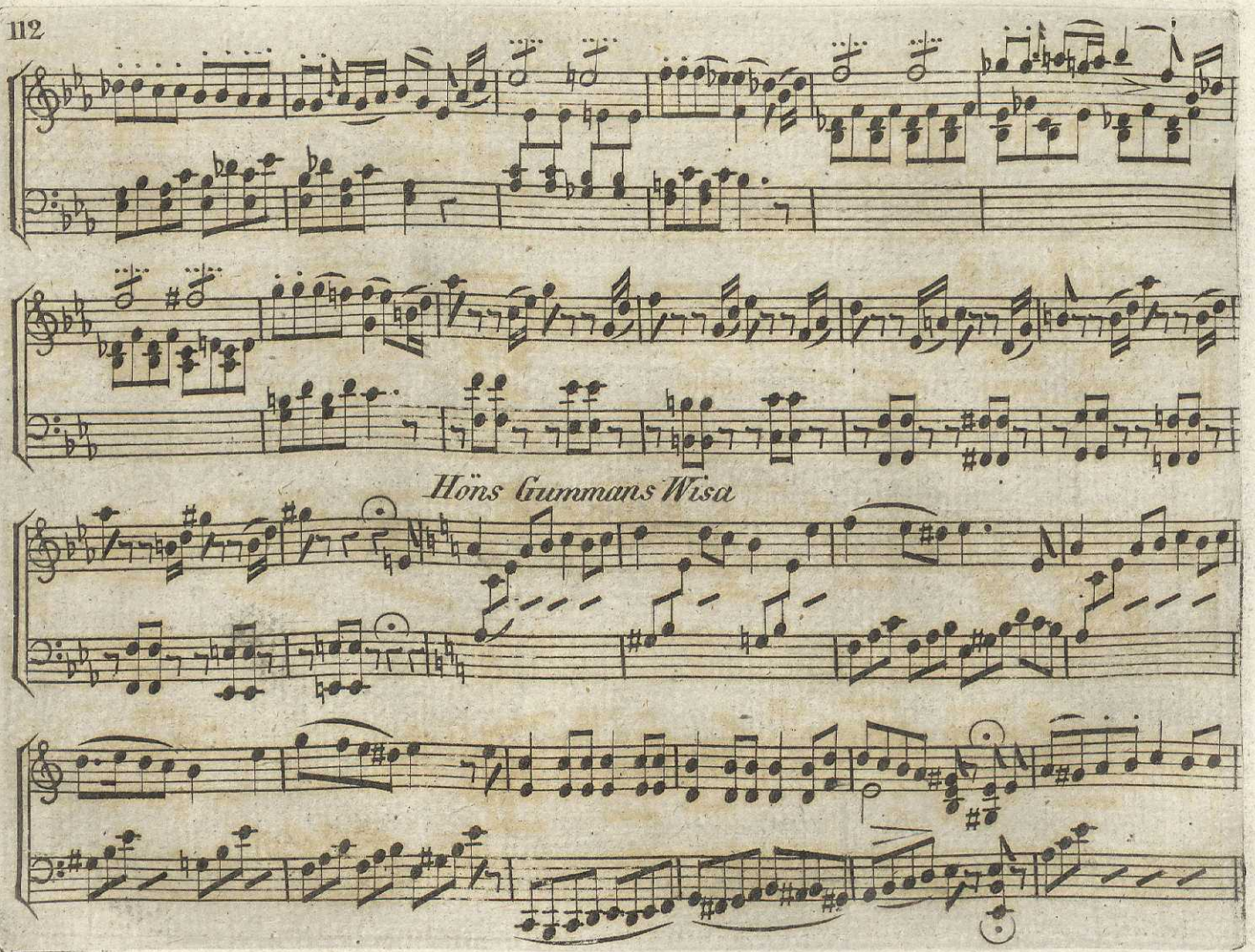
Höns Gummans Wisa

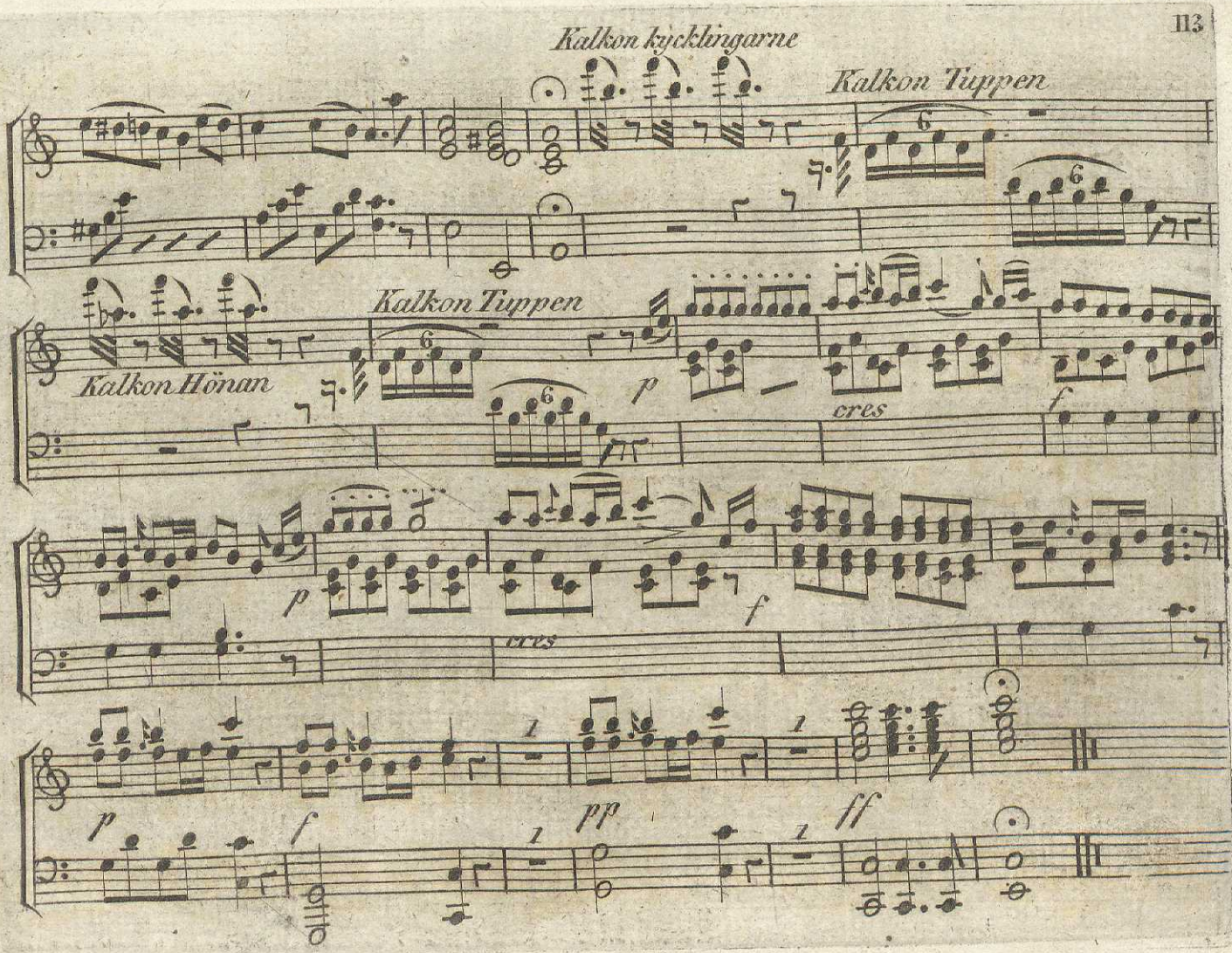
Kalkon kycklingarne
Kalkon Tuppen
Kalkon Tuppen
Kalkon Hönan
cres
cres

Kupletter
utur
Op. Två Ord
af
d'Alayrac

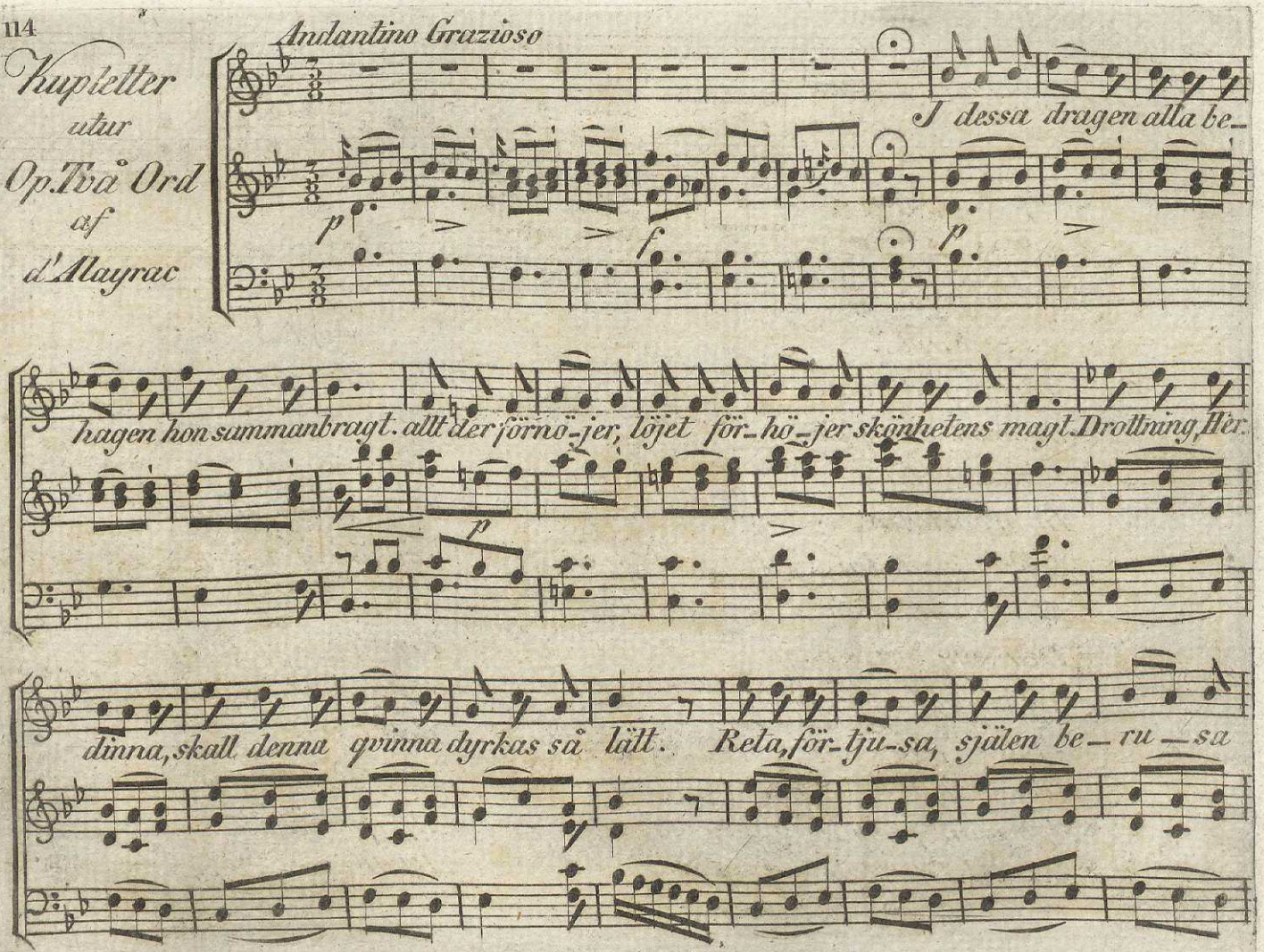

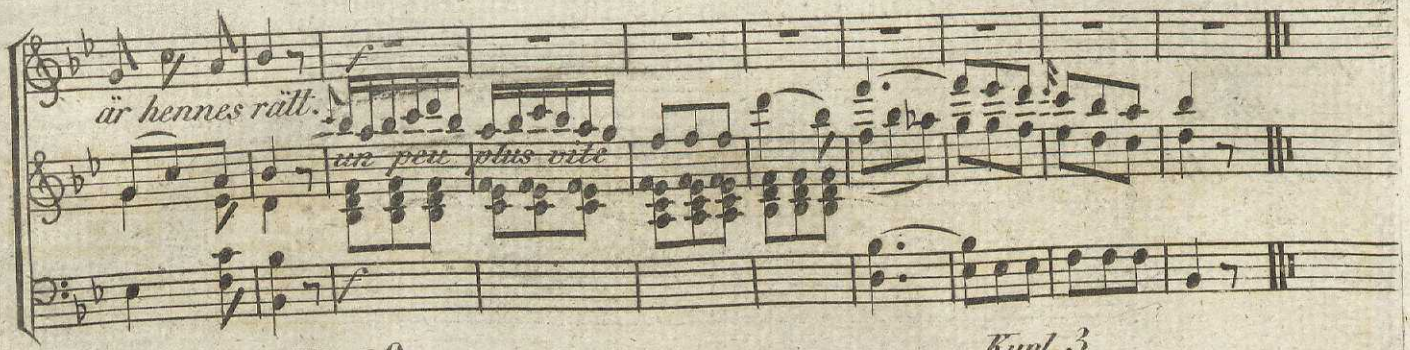

Kupl. 2

Men ni får röna,
Att med vår sköna
Ej lekas lär;
Ty ärbarheten,
Afvarsamheten
Mäst råda der.
Den som djerfs våga
Yppa sin låga
Afvisas plär.
Wördnan allena
Får man förena
Med kärlek här.

Kupl. 3

Här uti bygden
Följer då dygden
Skönheten åt!
Tillstå min Herre!
Sådant är värre
Än ett försåt.
Frukter som locka
Will man ju plåcka?
Hur hårdt är då,
Att, på det viset
Af paradiset
Blott åsyn få.

Kupl. 4 Allegro.

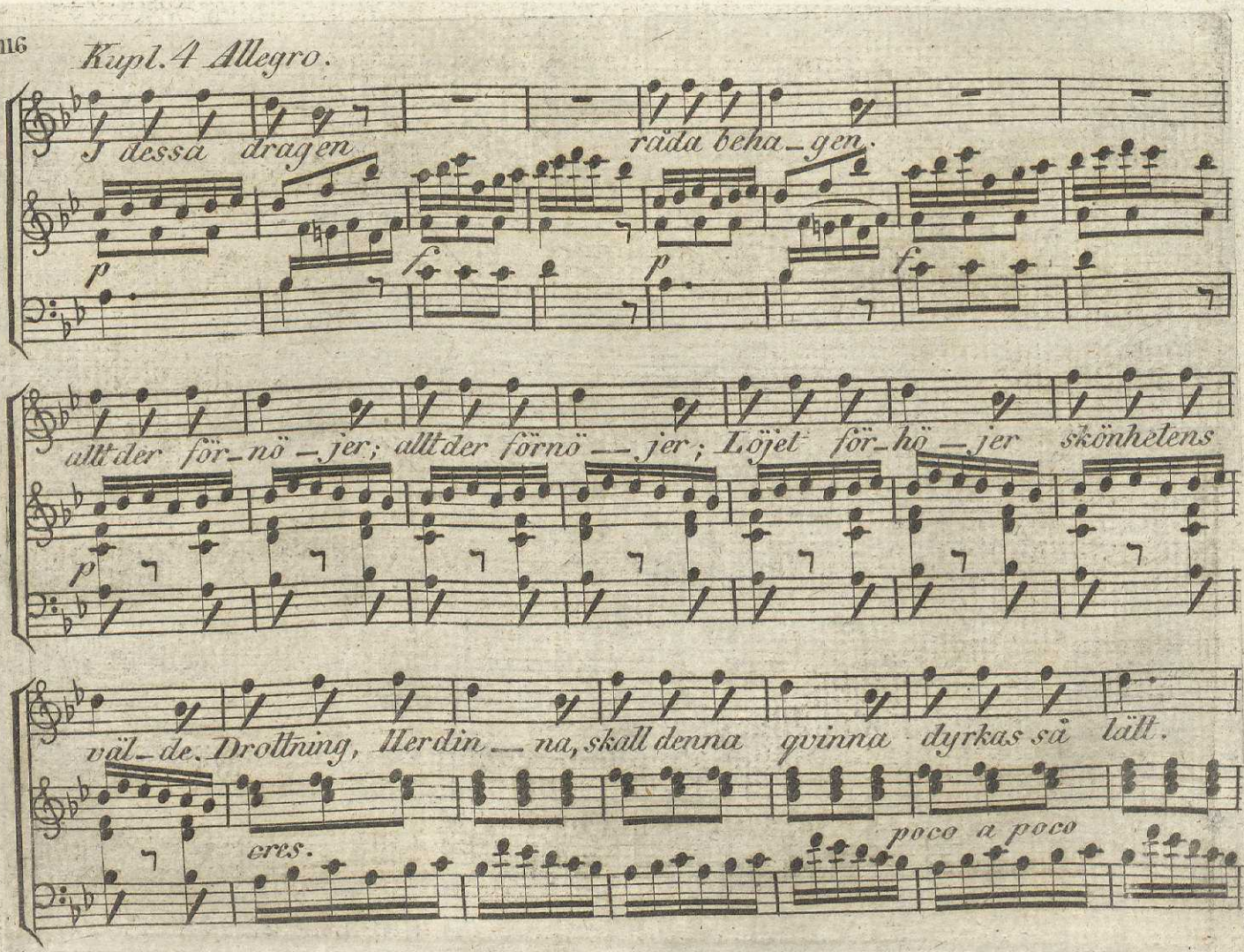

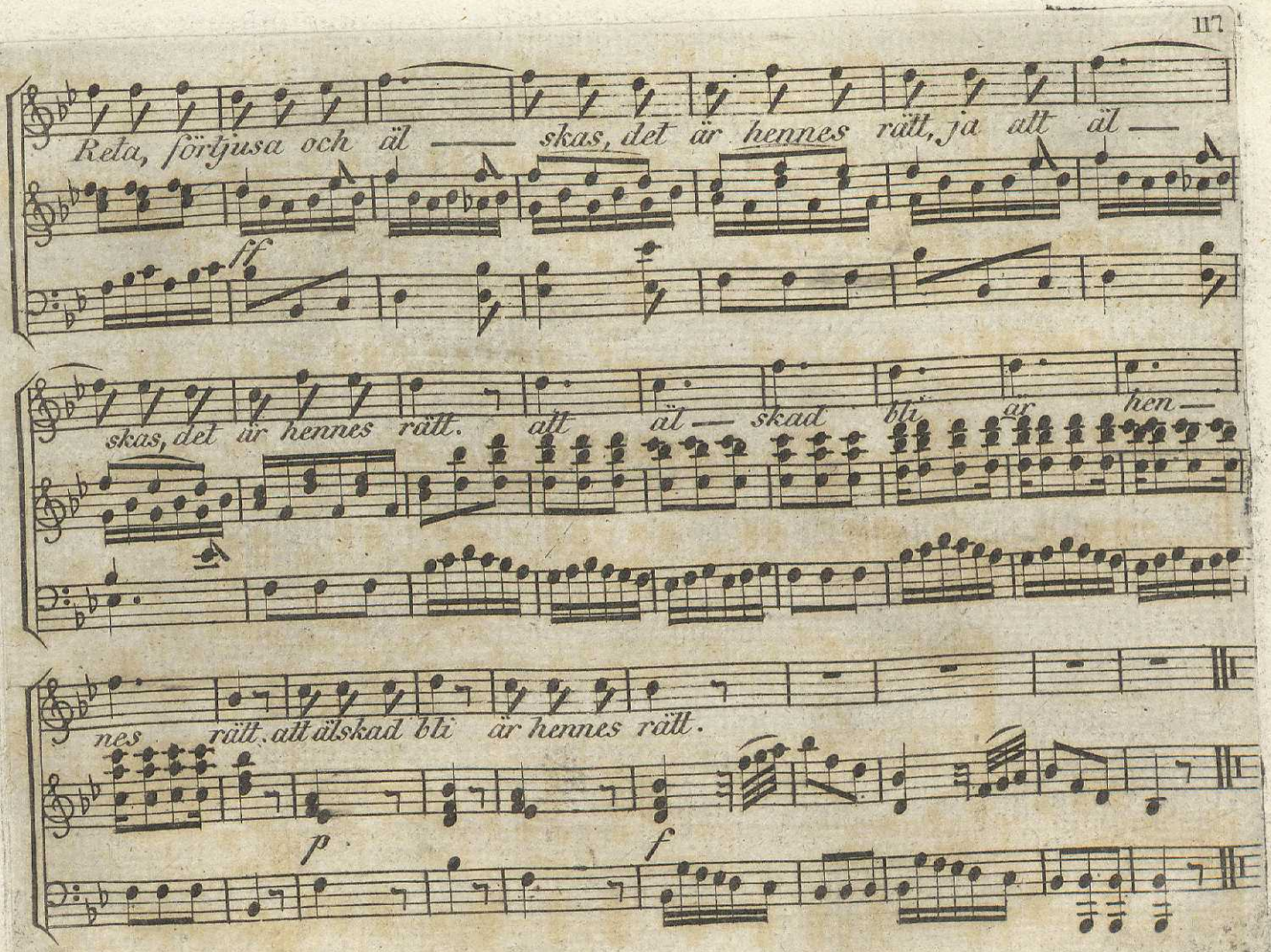
Reta, förtjusa och äl — skas, det är hennes rätt, ja att äl —
ff
skas, det är hennes rätt. att äl — skad bli är hen —
nes rätt, att älskad bli är hennes rätt.
p
f

Wals

ur

Op. Le petit Chaperon Rouge

af Boieldieu

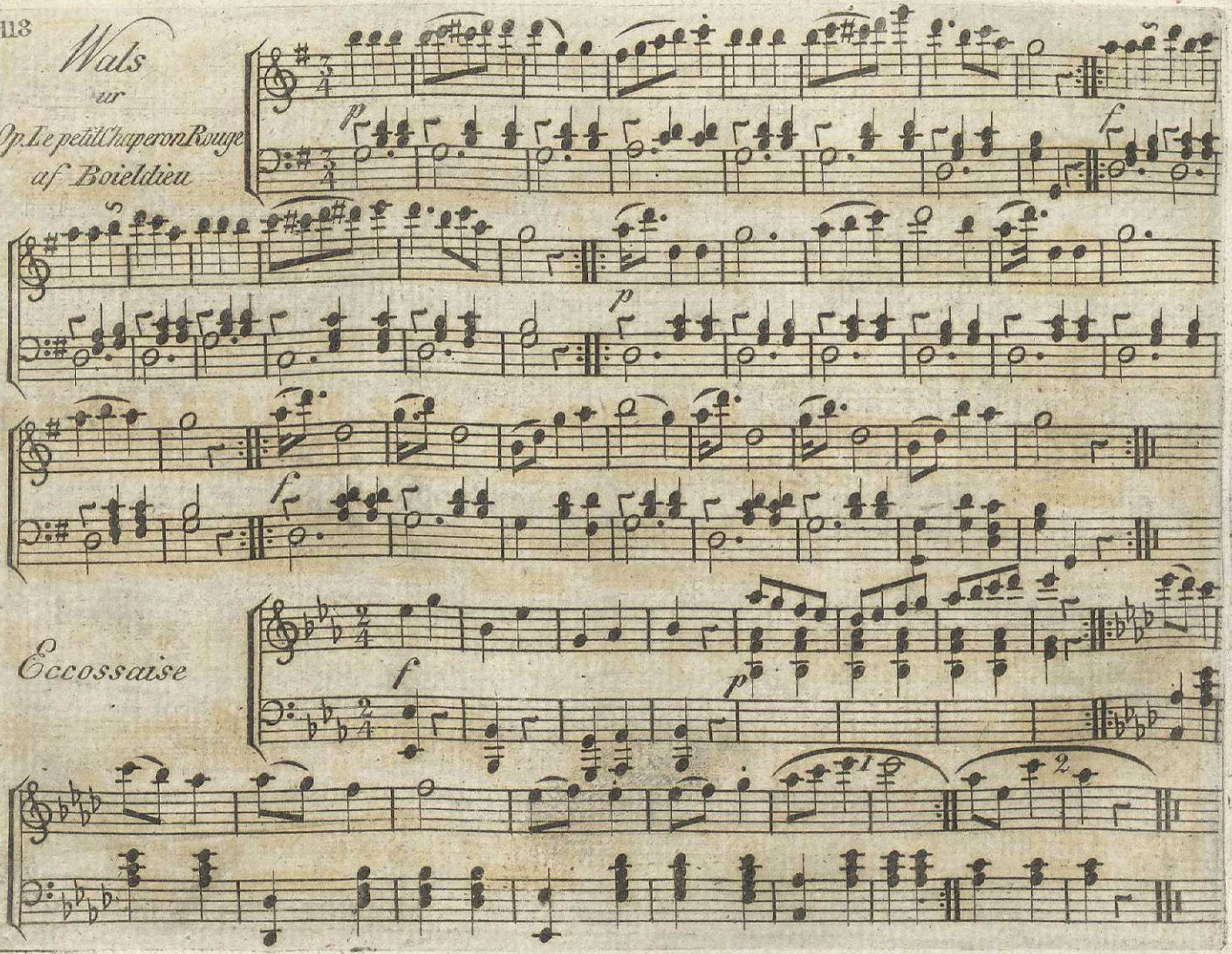

Wals
ur
Op. Tancred
af Rossini

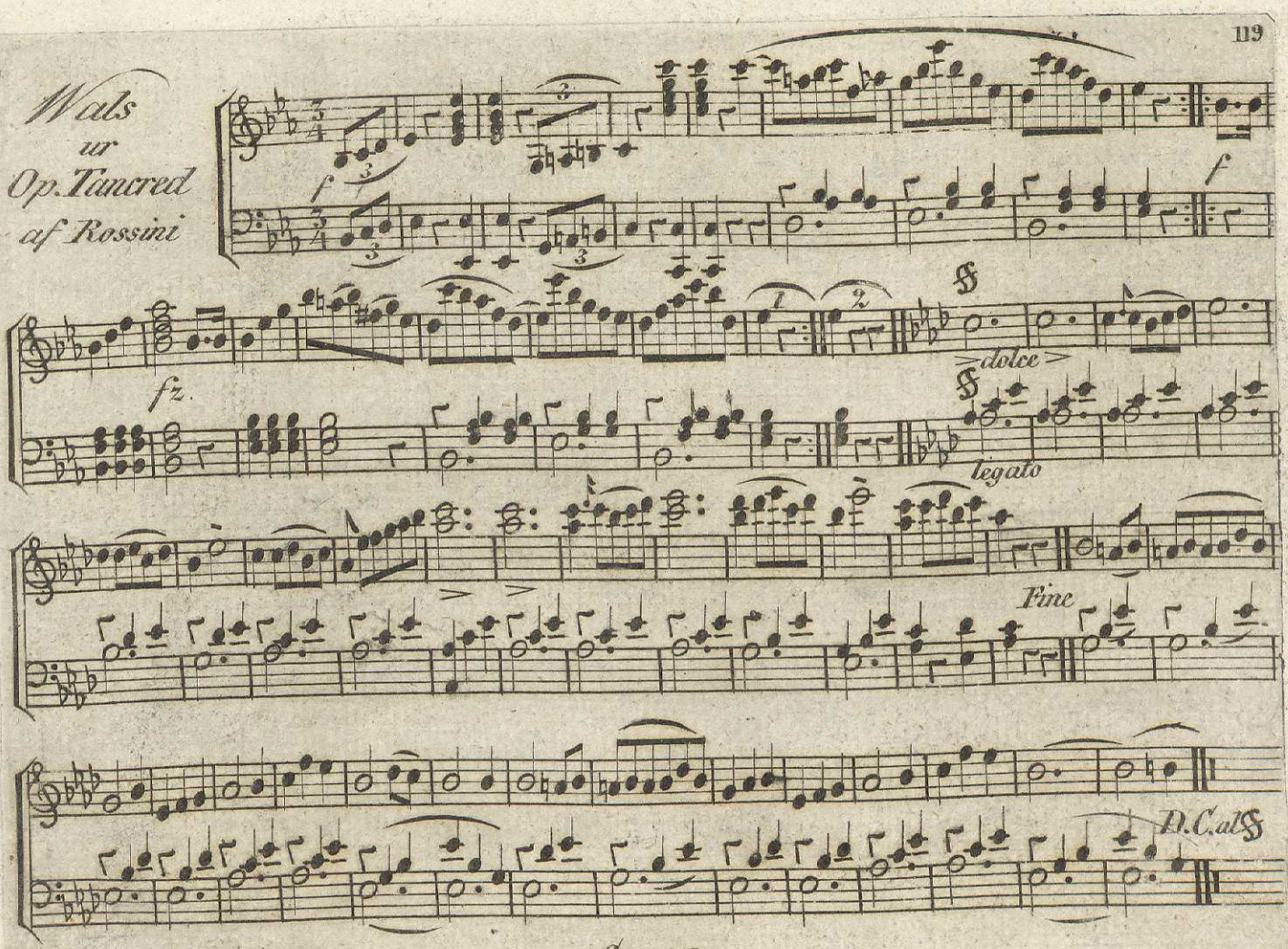

SLUT